

TORSDAGEN DEN 4 SEPTEMBER 2008

ORDFÖRANDESKAP: KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 10.00)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Fru talman! Bara ett mycket kort påpekande: en del av våra kolleger kanske inte känner till detta ännu, men jag fick höra igår att det har fattats beslut om att hålla nästa sammanträdesperiod i Bryssel. Jag har hört att det är enorma problem med att få tag på rum här i Bryssel eftersom hotellen är uppbokade på grund av en handelsmessa. Denna sammanträdesperiod borde helt enkelt ha skjutits upp eller gjorts om till ett minisammanträde. Detta skulle ha varit den bästa lösningen. Med lite god vilja hade man kunnat göra så.

Den andra punkt som jag kort vill ta upp har ett direkt samband med detta: har säkerhetssituationen verkligen kontrollerats här i denna byggnad? Jag har hört att det finns betydande strukturella brister här. Har denna byggnad kontrollerats utifrån samma kriterier som nu har tillämpats på byggnaden i Strasbourg?

Talmannen. – Mina damer och herrar! Låt oss inte börja en debatt om detta ämne nu. Tillkännagivanden kommer att göras i eftermiddag vid tiden för omröstningarna.

Alla nödvändiga åtgärder vidtas för att göra en förebyggande kontroll av byggnaderna och för att utföra nödvändiga reparationer i Strasbourg så att vi så snart som möjligt kan återvända dit och bedriva vårt arbete där.

Vi kommer inte att återvända förrän vi är säkra på att byggnaderna i Strasbourg är säkra.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Jag ska fatta mig kort eftersom jag accepterar att ni inte vill ha någon debatt. Om det ska göras ett tillkännagivande kl. 12 vill jag fråga: Skulle man i detta tillkännagivande också kunna ange om presidiet – och jag försöker inte vara provocerande – överväger att hålla en längre sammanträdesperiod i Bryssel så att vi kan få besluten i god tid för att kunna boka hotell och möteslokaler? Dessa ständiga beslut från den ena gången till den andra gör nämligen inte livet lätt för någon av oss. Skulle man kunna överväga om detta är praktiskt möjligt och skulle vi kunna få en kommentar i tillkännagivandet kl. 12?

Talmannen. – Herr Bushill-Matthews! Parlamentet brukar inte flytta sammanträdet från Bryssel till Strasbourg utan orsak. Det fanns en allvarig, oväntad orsak, och parlamentet försöker lösa problemet på ett lugnt, beslutsamt och konsekvent sätt. Vi måste alla visa samma lugn, allvarliga avsikter och mognad.

Det kommer att ges information när fakta är tillgängliga, och den kommer att ges i så god tid att ledamöterna kan göra de nödvändiga hotellbokningarna på plats.

Jag anser att vad som krävs för att lösa detta problem är mognad, rätt inställning och lugn. Jag anser inte att detta är en allvarlig kris eftersom vi har avvärjt en kris som kunde ha inträffat.

2. Inkomna dokument: se protokollet

3. Palestinska fångar i Israel (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

4. Halvtidsöversyn av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande (A6-0260/2008) av Frédérique Ries, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004-2010 (2007/2252(INI)).

Frédérique Ries, föredragande. – (FR) Fru talman, fru statssekreterare – och jag vill uttrycka min uppskattning för att ni uppenbarligen har gjort er besväret att komma hit till denna debatt i tid -, kommissionsledamot Dimas, mina damer och herrar! Hälsa och miljö är inte alltid förenliga, i synnerhet nu i början av det 21:a århundradet. Våra medborgare utsätts för föroreningar i olika former, ofta som en kombination av olika faktorer, och detta gäller oavsett om man bor i en stad eller på landet, vid havet eller bland bergen.

Därför är det allt annat än ett sammanträffande att enligt Eurostats senaste statistik sex av tio EU-medborgare anser att det är i hög grad troligt eller relativt troligt att miljöföroreningarna påverkar deras hälsa och också, vilket är viktigt, att Europeiska unionen inte är tillräckligt aktiv på detta område som vi kommer att ägna hela vår debatt åt nu under förmiddagen.

Först och främst vill jag tacka mina kolleger och särskilt skuggföredragandena för betänkandet, Anne Ferreira, Antonios Trakatellis, Hiltrud Breyer, Irena Belohorska och Bairbre de Brún för det utmärkta samarbete som vi hela tiden har haft kring detta projekt som inleddes 2003. Det var faktiskt 2003 som Europeiska kommissionen satte igång det hela med vad som då var Scale-initiativet som var inriktat på barns hälsa och som nästa år följdes av en handlingsplan som är avsedd att löpa ända till 2010. Detta är ett initiativ som vi anser inte är tillräckligt omfattande. Vid sitt sammanträde i februari 2005 antog parlamentet en resolution som faktiskt var ganska kritisk och som byggde på den enkla bedömningen att man i en handlingsplan i själva verket inte kan nöja sig med målet att få fram fler data och att bedriva mer forskning även om båda dessa mål är väsentliga. Vi blev därför besvikna, så mycket mer som den ena medlemsstaten efter den andra, särskilt Frankrike med sin nationella hälso- och miljöplan jämte många av de tyska delstaterna, Belgien, Luxemburg, Nederländerna och andra stater upprättade sina egna ambitiösa nationella planer.

Hur långt har vi kommit nu tre år senare när det gäller att minska de sjukdomar som förorsakas av föroreningar? Jag tycker inte att vi har kommit särskilt långt på gemenskapsnivå, och därför vill jag nu presentera en halvtidsöversyn av den nuvarande situationen. Som vi upprepade gånger har sagt kan Europeiska unionen förvisso berömma sig av att ha uppnått många framgångar när det gäller att bekämpa olika former av föroreningar. Det är omöjligt att räkna upp alla dessa framgångar, men bland dem ingår den nyligen beslutade lagstiftningen om luftkvalitet – som i mångt och mycket är ett resultat av era kraftfulla insatser, herr kommissionsledamot – pesticidpaketet som snart är färdigt och naturligtvis Reach-initiativet som innebär kontroller av fler än 10 000 kemiska ämnen och förslag om utbyte av de ämnen som förorsakar flest problem. Jag vill också nämna en annan viktig aspekt, nämligen att kommissionen under de senaste tre åren har finansierat fler än 38 projekt som gäller hälsa och miljö som ett led i det sjätte ramprogrammet för forskning, vilket uppskattningssvis motsvarar en totalsumma på över 200 miljoner euro. I andra avseenden skulle jag vilja säga att vårt helhetsintryck är något blandat eftersom det är svårt att bedöma effekterna av denna plan som hittills inte har levt upp till sitt namn.

Vårt resolutionsförslag i dag är därför främst inriktat på behovet av att återupprätta försiktighetsprincipen, en princip som jag vet att också statssekreteraren har. I likhet med henne anser jag uppriktigt att vi måste återinföra och återuppliva denna princip. Som jag har sagt tidigare innebär den att vi måste handla och inte avstå från att handla och se till att den tillämpas som en del av gemenskapspolitiken eftersom den finns inskriven i artikel 174.2 i vårt fördrag och numera återopas som prejudikat av EG-domstolen. I detta ämne anser jag också att vi bör ändra bevisbördan när det gäller all produktlagstiftning – och detta är ett krav som vi tillgodoser i punkt 13 i vår resolution. Det är nämligen inte mer än rätt - och det är faktiskt uppenbart – att producenter och importörer bör ta ansvar för att bevisa att en produkt är ofarlig. Jag skulle vilja tillägga att detta är vad de flesta konsumenter redan anser, måhända med orätt.

Den andra angelägna frågan, som inte är mindre viktig, är den som behandlas i punkterna 23 till 25, nämligen frågan om klimatförändringen. Vi har granskat denna synnerligen viktiga fråga i nära samarbete med experter från WHO. Den företeelse som oftast beskrivs av dessa experter är de allt intensivare och allt oftare förekommande värmeböljorna. Hur kan vi glömma att mer än 70 000 fler dödsfall inträffade i ett tiotal EU-länder efter värmeböljan sommaren 2003? Vi anser att det är nödvändigt att införa ett system med förebyggande åtgärder – minskad exponering för värme, ett tidigt varningssystem och naturligtvis hjälp till de äldre. Jag vill också påpeka att höjningen av temperaturen leder till uppkomst av vissa virus som till exempel det chikungunyavirus som drabbade Italien 2007 och att detta var allt annat än bara en bieffekt, utan enligt experterna tvärtom ett tidigt varningstecken för talrika pandemier i Europa. Detta kräver uppenbarligen insatser som svarar mot problemets potentiella omfattning, och det kräver under alla omständigheter ett välfungerande samordningssystem mellan kommissionen, Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar i Stockholm och de olika EU-huvudstäderna.

Jag vill avsluta min presentation med att tala om vad som för hälsosektorn har varit tvåloperan, sagan om sommaren 2008 som har spelats upp överallt i många länder – i Frankrike, Belgien och även andra länder – och här talar jag om floden av information, artiklar och undersökningar, många av dem motsägelsefulla, om de delvis bevisade hälsoriskerna med mobiltelefonerna och särskilt om det hot de utgör för de mest sårbara grupperna, särskilt barn. Här var den i hög grad, för att inte säga överdrivet, mediamedvetne David Servan-Schreiber inte den förste som slog larm. Det vi säger i punkterna 21 och 22 i vår resolution är enkelt: alla dessa olika undersökningar tenderar att visa att elektromagnetiska fält påverkar människors hälsa. Dessutom måste man komma ihåg att exponeringsgränserna inte har ändrats sedan 1999 och därför fortfarande är den officiella EU-standarden samtidigt som det råder total oenighet bland forskarna om huruvida GSM-vågor innebär hälsorisker eller inte.

Denna osäkerhet bland vetenskapsmännen kommer sannolikt att fortsätta. Det kommer en tidpunkt då beslutsfattarna måste fatta ett beslut, och detta är vad vi gör i den resolution som presenteras i dag.

Nathalie Kosciusko-Morizet, rådets ordförande. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, fru Ries, mina damer och herrar! EU-medborgarna i alla länder är med rätta bekymrade över miljöns kvalitet och de hyser allt större oro över sambandet mellan miljö och hälsa.

Miljöministrarna hade tillfälle att diskutera detta ämne i december förra året, och rådet fäster nu allt större vikt vid denna fråga. Här rör det sig om olika sjukdomstillstånd, och även om de är många har fakta och samband mellan föroreningar och hälsa ännu inte fastställts på ett tillfredsställande sätt. Vad vi talar om här är sjukdomar i andningsorganen, astma, allergier, cancer och rubbningar av det endokrina systemet, särskilt de sjukdomar som drabbar de mest sårbara delarna av befolkningen, som Frédérique Ries redan har påpekat, däribland barn, gravida kvinnor, äldre och personer med funktionshinder.

I Europeiska unionens nya strategi för att främja hållbar utveckling som antogs av våra stats- och regeringschefer i juni 2006 ingår med all rätt folkhälsan som en av de viktigaste utmaningar vi står inför, och målet är att främja hälsa utan diskriminering och att förbättra skyddet mot de nuvarande hälsoriskerna, och allt detta måste åstadkommas genom kraftfulla förebyggande åtgärder, vilket jag ska återkomma till.

Det finns flera sätt att förbättra den nuvarande situationen, och alla har nämnts. Det krävs bättre samarbete mellan hälsosektorn och miljösektorn som ibland tyvärr har en tendens att utvecklas i olika riktningar. Det är nödvändigt att förbättra miljöns kvalitet, och detta är också vad vi gör, särskilt genom vårt arbete med IPPC-direktivet och förslaget till ett direktiv om markkvalitet som vi kommer att tala om om en stund, och dessutom måste vi se till att förbättra gemenskapens sakkunskap på detta område. Vi har det arbete som vi alla utför tillsammans på internationell nivå, särskilt inom Världshälsoorganisationen. Slutligen arbetar vi på ett mycket handfast sätt för målet att förbättra integreringen av miljön i alla relevanta politiska åtgärder, planer och program, särskilt i det program för hälsa och miljö som ska löpa från 2004 till 2010. Kort sagt är det viktigt att slutföra denna halvtidsöversyn på ett framgångsrikt sätt för att säkerställa att de åtgärder som vidtas är så effektiva som möjligt.

I likhet med Frédérique Ries vill även jag framhålla behovet av förebyggande åtgärder på alla de olika handlingsområdena och på alla de punkter som har nämnts i ert arbete.

I sina slutsatser från december förra året anser rådet i likhet med parlamentet i dag att det är nödvändigt att vidta åtgärder så snart som möjligt. Vi måste handla snabbt och vi måste ha god framförhållning. Vi måste handla i enlighet med principerna om förebyggande åtgärder och försiktighet, vilket säkert innebär att vi måste utveckla nya redskap för att kunna förutse och analysera potentiella hot så snart de dyker upp eller så snart det uppstår misstankar. Sedan måste vi kunna betrakta dessa problem mot en annan bakgrund, till exempel klimatförändringen eller bioskyddet, områden som båda har ett samband med människors hälsa.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Fru talman, mina damer och herrar! För omkring ett år sedan beslutade kommissionen om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004-2010. Denna översyn är en rapport om det hittillsvarande genomförandet av handlingsplanen.

Det gläder mig att Europaparlamentets reaktioner på denna halvtidsöversyn har varit positiva och att parlamentet i likhet med kommissionen anser att växelverkan mellan miljö och hälsa är mycket viktig. Det gläder mig särskilt att det franska ordförandeskapet, både i dag och genom ministern vid tidigare tillfällen, har visat sitt fulla stöd för detta ämne som är så viktigt för EU:s medborgare.

Syftet med den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa är som ni vet att förbättra informationen och att uppmuntra till forskning om miljö och människors hälsa för att man bättre ska kunna förstå de hot

och riskfaktorer för människors hälsa som miljön innehåller. De politiska ledarna både på EU-nivå och på nationell nivå kommer härigenom att kunna skapa effektivare lagstiftning och vidta effektivare åtgärder för att skydda EU-medborgarnas hälsa.

Planen innehåller 13 specifika åtgärder för perioden 2004-2010. Den har utarbetats efter omfattande samråd med sakkunniga och organ som är verksamma inom EU:s miljö-, hälso- och forskningssektorer.

I handlingsplanen framhålls särskilt vikten av nära samarbete mellan miljö-, hälso- och forskningsavdelningar både på nationell nivå och på EU-nivå. Detta samarbete är avgörande för att man på bästa sätt ska kunna studera växelverkan mellan miljö och hälsa.

Fyra år efter antagandet av handlingsplanen gläder det mig att kunna berätta att detta nära samarbete mellan de olika organen nu har befästs. Detta är helt klart en mycket positiv utveckling enligt förra årets halvtidsöversyn.

Låt mig ge er ett specifikt exempel. Medlemsstaterna samarbetar nu för att komma fram till en gemensam EU-strategi för frågan om biologisk övervakning. Detta samarbete berör ministerierna för forskning, hälsa och miljö.

Jag anser det viktigt att tillägga att kommissionen efter godkännandet av fjolårets rapport om framstegen också har vidtagit andra viktiga åtgärder, särskilt när det gäller biologisk övervakning, sambandet mellan klimatförändring och hälsa, luftkvaliteten inomhus, forskning om miljön samt när det gäller hälsa och elektromagnetiska fält. Det gläder mig därför att dessa frågor behandlas i Europaparlamentets betänkande.

Låt mig helt kort uttala mig lite närmare om den nya utvecklingen. Kommissionen håller nu på att anta en bredare strategi för frågan om luftkvaliteten inomhus. Denna strategi är också i överensstämmelse med Europaparlamentets resolution 2005. Många insatser har gjorts som går längre än de specifika målen i handlingsplanen. Således har till exempel nya forskningsprojekt finansierats av kommissionen, en arbetsgrupp med sakkunniga har inrättats och en grönbok om vetenskapliga bedömningar om tobaksrök har godkänts. Vad som fortfarande återstår att besluta om är de rättsliga metoderna för att på bästa sätt ta itu med frågan om inomhusluften.

När det gäller biologisk övervakning beklagar kommissionen att det förslag som lades fram av 24 medlemsstater inte bedömdes vara lämpligt för finansiering genom det sjunde ramprogrammet. En ny begäran om förslag om biologisk övervakning kommer dock att offentliggöras under innevarande månad.

Under tiden kommer kommissionen att fortsätta förberedelsearbetet för pilotprojektet inom ramen för ERA-NET-nätverket och inom ramen för det administrativa arrangemanget med Gemensamma forskningscentret i Ispra i nära samarbete med medlemsstaterna.

När det gäller elektromagnetiska fält övervakar kommissionen fortlöpande den vetenskapliga utvecklingen genom den vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker och genom MNT-nätverket för elektromagnetiska fält, ett projekt inom det sjätte ramprogrammet.

Kommissionen främjar forskning inom de viktigaste berörda områdena för att kunna avgöra om de exponeringsgränsvärden som fastställts i rådets rekommendation bör revideras. Kommissionen bad nyligen den vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker att ompröva sin ståndpunkt utifrån de senaste uppgifterna och rapporterna.

Sambandet mellan klimatförändring och hälsa är uppenbart en fråga som blir allt viktigare enligt halvtidsöversynen. Sambandet kommer att behandlas i den vitbok om anpassning till klimatförändringen som snart kommer att antas.

Denna utveckling visar att kommissionen fäster stor vikt vid att hälsodimensionen i allt större utsträckning integreras i EU:s miljöpolitik. Nyligen införd lagstiftning, som till exempel Reach om kemikalier och det nya direktivet om luftkvalitet, stärker miljö- och hälsoskyddet och är exempel på ett positivt sätt att studera växelverkan mellan miljö och hälsa, något som gnagnar EU-medborgarna.

Låt mig avslutningsvis tacka föredraganden Frédérique Ries för hennes betänkande, för hennes utmärkta arbete och för det enorma intresse hon har visat för frågan om sambandet mellan miljö och hälsa. Jag vill också upprepa att kommissionen har den fasta föresatsen att fortsätta att arbeta med handlingsplanen för miljö och hälsa. Kommissionen är fast besluten att skapa effektiv miljölagstiftning och se till att befintlig lagstiftning genomförs korrekt för att skydda både miljön och EU-medborgarnas hälsa.

Med detta i åtanke kommer kommissionen att spela en aktiv roll i förberedelserna för den femte ministerkonferensen om miljö och hälsa som är planerad att hållas i juli 2009.

Françoise Grossetête, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Fru talman! Låt mig först välkomna kommissionsledamoten och Nathalie Kosciusko-Morizet vars åsikter och beslutsamhet på det här området är väl kända. Jag vill naturligtvis också gratulera Frédérique Ries till det utmärkta arbete hon har utfört i en fråga som är särskilt viktig och känslig för våra medborgare. Hippokrates sa en gång att man måste studera klimatet för att kunna studera medicin. Vi kan förvisso se vilka insatser Europeiska kommissionen har gjort sedan handlingsplanen för miljö och hälsa sattes i verket 2004, men det är på sätt och vis beklagligt att detta initiativ inte bygger på en verklig förebyggande politik vars syfte är att minska antalet miljörelaterade sjukdomar, en politik som är inriktad på ett tydligt och korrekt kostnadsberäknat mål. När klimatförändringen diskuterades för tio år sedan nämndes aldrig hälsoriskerna som sådana. De värmeböljor, översvämningar, okontrollerade bränder och naturkatastrofer av alla olika slag som i dag ofta förekommer i Europeiska unionen ändrar förutsättningarna för de sjukdomar som orsakas av bakterier och virus och som sprids av vissa insekter. Vi måste därför skaffa oss bättre kunskap om vilka följder allt detta kan få för människors hälsa, särskilt för de mest sårbara av samhällets medlemmar, så att vi blir bättre rustade för att hantera de risker allt detta innebär. Det främsta målet för hälsoprogrammet för 2008-2013 är att påverka de faktorer som sedan gammalt är avgörande för hälsan, dvs. diet, rökning, alkoholkonsumtion och droganvändning, men den nuvarande handlingsplanen för 2004-2010 måste fokusera på vissa nya hälsorisker och ta upp de avgörande miljöfaktorer som påverkar människors hälsa. Jag tänker också på luftkvalitet och elektromagnetiska vågor – ett ämne som redan har berörts – oroväckande nanopartiklar som vi har sett i Reach-programmet, ämnen som klassificeras som cancerogena, mutagena eller toxiska när det gäller reproduktion, rubbningar i det endokrina systemet och alla de hälsorisker som klimatförändringen innebär, och om dessa har jag redan talat. Jag vill också påpeka att sjukdomar i andningsorganen är den näst vanligaste dödsorsaken och leder till de näst största kostnaderna. Inom EU är dessa sjukdomar den främsta dödsorsaken bland barn under fem år, och de fortsätter att öka särskilt på grund av luftföroreningar både inomhus och utomhus.

När det gäller ämnet miljöhälsa i städerna och särskilt kvaliteten på inomhusluften bör kommissionen göra mer för att bekämpa luftföroreningar inomhus med tanke på att EU-medborgarna i genomsnitt tillbringar 90 procent av sin tid inne i byggnader. Vi vet att detta ämne, detta samband mellan miljö och hälsa, är en särskilt viktig och känslig fråga, och för våra medborgares skull måste vi så snart som möjligt finna en lösning på detta problem.

Anne Ferreira, för PSE-gruppen. – (FR) Fru talman, fru Kosciusko-Morizet, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Även jag vill lovorda det arbete vår kollega har utfört och den beslutsamhet hon har visat under arbetet med detta dokument. Detta är en beslutsamhet som även jag hyser eftersom det samband mellan hälsa och miljö som nu är allmänt erkänt innebär att vi måste ta hänsyn till det när vi utformar vår politik.

Det är därför viktigt att gå vidare så att vi uppdaterar våra kunskaper på detta område och framför allt så att vi vidtar åtgärder som är ägnade att begränsa miljöns negativa inverkan på människors hälsa.

De olika ämnesområdena har fastställts tydligt och de täcks av handlingsplanen. Det har varit nödvändigt att inte bara ta hänsyn till effekterna av klimatförändringarna och komma fram till metoder för riskbedömning utan också att diskutera andra faktorer som t.ex. elektromagnetiska fält.

Det gläder mig också att se att man i betänkandet nämner det dokument som 2007 utarbetades av Europeiska miljöbyrån och som visar att luftföroreningarna, särskilt när det gäller nanopartiklar och marknära ozon, utgör ett betydande hot mot barns normala utveckling och innebär en risk för sjunkande medellivslängd i EU.

Jag beklagar dock att de hälsoproblem som beror på arbetsmiljön inte har tagits med i texten. Man bör komma ihåg att miljontals människor nu lider av sjukdomar som har samband med deras arbetsmiljö, sjukdomar som har många olika orsaker: stress, arbetstempo, olika förorenande ämnen, muskel- och skelettbesvär som beror på ergonomiskt undermåliga arbetsmiljöer osv. Jag hoppas att andra utskott kommer att studera denna fråga seriöst.

Som Frédérique Ries har sagt är det största problemet att vi inte hänger med i utvecklingen. Jag tycker inte att kommissionen i tillräckligt hög grad har levt upp till sina åtaganden. Här skulle jag till exempel kunna nämna frågan om nanopartiklar, ett ämne som för närvarande uppmärksammas i en mängd rapporter och som ger anledning till många frågor.

Jag läser till exempel i kommissionens meddelande 2007 om målen för 2004-2006 att avsikten är att undersöka nanopartiklarnas eventuella påverkan på hälsa och miljö. För perioden 2007-2010 finns sedan en bestämmelse om forskning kring den eventuella risk som nanopartiklar innebär för människors hälsa. Detta innebär tre år för att studera ett ämne och ytterligare tre år för att genomföra undersökningar. Jag tycker nog att vi skulle kunna vara mer effektiva än så.

Det finns utan tvivel orsaker till denna otillräckliga strategi: brist på mänskliga resurser och brist på ekonomiska medel. Men vilket slags trovärdighet kan EU förvänta sig om unionen inte uppfyller sina egna åtaganden? Vi vet att EU-medborgarna i dessa frågor kan inse det mervärde som den europeiska dimensionen innebär. Låt oss därför inte göra dem besvikna.

Jag ska avsluta med en fråga som är riktad till rådet och kommissionen. Herr kommissionsledamot! Ni nämnde samarbetet mellan de olika organen och mellan forskningsteamet, vilket är någonting positivt. Finns det också någon samordning mellan de olika nationella planer för hälsa och miljö som utarbetas på regeringsnivå och EU:s handlingsplan? När ni får ordet igen, fru minister, vill jag slutligen be er tala om för oss om till exempel Frankrike har samordnat sina insatser med de insatser som landet har gjort genom miljöforumet Grenelle?

Lena Ek, för ALDE-gruppen. – Fru talman! Jag brukar tala om att EU måste bli smalare, men vassare, d.v.s. att vi måste fokusera våra åtgärder samtidigt som vi respekterar subsidiariteten. Den här strategin är precis ett sådant område. Jag skulle vilja ta upp några saker som vår föredragande Frédérique Ries behandlar i sitt betänkande. Hennes kritik av bristen på mätbara mål och indikatorer är väldigt tung. Vi måste komplettera strategin. Ries och flera andra ledamöters kritik av att det inte finns tillräckligt med förebyggande åtgärder är allvarlig. Den är riktad mot det här materialet och vi måste beakta den i det fortsatta arbetet.

Jag vill särskilt lyfta fram tre områden: svaga grupper, folksjukdomar och kopplingen mellan klimat och hälsa. Vi måste bli mycket bättre på att se skillnaden i behandling och medicinering av vuxna, barn och kvinnor och män. Det är skandal att detta fortfarande inte är självklart och redan genomfört inom medicinsk forskning och behandling!

Det påbörjade arbetet om patienttrörlighet på den inre marknaden är oerhört viktigt för olika patientgrupper, t.ex. nackskadade, där det råder olika standarder för behandling i olika medlemsländer.

Jag välkomnar det franska ordförandeskapets fokusering på Alzheimer, en av våra stora folksjukdomar, men vi behöver ett samlat grepp även för diabetes, astma och reumatism, för att bara nämna några exempel. Det gäller även arbetsmiljörelaterade skador.

Vi bevittnar nu en utveckling i Europa och världen med fler pandemier och större spridning av virus, bakterier och parasiter på ett sätt som vi inte har sett på väldigt länge. Mycket av detta är naturligtvis relaterat till klimateffekten.

Antibiotikaresistenta bakterier leder till att mediciner och behandlingar inte fungerar och är ett av våra mest akuta hälsoproblem. Det är beklagligt att utvecklingen av nya antibiotika i stort sett har stannat av inom de stora läkemedelsbolagen. Jag förväntar mig att ordförandeskapet och kommissionen snarast tar sig an detta mycket allvarliga och stora problem!

Vi behöver också en analys av olika scenarier när det gäller klimateffekten. Hur skulle en tvågradig, fyragradig eller ännu större temperaturökning på jorden påverka hälsan i Europa? Något sådant material finns inte idag. Om vi ska kunna fatta konkreta och bra beslut när det gäller klimatpaketet behöver vi också ett gediget material när det gäller de olika klimatscenarier vi har att hantera i framtiden.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman! När jag nu talar som företrädare för UEN-gruppen i debatten om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004-2010 vill jag fästa uppmärksamheten på följande frågor.

De mycket lämpliga åtgärderna för att förbättra miljön och bekämpa klimatförändringarna kräver för det första ytterligare ekonomiska resurser. Detta försätter offentliga myndigheter och finansieringsorgan i de nya medlemsstaterna i en synnerligen besvärlig situation. De nya medlemsstaterna är självklart främst inriktade på att komma ifatt de mer utvecklade länderna i Europeiska unionen när det gäller utveckling.

För det andra eftersträvar Europeiska unionen att spela en ledande roll till exempel när det gäller att begränsa koldioxidutsläppen, men kommissionen fördelade gränserna utan att ta hänsyn till hur mycket som fattades i fråga om utveckling i många enskilda medlemsstater. Som ett resultat av detta tilldelades mitt land Polen

en lägre gräns för koldioxidutsläpp. Detta ledde till att elpriserna omedelbart steg med mellan 10 och 20 procent. Jag blir rädd när jag tänker på hur mycket elpriserna kommer att stiga efter 2013 när kraftverken måste köpa alla sina utsläppsrätter på den öppna marknaden. En förnuftig åtgärd för att minska koldioxidutsläppen och därigenom bekämpa klimatförändringen har på detta sätt blivit en börda för konsumenterna och har lett till ett alltmer utbredd socialt missnöje.

De lämpliga åtgärder på sjukvårdsområdet som finns i betänkandet kräver för det tredje ytterligare ekonomiska resurser. Det är särskilt svårt för de mindre utvecklade medlemsstaterna att finna dessa resurser eftersom de redan har allvarliga problem med att finansiera mycket grundläggande sjukvård för sina medborgare. Jag vill tacka Frédérique Ries för ett mycket omfattande och detaljerat betänkande om miljöns inverkan på människors hälsa.

Hiltrud Breyer, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Fru talman! Vi befinner oss halvvägs i denna handlingsplan, och det är dags för en översyn. Vi granskar vad som har gjorts hittills, och den fråga vi måste ställa oss är följande: har det blivit några synliga resultat?

Kommissionen sätter sig till rätta och säger att den är nöjd. Men om den luft vi andas och det vatten vi dricker gör oss sjuka är det hög tid för EU att agera och bli en drivande kraft i en ny helhetsstrategi för att bekämpa sådana hälsorisker. Därför kan inte handlingsplanen enbart betraktas som ett komplement till befintlig EU-politik, den måste fastställa nya riktlinjer.

Jag välkomnar att utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet har intagit en synnerligen kritisk hållning till handlingsplanen och har krävt större förbättringar. Vi är fast övertygade om att handlingsplanen är dömd att misslyckas om den inte bygger på en aktiv förebyggande politik, och en sak måste tydliggöras: utan väl definierade kvantitativa mål kommer handlingsplanen att förbli en papperstiger.

Det gläder oss att miljöbetänkandet har en grön prägel, särskilt när det gäller nanoteknik. Det är uppenbart att de potentiella nya riskerna inte har beaktats tillräckligt i handlingsplanen. Det är faktiskt en skandal att Europeiska kommissionen fortfarande stoppar huvudet i sanden när det gäller riskerna med nanotekniken och hävdar att den befintliga lagstiftningen är alldeles tillräcklig. Vi vet att det är precis tvärtom. Man tillåter nanotekniken att utvecklas i vad som i själva verket är ett rättsligt vakuum.

Sedan finns frågan om elektrosmog. Vi vet att elektromagnetisk strålning är ett stort och växande problem, och därför är det helt oacceptabelt för oss i Europaparlamentet att urvattna de gränsvärden som redan har satts alltför högt. Ytterligare en fråga är kvaliteten på inomhusluften. EU har gjort en banbrytande insats när det gäller skydd mot fina partiklar, men hur är det med kvaliteten på inomhusluften med tanke på att vi tillbringar det mesta av vår tid i slutna rum? Kommissionen kan inte fortsätta att ignorera denna fråga.

Vi uppmanar kommissionen att lägga fram tydliga lagstiftningsförslag för att förbättra luftkvaliteten på alla relevanta områden: byggnadsprojekt, lim som används i möbler osv.

Att åstadkomma ett bättre skydd för särskilt sårbara grupper som till exempel barn och gravida kvinnor är också en fråga som ligger oss mycket varmt om hjärtat, och försiktighetsprincipen bör vara den vägledande principen för vår lagstiftning på dessa områden. Naturligtvis skulle vi ha velat åstadkomma mer, men vi hoppas att kommissionen inte kommer att nöja sig med detta. Vi får inte tillåta att detta arbetsområde går i stå, och vi tror att vi kan komma vidare med denna fråga.

Bairbre de Brún, för GUE/NGL-gruppen. – (GA) Jag välkomnar detta betänkande av Frédérique Ries.

Jag uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att återigen fullt ut anamma målen för den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa och att driva på planen ytterligare genom att göra den mer ambitiös och mer i linje med våra behov. Jag välkomnar särskilt vad kommissionsledamot Stavros Dimas hade att säga. Den ökade förekomsten av vissa typer av cancer visar oss att vi inte har råd att vila på våra lagrar.

Jag vill särskilt lyfta fram våra insatser på området psykisk hälsa som ytterst viktiga. Psykisk ohälsa är en mycket stor riskfaktor för självmord i Irland, och självmord är i sig den främsta dödsorsaken bland våra ungdomar. EU bör i större utsträckning stödja utvecklandet av adekvata förebyggande strategier. Alla insatser på EU-nivå eller på internationell nivå som hjälper oss att främja psykisk hälsa skulle vara mycket välkomna.

Jag stöder också kraven på insatser när det gäller kvaliteten på inomhusluften och säkerheten hos de kemiska föreningar som används i inventarier och möbler. Kommissionen har gjort en del viktiga insatser, men vi behöver en heltäckande politik för kvaliteten på inomhusluften med tanke på hur utbredda sjukdomar i andningsorganen är i EU.

Vi måste också stödja våra små och medelstora företag för att se till att de efterlever hälsobestämmelserna på miljöområdet och vidta åtgärder för att förbättra deras inverkan på miljön. Ett underbart projekt som har samband med detta ämne och som bedrevs i min valkrets fick stöd av Interreg.

Vårt klimat förändras, och detta medför nya utmaningar på båda områdena hälsa och miljö. De nya hoten mot vår miljö och vår hälsa på grund av klimatförändringen måste mötas på ett kraftfullt och effektivt sätt.

Mycket har gjorts, men större ambitioner och förnuftiga konkreta insatser är det budskap jag vill sända till Europeiska kommissionen i dag!

Irena Belohorská (NI). - (SK) Jag tackar er, herr kommissionsledamot, och er, fru minister, för att ni har kommit hit för att lyssna på våra åsikter. Jag tackar också föredraganden Frédérique Ries för att hon har utarbetat betänkandet. Detta är ett mycket ambitiöst program som det är svårt, för att inte säga omöjligt, att bedöma. Dessutom bedömer vi uppfyllandet av ambitiösa mål i de sinsemellan mycket olika 27 medlemsstaterna med deras olika sjukvårdssystem och olika miljöförutsättningar.

En av de allvarligaste farhågorna under vårt fortsatta arbete gäller cancer. Vi har ofta ställts inför mycket hotfulla framtidsprognoser. Det finns statistik som visar att denna sjukdom leder till enorma förluster av människoliv framför allt bland förvärvsarbete och pensionärer. I många fall har man tydligt kunnat påvisa miljöns inverkan på befolkningens hälsotillstånd.

Inte mindre viktigt – och betänkandet stöder mitt betonande av detta – är att tillhandahålla information till befolkningen både om miljöns inverkan på hälsan och förekomsten av allvarliga sjukdomar och om olika icke-statliga organisationers förmåga att stödja denna verksamhet.

Varje mynt har två sidor. Å ena sidan spelar Europeiska unionens eller lokala organisationers tillhandahållande av information en viktig roll, men å andra sidan är det mycket viktigt för befolkningen att ha tillgång till information, att veta hur man kan få sådan information och sådana fakta och hur man ska hantera dem.

Förebyggande åtgärder är effektiva endast om de förstås och tolkas korrekt, och om dessa villkor är uppfyllda är det också möjligt att kontrollera resultatet genom verkliga siffror. Det är möjligt att utvärdera planen i ett kortsiktigt perspektiv, men de viktigaste följderna av tillämpningen av dessa redskap observeras och kvantifieras bäst i ett långsiktigt perspektiv.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru talman! Samtidigt som denna översyn är mycket välkommen anser jag också att vi behöver en större uppmärksamhet i debatten, och vi måste acceptera att vi inte kan skydda människor – våra medborgare – mot sig själva, och vi bör heller inte försöka lagstifta om alla risker i livet. Det folkliga stödet för EU-projektet är faktiskt i farozonen om vi ger intryck av att vårt uppdrag är att reglera alla aspekter av våra liv – och detta är för närvarande tolkningen bland folk i allmänhet. Vi måste vara mycket noga med att exakt förmedla vad hela EU-projektet handlar om.

Jag vill också ha försäkringar om att det mesta i denna plan inte bara innebär en ompaketering och ommärkning av projekt som redan har planerats. Vi behöver bättre genomförande av befintlig EU-lagstiftning på medlemsstatsnivå och bättre övervakning och verkställighet från kommissionens sida. Som jag ser det bör vi prioritera en mer omfattande utvärdering, och faktiskt också debatt, när det gäller den befintliga lagstiftningens tillämpning och effektivitet.

Den viktigaste prioriteten i fråga om ny lagstiftning här i parlamentet måste vara klimat- och energipaketet. Klimatförändringarna kommer att påverka hälsan på många sätt, bl.a. genom undernäring på grund av livsmedelsbrist i delar av världen, dödsfall och skador till följd av extrema väderhändelser som till exempel värmeböljor, översvämningar, stormar och bränder och de sociala problem som blir följden, den ökade bördan av en rad diarrésjukdomar, ökad förekomst av hjärt-lung-sjukdomar, allvarliga problem med vattenbrist – över 40 procent av världen kommer delvis faktiskt att få problem med vattenbrist inom 10 år – och dricksvatten. Det är mycket välkommet att man i denna resolution om halvtidsöversynen erkänner klimatförändringarnas inverkan på människors hälsa, och detta finner jag berömvärt.

En annan punkt, en mycket allvarlig fråga – som verkligen fortfarande är en askungefråga när det gäller vårt sätt att behandla den på EU-nivå och på medlemsstatsnivå – är hela det område som handlar om den psykiska hälsan i EU. En av fyra EU-medborgare lider av psykiska hälsoproblem åtminstone en gång under sin livstid. Enbart i Irland beräknas kostnaderna för den psykiska ohälsan till upp emot 4 procent av vår BNP, och tragiskt nog begicks över 460 självmord enbart under förra året – dvs. konstaterade självmord. Detta var en ökning med 12 procent i förhållande till året innan, 2006 – och detta i Irland, ett land som placerar sig högt

i barometrarna över den bästa platsen att leva på, efter Luxemburg tror jag. (Jag vet inte vem som utarbetar kriterierna för dessa barometrar.) Men vi måste ifrågasätta detta.

Detta problem med den psykiska hälsan i EU och de problem det beräknas leda till förtjänar uppmärksamhet och adekvata förebyggande strategier på detta ytterst viktiga område. Föredragandens prognos att handlingsplanen säkert kommer att misslyckas, helt eller delvis, är oroväckande, och jag vill gärna höra försäkringar från kommissionen – men också från ordförandeskapet – om att så inte kommer att bli fallet.

Evangelia Tzambazi (PSE). – (EL) Fru talman, mina damer och herrar! Jag gratulerar föredraganden till hennes omfattande och väl sammanhållna betänkande där hon på ett objektivet sätt bedömer de framsteg som har gjorts i fråga om genomförandet av den europeiska handlingsplanen för 2004-2010 samtidigt som hon noterar brister och nya uppgifter.

Låt mig lyfta fram ett antal frågor som gäller kvaliteten på inomhusluften och dess inverkan på människors hälsa, särskilt när det gäller de mest sårbara grupperna såsom barn och äldre. Om vi betänker att vi tillbringar 90 procent av vår tid inomhus måste Europeiska kommissionen omedelbart börja utarbeta en strategi för detta och inrikta sig både på att fastställa riktlinjer och på att skydda de medborgare som exponeras för biologiska och kemiska föroreningar från en mängd olika källor.

Det är viktigt att skapa ett väl avpassat regelverk för att minska exponeringen för kemikalier. Man måste fästa särskilt stor vikt vid i vilket skick offentliga byggnader, kontor och skolor är, så att vi kan skydda dem som är mest sårbara.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Fru talman! Sambandet mellan hälsa och miljö är tydligt, precis som sambandet mellan miljö och jordbruk, eftersom ett klokt och förnuftigt jordbruk bidrar till att skydda miljön.

Tyvärr finns det en del saker inom jordbruket som är negativa för miljön. Små familjejordbruk försvinner och det europeiska jordbruket blir alltmer industrialiserat, vilket är skadligt för miljön. Det bör göras mer inom ramen för jordbrukspolitiken för att skydda mindre jordbruk, eftersom de drivs på ett mer miljövänligt sätt.

Ett annat hot är GMO-tekniken, som får allt större spridning trots de många allvarliga farhågorna om att genmodifierade grödor har negativa effekter på miljön och på människors och djurs hälsa. EU bör agera med försiktighet när det gäller genmodifierade organismer. Jag stöder Frédérique Ries betänkande och hon är värd en eloge för sitt utomordentliga arbete.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill rikta ett uppriktigt tack till fördraganden, Frédérique Ries, för hennes utomordentliga arbete. Tyvärr måste jag instämma i den kritik som många redan har framfört när det gäller själva programmet. Det baseras på befintliga åtgärder i stället för att visa hur vi ska gå vidare.

Gång på gång ignoreras försiktighetsprincipen när människor blir exalterade över nya upptäckter. Det märker vi även nu när det gäller nanomaterial och elektromagnetiska fält. Nanomaterial blir alltmer vanligt förekommande, till och med i konsumentprodukter, men trots forskarnas varningar om att nanomaterial kan bli en lika stor hälsorisk som asbest om vi inte tar riskerna på allvar släpar lagstiftningen efter. Detsamma gäller de elektromagnetiska fält som hundratal miljoner människor exponeras för, trots att vi vet mycket lite om deras effekter. I en del länder, däribland Italien, har man en säkerhetszon på 500 meter mellan basstationer och skolor, medan man i Finland till och med har basstationer på skoltak. Här behövs omgående nya europeiska normer som tar hänsyn till forskarrönen.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Mina damer och herrar! Jag instämmer helt i Frédérique Ries bedömning av handlingsplanen för miljö och hälsa. Jag tror precis som föredraganden att handlingsplanen är omöjlig att tolka och dömd att misslyckas. En del av målen, t.ex. självmordsprevention och kommunikationsstrategin när det gäller klimatförändringarnas inverkan på människors hälsa, är förvånande. Planen är både ekonomiskt men framför allt organisationsmässigt dåligt underbyggd. De planerade insatserna är vaga och ger upphov till tvivel och frågor i stället för att ge svar. Dokumentet är dessutom en kopia av WHO:s snarlika plan.

Den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa är tyvärr bara ännu en sak som med rätta kan kritiseras som ett slöseri med skattebetalarnas pengar och som meningslös Brysselbyråkrati. Jag menar att kommissionen omedelbart ska stoppa genomförandet av denna plan, samarbeta närmare med WHO och absolut inte tillkännage en nästa fas av hälsoplanen på europeisk nivå.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Låt mig först gratulera Frédérique Ries till hennes insats. Det står numera klart att det finns ett samband mellan dålig miljö och hälsorisker. Idag finns det fler sjukdomar som är kopplade till miljöfaktorer och klimatförändringar, bl.a. sjukdomar i andningsorganen, allergier och cancersjukdomar.

De nya pandemierna är en följd av den globala uppvärmningen. Studier visar att torka och översvämningar skördar fler människoliv än några andra naturkatastrofer. Till och med i skolor och på vårdinrättningar orsakar dålig luft allvarliga problem.

Fler och fler människor blir sjuka av luftföroreningar i storstäder och inomhus, av att vatten – till och med grundvatten – förorenas, av att jordbruksmark kontamineras av växtskyddsprodukter och av bristen på vattenrening och avfallshantering i städer. Åtgärder måste vidtas för att förhindra framtida problem.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Frédérique Ries betänkande är fullständigt oklanderligt, inte minst för hennes noggranna och idoga genomgång av kommissionens planerade insatser, utan även därför att hon ställer frågor och kräver ökade ansträngningar i den förebyggande strategi som vi hoppas ska utformas och som måste präglade Europas politiska agerande.

Jag applåderar även kravet på att kommissionen ska ge ut en grönbok om kvaliteten på inomhusluften och noterar den finkänslighet som föredraganden visar när det gäller effekterna av elektromagnetiska fält på människors hälsa.

Jag kan sammantaget ställa mig bakom allt som Frédérique Ries säger och hoppas att detta betänkande får bredast möjliga stöd från parlamentet.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Klimatförändringarna har ett stort inflytande på människors hälsa eftersom temperaturhöjningen leder till spridning av vissa infektions- och parasitsjukdomar.

Det ökade antalet värmeböljor, översvämningar och bränder på ej uppodlad mark kan leda till andra sjukdomar, dålig hygien och dödsfall.

Rumänien drabbas sommartid allt oftare av perioder av varmt väder, översvämningar och stormar. Efter översvämningarna i somras stod tusentals rumäner utan tak över huvudet och utan sanitär utrustning.

Jag ber kommissionen att ge Rumänien tillräckligt ekonomiskt stöd för att lindra effekterna av dessa naturkatastrofer.

De minskade utsläppen från transporter, som svarar för 70 procent av föroreningarna i tätorter, ska förbättra luftkvaliteten. Direktiv om t.ex. bränslekvalitet, minskade utsläpp från vägfordon och främjande av miljöbilar i stadstrafik ska bidra till att minska miljöföroreningarna.

Det är emellertid viktigt att åtgärderna och deras resultat följs upp.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Den internationella Bio-Initiative-rapporten om elektromagnetiska fält och deras effekter på människors hälsa är oroande och visar att de nuvarande gränsvärdena när det gäller skydd mot icke joniserande strålning är föråldrade och att det krävs omedelbara åtgärder för att minska människors exponering för den strålning som genereras av mobiloperatörernas utrustning.

Vetenskapliga studier har visat att denna strålning orsakar hälsoproblem som sömnstörningar, barnleukemi och starkt ökad stress, och att tio års mobilanvändning fördubblar risken för hjärncancer. I den nya handlingsplanen på hälsoområdet måste hänsyn tas till dessa hot som ökar till följd av ny teknik och blir allt vanligare i landsbygdsområden och i utvecklingsländer.

Vi måste fortsätta forskningen på detta område och på områden som rör mental hälsa, t.ex. stress och depression, för att slå fast om det verkligen finns ett samband med icke joniserande strålning.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Fru talman! Jag gratulerar föredraganden till hennes betänkande om denna för alla oss europeer så viktiga fråga. Jag vill fokusera på en särskild fråga och framhäva vikten av biologisk övervakning, dvs. mätningen av samspelet mellan miljöföroreningar och europeernas hälsa. Vi får inte snåla med resurserna för denna strategi. Vi måste satsa på forskning och sedan tillämpa forskningsrönen. Försiktighetsprincipen får dessutom inte bara vara tomt prat. Vi måste alltid tillämpa denna princip om vi är osäkra på ett visst miljöproblems eventuella negativa inverkan på vår hälsa. Försiktighetsprincipen bidrar dessutom till att förebygga spridningen av sjukdomar. Den kommer att bidra till att förebygga allergier och förbättra hur europeerna lever och verkar. Jag menar att EU måste göra mer när det gäller sjukdomar som

är knutna till miljöfaktorer och agera mer kraftfullt i medborgarnas intresse. Och det förväntar jag mig att kommissionen också gör.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Jag vill gratulera föredraganden, Frédérique Ries, till hennes betänkande, i vilket hon redogör för hur långt genomförandet av handlingsplanen har kommit och lägger fram många rekommendationer inför nästa etapp.

Jag välkomnar Europeiska kommissionens åtgärder för att förbättra inomhusmiljön. Som läkare anser jag att detta är mycket viktigt. Vi tillbringar alla den allra största delen av vår tid i stängda utrymmen – på kontor, i skolor eller hemma. Höga halter av föroreningar kan orsaka astmatiska sjukdomar, allergier och till och med cancer. Jag stöder därför förslaget att en grönbok ska utarbetas och en europeisk strategi antas i denna fråga.

Jag anser det också vara viktigt att uppmärksamma elektromagnetisk strålning. Tekniska landvinningar kan, om de används på fel sätt eller för mycket, innebära klara hälsorisker i form av t.ex. sömnstörningar, Alzheimers sjukdom, leukemi eller andra sjukdomar. Europeiska gemenskapen måste därför bli mer aktivt engagerad och ta ställning till detta moderna hot och dessutom vidta konkreta åtgärder.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Jag vill tillägga att unionens befolkning blir allt äldre och jag anser att äldre människors problem borde tas upp i den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa.

År 2010 ligger emellertid inte så väldigt långt bort. Jag tror att det behövs ett långsiktigt perspektiv och en lämplig strategi. Vi får heller inte glömma att födelsetalen har sjunkit de senaste åren. Några medlemsstater har en hög barnadödlighet. Unionens ekonomiska hållbarhet är beroende av en ung och frisk europeisk befolkning och EU måste därför utforma en konkret handlingsplan för att säkra den naturliga befolkningsökning som gemenskapen behöver.

Låt mig till sist erinra om att det behövs epidemiologiska studier, som genomförs under överinseende av kommissionen, för att fastställa hur människors hälsa påverkas av elektromagnetisk strålning.

Nathalie Kosciusko-Morizet, rådets tjänstgörande ordförande. - (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill gärna uppmärksamma det faktum att många ledamöter som har yttrat sig i denna debatt har valt att göra en koppling till andra miljöproblem, med rätta som jag ser det, och att ni därmed i själva verket uppmanar oss att öka samordningen och integreringen mellan olika miljöåtgärder. Jag noterade t.ex. de hänvisningar till klimatförändringarna som gjordes av Lena Ek, Silvia-Adriana Țicău och även av Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, även om hans inlägg hade en annan inriktning, och Janusz Wojciechowskis hänvisning till jordbruksproblemen, samt Edite Estrelas hänvisning till direktivet om avloppsvatten från tätbebyggelse. Alla dessa frågor hänger ihop och deras uppenbara komplexitet måste sporra oss ännu mer att öka våra kunskaper om miljöhälsofrågor. Ja, fru Doyle, ordförandeskapet är starkt motiverat att gå i denna riktning. Det kommer att ske genom de direktiv som vi nu arbetar med – IPPC-direktivet, förslaget till ett direktiv om markskydd samt energi- och klimatpaketet, eftersom jag har påmint om kopplingen till klimatförändringarna. Genom dessa direktiv hanterar vi på sätt och vis frågor och fastställer samband med olika kända patologier som cancer, som Irena Belohorská redan har tagit upp.

Samtidigt uppstår även många nya problem som flera av dagens talare har berört. När det gäller problemet med elektromagnetiska vågor har det redan bedrivits ganska ingående forskning – jag tänker här särskilt på Interphone-studien. Det kommer emellertid ständigt ut ny teknik på marknaden, vilket under alla omständigheter tvingar oss att ha en extremt långsiktig strategi. Jag tänker också på kvaliteten på inomhusluften, en fråga som flera av er har tagit upp och som inte är ny utan alltid har funnits. Det finns emellertid mycket mindre forskning om inomhusluften än om utomhusluften, trots att vi tillbringar 90 procent av vår tid inomhus.

Anne Ferreira ville veta om det finns någon koppling på nationell nivå i Frankrike mellan miljöprojektet Grenelle och den europeiska handlingsplanen. Vi har arbetat mycket med miljöhälsofrågor inom ramen för Grenelle och stött på samma problem som ni på ett eller annat sätt har tagit upp här. Vi har för det första de kända patologierna, områden som är väl dokumenterade och där man måste göra framsteg, t.ex. frågan om cancerformer som har en koppling till miljöfaktorer. Sedan har vi alla de nya frågorna där vi kan gå mycket längre i våra insatser. Inom Grenelle har vi t.ex. beslutat att alla nanopartiklar ska klassificeras, att det ska inrättas en obligatorisk deklarationsprocess för nanopartiklar som släpps ut på marknaden, att det ska införas bättre reglering och övervakning av inomhusluft, samt att inredning och möbler ska kontrolleras noggrannare eftersom de i vissa fall försämrar inomhusluften.

Fru Ferreira! Ni frågade om samordning, om det överhuvudtaget finns någon samordning mellan nationella miljöhälsoprogram och den europeiska handlingsplanen. Varje typ av koppling skulle naturligtvis vara problematisk. Vi befinner oss just nu i en fas då varje medlemsstat utarbetar sin egen plan utifrån sina särskilda problemområden. Jag tycker dock att en viss samordning ändå skulle kunna införas när denna inledande fas är över och lägga grunden till nästa steg i processen. Med ert tillstånd, fru talman, vill jag slutligen – utan att stöta mig med närvarande manliga ledamöter, som jag i stället vill tacka för deras inlägg – nämna det faktum att det mestadels har varit kvinnliga parlamentsledamöter som har talat den här morgonen, vilket jag inte ser som ett problem utan snarare som en möjlighet och kanske till och med som något hoppfullt.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Fru talman, mina damer och herrar! Jag tackar er för den konstruktiva diskussion som vi har haft om det viktiga sambandet mellan miljö och hälsa. Jag anser att diskussionen har varit ett mycket bra tillfälle att utbyta åsikter om framsteg som har gjorts och den forskning som bedrivs inom viktiga områden för att komma fram till om exponeringsgränserna i rådets rekommendation måste ses över.

Kommissionen bad nyligen sin vetenskapliga kommitté att redogöra för framväxande och nyupptäckta hälsorisker så att man kan se över sin standpunkt och beakta den senaste informationen i rapporten.

Utvecklingen på senare tid och kommissionens initiativ när det gäller just sambandet mellan miljö och hälsa är av stor betydelse. De visar att förutom det samarbete som håller på att växa fram mellan miljö-, hälso- och forskningssektorerna på medellång till lång sikt, är det även möjligt att vidta omedelbara åtgärder för att integrera hälsoaspekterna mer i miljöpolitiken, vilket får positiva effekter för både miljö och hälsa.

Och så till den samordning som togs upp av en av talarna. Samordningen mellan olika nationella handlingsplaner på miljö- och hälsoområdet sker i första hand genom det forum om miljö och hälsa som hålls under Europeiska kommissionens beskydd, och i andra hand genom WHO, i vars relevanta verksamhet kommissionen aktivt deltar.

När det gäller nanomaterial antog kommissionen för sex veckor sedan, den 17 juni 2008, ett meddelande om EU:s lagstiftning om nanomaterial, där det understryks att försiktighetsprincipen måste tillämpas på detta område.

Även om "nanomaterial" inte nämns uttryckligen i EU:s lagstiftning måste EU:s lagstiftning anses omfatta de många av risker som är förknippade med nanomaterial. Kommissionen har naturligtvis slagit fast att tillämpningen av den befintliga lagstiftningen måste skärpas och att relevanta texter som specifikationer och tekniska anvisningar måste revideras så att de blir mer tillämpliga på nanomaterial. Kommissionen kommer naturligtvis även att stödja relevant forskning för att täppa till befintliga kunskapsluckor.

Halvtidsöversynen visar tydligt att sambandet mellan klimatförändringar och hälsa blir en allt viktigare fråga och det gläder mig att så många av dagens talare har tagit upp detta. Denna fråga kommer att behandlas i den vitbok om anpassning till klimatförändringen som kommer att godkännas inom kort.

Beträffande den polske ledamotens synpunkt, som visserligen inte har något direkt samband med dagens diskussion men som är mycket viktig när det gäller energi- och klimatpaketet, vill jag göra fullständigt klart att elprishöjningar i Polen och andra länder där elpriserna regleras inte kommer att vara en följd av auktionerna i EU:s system för utsläppsrättigheter för växthusgaser. De kommer att vara en följd av behovet av fler investeringar i energisektorn, eftersom man inte kommer att få några investerare om dessa inte har förutsättningar att göra en vinst på sina investeringar i energisektorn. Höjningar kommer även att vara en följd av avregleringar inom energisektorn och integreringen av EU:s energimarknad.

Deltagandet i systemet för handel med koldioxidrättigheter för att bekämpa klimatförändringarna kommer att svara för omkring 15 procent och det bör påpekas – och detta vill jag betona, eftersom jag nyligen läste uttalanden av polska tjänstemän i flera tidningar om att det kommer att skapa ekonomiska problem etc. i Polen – ja, låt mig verkligen göra det fullständigt klart att oavsett hur mycket pengar som behövs för att köpa koldioxidrättigheter så kommer dessa pengar att stanna inom det berörda landet, t.ex. Polen. Och inte nog med det, Polen kommer att ha ännu en fördel i form av omkring 1 miljard euro till följd av den omfördelning som kommer att äga rum efter auktionerna av rättigheter i EU-länder med en högre inkomst per capita än EU-genomsnittet.

Det finns alltså ingen grund för denna oro. Polen har allt att vinna på det system och det paket som ska diskuteras i Europaparlamentet och kommissionen.

Handlingsplanen är ett effektivt sätt att få ordning på alla aktörer inom miljö-, hälso- och forskningssektorerna i medlemsstaterna och på gemenskapsnivå, så att det blir möjligt att på ett ännu effektivare sätt ta hänsyn till sambandet mellan miljö och hälsa vid utformningen av miljöpolitiken.

Detta mål måste drivas ännu mer kraftfullt, med alla berörda parter medverkan och med Europaparlamentets stöd. Låt mig än en gång understryka min tillfredsställelse över vårt samarbete och över det franska ordförandeskapets stöd.

ORDFÖRANDESKAP: VIDAL-QUADRAS

Vice talman

Frédérique Ries, föredragande. – (FR) Herr talman! Jag vill gratulera samtliga närvarande ledamöter till att dagens debatt har hållit så hög kvalitet. Jag anser att detta är en central fråga för européerna som utgör själva grunden för "folkets EU". Detta är viktigt. Jag vill tacka alla mina kolleger för deras synpunkter och analyser och även för deras förslag, varav de flesta verkligen har varit mycket ambitiösa. Jag kommer inte att sammanfatta dem alla här, eftersom detta redan har gjorts av statssekreteraren och av kommissionsledamot Stavros Dimas.

Låt mig bara återvända till just frågan om elektromagnetiska fält.

Nathalie Kosciusko-Morizet nämnde Interphone-studien, men vi är mycket uppmärksamma på problemet, nämligen, att slutsatserna av denna studie inte har publicerats i sin helhet just på grund av att vissa menar att de är motsägelsefulla, samtidigt som flera experter som har varit inblandade i studien och arbetar i Israel nu har understrukt sambandet mellan exponering för GSM-vågor och cancer i öronspottkörteln. Vi väntar alltså i själva verket på bevis innan vi agerar. Som jag sa tidigare är det politikernas ansvar att fatta beslut när det råder vetenskaplig osäkerhet.

Låt mig avslutningsvis nämna vårt ändringsförslag 1, som har lagts fram för parlamentet, och uppmana er att stödja det eftersom det har lagts fram av de flesta av de parlamentariska grupperna. I ändringsförslaget konstateras med eftertryck att exponeringsgränser måste ändras i takt med att tekniken utvecklas och förändras, såsom sker på detta område. I annat fall gör vi inget för att hjälpa de konsumenter som kanske är i riskzonen. Jag hoppas verkligen att det franska ordförandeskapet kommer att stödja detta förslag till en ändring av rekommendationen från 1999.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum idag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (HU) Ries betänkande handlar om viktiga frågor med anledning av halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa. Jag vill inom detta begränsade utrymme ta upp sötvattensfrågan. I Ungern och många andra EU-länder innebär de globala klimatförändringarna i praktiken extrema variationer i nederbörden.

Det är omväxlande översvämningar och månader av torka, vilket innebär att det krävs en ny vattenförvaltning. Vi måste förvalta varje droppe sötvatten på ett ansvarsfullt sätt. Det kan bara ske genom ett samarbete på EU-nivå och det måste avsättas stora gemenskapsresurser för vattenförvaltning, allra senast för den budgetperiod som inleds 2013. Att se till att det finns hälsosamt dricksvatten i hela unionen och att använda hälsokällor och jordvärme för uppvärmning hänger ihop med detta.

Tiotusentals EU-medborgare har dött i samband med värmeböljor i städer och för att lindra dessa krävs också vatten. Med utgångspunkt i vattenprojekten för utvecklingsvärlden kan våra framstående experter även hjälpa till inom ramen för EU-projekt. Vi får inte glömma bort att sötvatten kanske är det tjugoförsta århundradets mest värdefulla tillgång!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag tycker att det är passande att det i betänkandet hänvisas till att kommissionen och medlemsstaterna är skyldiga att stödja handlingsplanen för barns miljö och hälsa i Europa. Frågan om barns hälsa i Europa måste få all den uppmärksamhet som den förtjänar med tanke på de allvariga problem som alla medlemsstater brottas med.

Jag vill informera er om den oroande statistik som i år samlades in från rumänska skolor: En av fyra elever lider av kroniska sjukdomar. Enligt en officiell rapport är de främsta orsakerna bristfällig kost, brist på fysisk

aktivitet och skolväskor som är för tunga. De vanligaste hälsoproblemen är synfel, långsammare tillväxt, missbildningar på ryggraden, talfel och anemi.

Många elever och barn som inte har nått skolåldern är överviktiga och snabbmat orsakar fetma. Förutom att de bor i en fysisk miljö som blir allt farligare för deras hälsa verkar även den sociala miljö som barnen växer upp i inte vara den bästa. Jag anser därför att hela Europa mycket allvarligt bör fundera över barns hälsoproblem så att vi inte hamnar i en situation där vi inte vet hur Europa kommer att se ut imorgon.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och rättssäkerhet är en av Europeiska unionens prioriteringar. Om det behövs vidtar unionen restriktiva åtgärder, kallade sanktioner, för att uppnå dessa mål. Sanktioner bör bara användas vid allvarliga hot mot säkerheten eller kränkningar av de mänskliga rättigheterna, eller när medling och diplomati har visat sig vara verkningslösa.

Sanktioner kan även vara befogade vid oåterkalleliga skador på miljön om de blir ett hot mot säkerheten och därmed en allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna. Det är emellertid inte tillåtet med så kallad dubbelmoral. Med det menar jag brist på konsekvens eller jämlikhet i införandet eller genomförandet av sanktioner. De sanktioner som oftast används av EU är att ge avslag på visum och vapenembargon. Sanktioner är dessutom ett vapen i kriget mot terrorismen.

Upprättandet av en svart lista över institutioner och enheter som har koppling till terroristverksamhet är ett viktigt inslag i EU:s terroristbekämpning.

Det krävs samordnade internationella insatser för att göra sanktionerna mer effektiva.

Unionen bör även i fortsättningen införa korrekt riktade smarta sanktioner för att angripa särskilda problem, samtidigt som man måste minimera humanitära konsekvenser och negativa effekter på enskilda som de inte är avsedda att drabba.

5. Markskydd (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om den muntliga frågan till rådet från Miroslav Ouzký för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet om rådets framsteg i fråga om ramdirektivet om markskydd (O-0070/2008 - B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, frågeställare. – (EN) Herr talman! Jag vill bara understryka att kommissionen i september 2006 antog ett förslag till ett ramdirektiv om markskydd i syfte att skydda mark i hela EU. Förslaget ledde till en mycket livlig och intressant diskussion i mitt utskott – utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet – och föredraganden Christina Gutiérrez-Cortines fick arbeta hårt för att hitta en kompromiss.

Europaparlamentet antog en ståndpunkt vid den första behandlingen den 14 november 2007. Det har därefter varit oklart när rådet kommer att kunna anta en gemensam ståndpunkt och när denna kommer att meddelas Europaparlamentet.

I början av juni ställde mitt utskott därför en muntlig fråga till rådet för att få veta mer om de framsteg som har gjorts. Mitt utskott skulle dessutom vilja veta när rådet enligt nuvarande planering kommer att kunna meddela Europaparlamentet sin gemensamma ståndpunkt om ramdirektivet om markskydd.

Nathalie Kosciusko-Morizet, rådets tjänstgörande ordförande. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar, herr Ouzký! I Europeiska gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram konstateras att mark är en begränsad resurs som omfattas av miljöbetingade begränsningar. I programmet görs ett försök att i absoluta och entydiga termer fastställa en särskild strategi för markskydd med beaktande av de principer om subsidiaritet och regional mångfald som alla känner väl till.

I februari 2007 – och här går även jag tillbaka i tiden – höll rådet en rådgivande debatt om kommissionens meddelande om en temainriktad strategi och om förslaget till ett direktiv. I december 2007 granskade rådet förslag till en kompromiss om de direktiv som hade utarbetats av det portugisiska ordförandeskapet, som hade lagt ned ett enormt arbete på detta förslag, och i förslagen beaktades den ståndpunkt som Europaparlamentet hade uttryckt vid första behandlingen. Trots det portugisiska ordförandeskapets stora ansträngningar var det tyvärr inte möjligt att vid denna tidpunkt nå politisk enighet. Meningsskiljaktigheterna gällde olika saker. En del medlemsstater ifrågasatte om initiativet överhuvudtaget var giltigt, dvs. om det var nödvändigt att införa gemenskapsregler om markskydd. Andra ansåg att ett ramdirektiv skulle skapa större

flexibilitet och framför allt göra att hänsyn togs till den nationella politik som länderna redan hade fört och som inte beaktades tillräckligt i det framlagda förslaget till direktiv. Sedan dess har flera medlemsstater haft tid att tänka efter och Frankrike vill ta upp denna debatt på nytt i rådet. Europaparlamentets åsikter kommer självklart att vara en viktig faktor i våra diskussioner och när vi väcker liv i den debatt som vi den här gången vill slutföra. Vi vet att ni var tvungna att hitta en balans mellan de som inte vill göra intrång i medlemsstaternas lagenliga befogenheter när det gäller markskydd och de som vill ha ett mer ambitiöst harmoniserat system med gemenskapsregler. Vi anser att parlamentets yttrande utgör en god grund för att utforma ett balanserat paket som vi alla kan arbeta med.

Idag lanseras därför initiativet på nytt, även om det är alltför tidigt att säga om det kommer att vara möjligt att nå enighet i rådet, och i så fall när och på vilka grunder. Det vore fel av mig att här ge några indikationer. Det enda jag kan lova er är att det franska ordförandeskapet kommer att göra sitt bästa – och här upprepar jag mig – men även ta hänsyn till den åsikt som har uttryckts av parlamentet, som har lyckats anta en egen balanserad ståndpunkt, en ståndpunkt som därför är oerhört värdefull i denna svåra diskussion. Vi är samtidigt realistiska eftersom detta – som vi alla såg i samband med de tidigare diskussionerna – är en mycket känslig fråga, och även i ett bästa scenario kan en andra behandling under alla omständigheter inte äga rum förrän efter valet till Europaparlamentet nästa år. Vi har därför ingen brådska utan kommer att ta den tid vi behöver för att nå största möjliga samförstånd i en fråga som tidigare har visat sig vara ytterst komplicerad.

Cristina Gutiérrez-Cortines, för PPE-DE-gruppen. – (ES) Herr talman! Jag riktar mig särskilt till ministern eftersom jag tror att hennes intellektuella kapacitet gör att hon kommer att förstå att det här är en helt ny fråga.

Kommissionen lade i vanlig ordning fram ett bindande och i någon mån reduktionistiskt direktiv. Här i parlamentet insåg vi emellertid att det krävs ett allsidigt och teoretiskt grundat angreppssätt för att ta sig an ett så komplicerat system som marken. Skälet är att marken påverkar koldioxidfångst, är grunden för mänskligt liv och påverkar det produktiva systemet, jordbruk, naturkatastrofer och byggandet av infrastruktur. Marken påverkar kort sagt allt och vi insåg att det i 27 länder med mycket lång erfarenhet av lagstiftning i många fall inte skulle vara möjligt att tillämpa ett direktiv som bygger på förenklade kriterier och ett omfattande kommittéförfarande. För första gången i parlamentets historia utarbetade vi därför ett direktiv som var öppet, flexibelt, baserat på systematiska kriterier för självorganisation och inriktat på en ny utveckling av artikel 249 i fördraget, där det fastställs att medlemsstaterna måste ha samma mål och även måste uppnå dessa mål, men att de har handlingsfrihet när det gäller genomförandet.

I direktivet respekteras varje lands nuvarande lagstiftning, nuvarande register och byråkrati. Länderna behöver inte göra något om de kan visa att direktivets mål har uppnåtts. Många av dessa länder har redan till fullo uppnått alla dessa mål. Många medlemsstater har emellertid inte förstått detta samspel mellan frihet och komplexitet, att det går att ha ordning inom ramen för ett öppet system och att öppna och flexibla system kan existera parallellt med självorganisation. I stället har de valt att vända ryggen åt denna lagstiftning som påverkar livet och jorden.

Jag förstår inte hur regeringar som är oroade över klimatförändringarna kan gå emot ett direktiv som angriper problemen när det gäller marken, jorden och klimatförändringarna och som uppmuntrar katastrofförebyggande åtgärder, stöder återplantering av skog, jordbruk och produktivitet, och respekterar alla tidigare avtal.

Jag upprepar att vi måste inse vad frihet innebär, eftersom många inte vet hur man handskas med den.

Inés Ayala Sender, för PSE-gruppen. – (ES) Herr talman, fru minister, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Alla viktiga naturresurser och levnadsförhållanden, t.ex. vatten, luft och växt- och djurlivets arter och livsmiljöer omfattas av särskild gemenskapslagstiftning. För mark, som precis som ministern just påpekade är en icke förnybar och knapp resurs, finns däremot inget skydd.

Denna försummelse måste därför omgående rättas till eftersom den drabbar oss alla, inte minst i tider av livsmedelslarm och debatter om grundläggande ekonomiska alternativ och energialternativ som i grund och botten utgår från marken.

Genom att täppa till denna lucka i gemenskapslagstiftningen skulle vi lyfta fram de åtgärder som vi förordar i kampen mot klimatförändringarna, t.ex. åtgärder mot erosion och ökenspridning, för att inte tala om det allvarliga problemet med förorenad mark och inkapsling av sådan mark på grund av en snabb och ohållbar utveckling, som inte bara är roten till den nuvarande ekonomiska krisen, utan även slukar en sådan grundläggande resurs som marken.

Att inkludera denna fråga i det europeiska lagstiftningssystemet skulle dessutom vara en sporre att förbättra vad som sker i lagstiftningsprocessen, genom att den placeras inom en sammanhängande struktur baserad på reglering och eventuellt på europeisk finansiering som vi även skulle kunna koppla till de resurser som har avsatts för kampen mot klimatförändringarna.

Vi får inte glömma att de risker som hotar denna begränsade och icke förnybara resurs i större eller mindre utsträckning påverkar hela det territorium som tillhör EU:s medlemsstater och även har betydande gränsöverskridande effekter.

Som min kollega nyss påpekade finns det medlemsstater som inte är särskilt villiga att standardisera markskyddet på europeisk nivå. De bör hålla i minnet att vad parlamentet tidigare antog är inte bara ett flexibelt, anpassningsbart och ambitiöst rätligt instrument, utan också ett som inte är alltför normativt. Det är ett instrument som kan bidra till att göra kampen mot klimatförändringarna mer kraftfull och effektiv.

Mark har också en mycket viktig funktion som råvaru- och kolreserv, för att inte tala om de förslag om kollagring som för närvarande debatteras eller de effekter som man kan förutse i lagstiftningen när det gäller knappa vattenresurser.

Förslaget till direktiv har blockerats i rådet sedan november 2007. Detta är oacceptabelt. Nästan ett år har gått sedan parlamentet avgav sitt yttrande och jag anser därför att vi måste göra allt för att rätta till denna situation.

Då skulle medlemsstaterna få en särskild förordning om markskydd, som inte bara skulle ha som mål att skydda miljön utan även att bekämpa klimatförändringarna och den avskogning och ökenspridning som äger rum. Det skulle också skapa nya områden för forskning, innovation och tekniktillämpning, leda till nya arbetstillfällen och sociala möjligheter och framför allt förbättra livskvaliteten för EU:s medborgare.

Till sist vill jag uppmuntra ordförandeskapet i rådet att fortsätta sina ansträngningar för att få detta viktiga direktiv antaget. Låt er inte nedslås, fru Kosciusko-Morizet. Vi vet alla att det har skett uppmuntrande förändringar av ståndpunkterna i rådet och ni ska veta att vi inte tänker tillåta att detta direktiv töms på sitt innehåll.

Fru Kosciusko-Morizet! Er president visar ofta stort mod och stor ambition när det gäller vissa viktiga frågor och utmaningar. Markskyddet måste vara en av dem.

Jan Mulder, för ALDE-gruppen. – (NL) Herr talman! En av de saker som rådets tjänstgörande ordförande tog upp i sitt tal var att detta är en mycket känslig fråga. Jag instämmer helt i detta och vill gå ett steg längre: jag tror att jag är den första talaren som klart och tydligt säger att han inte förstår varför det här direktivet behövs. Jag förstår inte varför EU måste ha ännu ett direktiv. Och varför tycker jag så?

För det första har vi redan många direktiv som handlar om mark och som påverkar markförhållanden och markmiljö. Ta bara vattendirektivet, grundvattendirektivet, nitratdirektivet och de 18 direktiven som handlar om tvärvillkor. Alla påverkar de markförhållandena. I Europa – och detta gäller även i Frankrike och på alla andra håll – dignar vi under bördan av alltför många administrativa bestämmelser. En vanlig jordbrukare får ägna mer tid åt att fylla i blanketter om än det ena och än det andra än åt sina normala sysslor på gården. Att till detta lägga ännu ett direktiv skulle vara för mycket av det goda.

Vi bör för det första vänta och se vad resultatet blir av de direktiv som vi redan har: om det inte räcker med dem och om de inte bidrar tillräckligt till att återställa goda markförhållanden. Grundvattendirektivet träder i kraft först 2009 och det är därför fullständigt onödigt att införa ett nytt direktiv innan dess. Kommissionen har tagit fram ett förslag och gjort en kalkyl över vad nyttan kommer att bli. Däremot såg jag ingenstans i kalkylen vad den administrativa bördan av att genomföra allt detta blir för dem som berörs. Jag säger det igen: för mycket tid slösas bort på administrativa uppgifter, på att fylla i blanketter, på möten och jag vet inte allt.

Vad kan göras i det här skedet? Kommissionen kan spela en mycket viktig roll i utbytet av erfarenheter. Vissa länder har redan kommit mycket långt när det gäller att återställa goda markförhållanden, medan andra inte har det. Länder som har gjort det har gjort det utan någon hjälp från EU. Varför inte använda dessa goda exempel för de länder som fortfarande har problem?

Låt mig än en gång säga att jag tycker att vi i nuläget har för mycket byråkrati och att Europa och EU överhuvudtaget definitivt inte kommer att bli populärare bland medborgarna om man travar den ena

förordningen på den andra och sedan säger åt dem att "gilla läget". Nej, låt oss minska byråkratin så mycket som möjligt och följ de medlemsstater som kan vara ett föredöme för de andra länderna.

Janusz Wojciechowski, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Jag vill tacka Miroslav Ouzký för hans fråga, eftersom även jag är oroad över hur lång tid det har tagit att slutföra lagstiftningsarbetet när det gäller markskydd. Livsmedelskrisen blir alltmer kännbar och världens befolkning växer samtidigt som mindre och mindre mark används för jordbruk och möjligheterna att intensifiera jordbruksproduktionen börjar ta slut. Mot bakgrund av det rådande läget är ett förnuftigt markskydd särskilt nödvändigt.

Det allra bästa sättet att skydda marken är att bedriva ett sunt jordbruk. Mark som inte brukas försämras snabbt. Vi vet alla att en stor del av jordbruksmarken inte odlas och håller på att försämras. Detta borde vi ändra på. EU:s jordbrukspolitik bör göra det lönsamt att odla jordbruksmark och lagstiftningen bör uppmuntra odling av mark. Det är de tankar som jag vill dela med er i denna debatt.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, för Vets/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman! Rådets företrädare sa att det finns betydande motsättningar i rådet i denna fråga och det finns det i Europaparlamentet också.

Bakgrunden till motsättningarna är följande. Allt beror på hur vi definierar mark. Är den en bördighetens guldgruva, vars syfte är att vara en näringskälla för våra grödor och att utgöra grunden för liv i ett ekologiskt hållbart jordbrukssystem, och som binder stora mängder koldioxid? Eller är den bara ett ämne som bidrar till växternas utveckling i ett agroindustriellt produktionssystem som baseras på användning av olja, kemisk och genetisk teknik och som har en oerhört farlig klimatpåverkan? Det är de två trender som existerar även inom EU. Sedan har vi också den avställda mark som inte längre ingår i jordbruksproduktionen.

Utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling antog ett yttrande som ledde till en del kontroverser, eftersom den utsedda föredraganden ville förkasta ett direktiv. Majoriteten i utskottet avgav därefter ett yttrande som var förenligt med en klok markförvaltning och detta har anammats i betänkandet. Ur ett jordbruksperspektiv vore det oerhört positivt om detta direktiv antogs.

Jag kan varken förstå eller stödja motståndet från traditionella lantbrukarförbund. Som jag ser det skjuter de sig själva i foten, eftersom jordbruket under historiens gång har format vårt kulturlandskap och nu har förutsättningar att bevara det.

Jag kan inte hålla med om att det skulle leda till för mycket byråkrati. Herr Mulder! Ni sa att detta redan håller på att hända i vissa länder, bl.a. Tyskland. Vi vill inte ha för mycket byråkrati. Varför skulle de exempel som ni tog upp inte kunna införlivas i ett ramdirektiv tillsammans med en tydlig subsidiaritetsprincip som tar hänsyn till regionala, kulturella, sociala och klimatrelaterade villkor, så att beslut kan fattas på gräsrotsnivå om vad som är nödvändigt och vad som inte är det?

Ilda Figueiredo, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Herr talman! Vi vet att det här är en mycket känslig fråga, eftersom skyddet av marken – en knapp och icke förnybar resurs – är livsviktigt med tanke på att jordbruket och skyddet av den biologiska mångfalden är beroende av den och därför att den utgör en plattform för mänsklig verksamhet, inte bara för städer och infrastruktur, utan också för naturen och landsbygden. Att skydda marken är därför avgörande för att bevara vårt arv, våra naturresurser, kvaliteten på yt- och grundvatten, hälsa och mänskligt liv.

Mark utgör ett mycket dynamiskt system med funktioner som är grundförutsättningar för mänsklig verksamhet och för ekosystemens fortlevnad, och markskydd är därför ett kollektivt måste för vårt gemensamma liv och för att värna framtida generationer. Det innebär att det inte får vara underställt konkurrensregler. Mark missbrukas emellertid också på många sätt, genom fastighetsspekulationer, markförstörelse och markföroreningar, bl.a. i gränsområden, och det behövs därför ett bättre samarbete mellan medlemsstaterna och gemensamma mål fastställda i enlighet med subsidiaritetsprincipen och jordens sociala funktion.

Flera av gemenskapens politikområden får konsekvenser för marken och kan hota markskyddet. Därför måste vi titta närmare på risker och olika markplaner för att komma fram till lämpliga åtgärder för att skydda marken. Ett mycket viktigt bidrag vore att ändra den gemensamma jordbrukspolitikens för att ge ökat stöd till familjebaserade jordbruk och små och medelstora jordbruksföretag.

Det är i detta sammanhang som vi måste få veta rådets ståndpunkt och även följa upp hur den utvecklas.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Min första reaktion på den diskussion som har förts om förslaget till ett ramdirektiv var att fråga mig om vi verkligen behöver en sådan text och om en sådan

lösning verkligen är lämplig. Vi har redan en massa bestämmelser om markskydd, avfall, bekämpningsmedel, skydd av den naturliga miljön, grundvatten osv. Om vi ser till målet om "bättre lagstiftning", som vi i parlamentet länge har arbetat för, inser jag att det är viktigt att det inte verkar som om vi än en gång bara matar in saker i kommissionskvarnen och staplar den ena bestämmelsen på den andra. Jag tänkte också på våra lokala företrädare och på de styrande inom kommunerna som får ännu mer på sitt bord i och med detta ramdirektiv.

Det finns emellertid också en annan verklighet. Faktum är att människan har misslyckats totalt med att behandla marken med respekt och att man systematiskt har satsat på intensiva produktionsmetoder som har utarmat jorden och har haft en stadsplanering som har lett till markförstöring. Jag anser att Christina Gutiérrez, som jag menar har gjort en utomordentlig insats, har lagt fram mycket acceptabla förslag i ett försök att få de olika sidorna att närma sig varandra – för vi ser ju att det verkligen finns mycket tydliga motsättningar i parlamentet, precis som i rådet – och att hon genom att lyssna på parlamentet äntligen har lyckats lägga fram förslag som verkar ligga så nära ett samförstånd som man kan komma. Hon har lagt fram en rad väl avvägda ståndpunkter som respekterar subsidiaritetsprincipen, framför allt när det gäller vilka metoder medlemsstaterna väljer för att tillämpa markbestämmelserna i praktiken. Hon har undvikit att öka den administrativa bördan genom att uppmana oss att sona de gamla misstag som vi har gjort oss skyldiga till genom vårt agerande inom jordbruket, industrin och i städerna, där vi fram till nu inte har respekterat marken.

Jag vill nu vända mig till rådet. När rådets ordförande säger att det inte är någon brådska så betyder det att de kommer att lägga denna fråga på is. De kommer att lägga den på is trots att med tanke på skillnaderna mellan medlemsstaterna faktiskt finns ett konkret behov av att inta en ståndpunkt som med respekt för subsidiaritetsprincipen ändå klart och tydligt har som mål att bevara och skydda vår mark.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Herr talman! Som ministern konstaterade är detta en känslig och mycket komplicerad fråga där det som vi har sett inte är lätt att nå samförstånd mellan 27 medlemsstater eller ens i detta parlament. Som min kollega Inés Ayala påpekade är mark en icke förnybar resurs som har en koppling till naturkatastrofer och jordbruksproduktion och som omfattar så delikata och svåra frågor som markanvändning, utveckling och naturskydd.

Många intressen står på spel och många parlamentsledamöter ifrågasätter om direktivet behövs. Andra ifrågasätter dess flexibilitet. Ett mycket strikt regelverk är inte alltid det bästa sättet att uppnå de mål som eftersträvas med tanke på att situationen skiljer sig åt. Enligt min uppfattning är direktivet viktigt och nödvändigt för att bevara balansen i ekosystemen.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Får jag säga till den tjänstgörande ordföranden att det är mycket snällt av henne att rulla ut bollen på planen, men ändå föreslå att hon tar tillbaka den och lägger ner den i lådan? Som jag ser det behöver vi nämligen inte detta direktiv. Jag anser att det tidigare rådet hade helt rätt när de sa att de inte ville ha det. Jag instämmer till stor del i vad Jan Mulder sa om att vi redan har nitratdirektivet och grundvattendirektivet. Allt detta börjar få effekt på marken och ser till att vi sanerar våra marker i hela EU.

Jag håller med Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf om att det är jordbrukarna som förvaltar marken och att marken är mycket viktig för allt som vi odlar, men behöver vi verkligen ett markdirektiv? Problemet med detta markdirektiv är att det har varit alldeles för allomfattande. Vi försöker ta itu med industrimark och industriella föreningar, vi talar om stadsutveckling och sedan om jordsbruksmark.

Det är bara dumheter att föra in lagstiftning i detta skede. Jag tror att ett av våra problem inom EU – även om jag tror att vi gör det med de allra bästa avsikter – är att om vi måste göra något så börjar vi genast lagstifta. Det är inte rätt. Jag menar att vi måste stanna upp en stund och fundera. Jag anser att rådet hade rätt. Jag anser att det inte är dags att ta upp denna fråga på nytt. Jag föreslår att den skickas tillbaka till en ny kommission och det nya rådet under parlamentets nästa sammanträdesperiod. De kan se över det igen för att se vad som händer.

Jag vill uppmantra medlemsstater som inte har någon kontroll över användningen av industrimark och föreningar från industrin att inrätta sådana kontroller på nationell nivå. Vi ska inte lägga oss i detta på europeisk nivå, för jag tror inte att det behövs. Jag anser att vi måste se till att vi inte får den mängd byråkrati som vi är på väg att få. Människor har fått nog av byråkrati. Jag säger därför följande till rådets tjänstgörande ordförande: Rulla inte ut bollen, utan ta tillbaka den igen.

Glenis Willmott (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vill först och främst påminna mina kolleger och det franska ordförandeskapet om att ett stort antal parlamentsledamöter – i själva verket 295 stycken – röstade emot detta direktiv vid parlamentets första behandling den 14 november 2007.

Det råder ingen tvekan om att det finns en allvarlig oro över det föreslagna direktivets kostnader, inte minst när det gäller avsnitten om förorenad mark och nationella register.

Subsidiaritet är själva kärnfrågan i detta sammanhang, eftersom mark har begränsade gränsöverskridande effekter till skillnad från luft och vatten som ju är rörliga. Det föreslagna direktivet skulle tvinga alltför många medlemsstater som redan har effektiva nationella åtgärder att avveckla dem eftersom de skulle vara oförenliga med direktivet.

Poängen är inte att vi inte behöver EU-åtgärder för markskydd – den temainriktade strategin innehåller tvärtom många bra förslag – utan att varje ny EU-strategi om markskydd måste ge ett mervärde och komplettera, i stället för att ersätta, medlemsstaternas befintliga nationella åtgärder.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Markskydd är oerhört viktigt för att skapa en hälsosam jordbruksmiljö för framtida generationer. Jag skriver under på allt som hittills har sagts om detta. Inget av argumenten innebär dock att markskydd bör vara en uppgift för EU. Alla problem som finns i Europa är inte nödvändigtvis EU:s problem. Mark är en lokal fråga. Markföreningar har i regel inga gränsöverskridande effekter, så det finns ingen anledning att markskydd ska vara en uppgift för EU. Det har inte heller något europeiskt mervärde. Många av de europeiska länderna har redan mycket väl fungerande markskyddsbestämmelser och det finns ingen som helst anledning att införa europeiska bestämmelser för dem som inte har det. Eller anser ni, herr kommissionsledamot, på fullt allvar att så snart medlemsstaterna inte agerar själva inom sina behörighetsområden så måste kommissionen ingripa? Det vore absurt.

På grund av subsidiariteten är markskydd en uppgift för medlemsstaterna och de är fullt kapabla att hantera den. Det var därför rådet – däribland ert eget land, fru statssekreterare – preliminärt stoppade detta initiativ. Jag hoppas verkligen att Frankrike håller fast vid sin ståndpunkt. Jag tvivlar inte på att det kunde vara meningsfullt att utarbeta en europeisk markskyddsstrategi och jag skulle heller inte ha något emot att Europa ger ekonomiskt stöd varhelst ett optimalt markskydd ännu inte har uppnåtts. Jag är däremot starkt emot att vi ska påtvingas en harmoniserad markskyddslagstiftning som finansieras av gemenskapen enbart därför att vissa länder saknar lagstiftning om markskydd. Det är inte detta EU ska vara till för. Det vore ett stycke fullständigt onödig byråkrati av det slag som får medborgarna att ta betäckning och sedan visa sina åsikter i val och folkomröstningar. Det måste stoppas.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Hur rätt Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf än har när han säger att jordbrukarna skyddar marken, så har det verkligen skett mycket stora förluster när det gäller markens renhet de senaste decennierna till följd av det intensiva jordbruket och den stora användningen av gödningsmedel och kemikalier. Detta gällde tidigare såväl de gamla som de nya medlemsstaterna. De senaste tjugo åren har de nya medlemsstaterna egentligen inte haft pengar till gödningsmedel och kemikalier, och därför används t.ex. fyra gånger mindre gödningsmedel per hektar i Ungern än i Nederländerna. Den verkliga lösningen på problemet är därför en sak för jordbruket, nämligen att vi i framtiden måste använda metoder som skyddar biosfären och marken och som minskar belastningen på marken. Det innebär att det behövs helt nya metoder och tillvägagångssätt för att skydda marken, eftersom detta ligger i alla europeiska jordbrukares intresse. Det finns enormt mycket i detta system som är oförnuftigt, t.ex. att grödor inte planteras efter skörd och att energi går förlorad. Om komposterbara grödor planteras kan t.ex. belastningen till följd av gödningsmedel minskas. Tack för uppmärksamheten.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Fru talman, kommissionsledamot, ordförande för rådet! Vi är alla överens om detta och vill att marken ska skyddas. Det är marken som försörjer befolkningen, och vi vill att den ska fortsätta förse oss med mat, särskilt hälsosam mat. Vi är alla överens om att marken är miljön och vi vill skydda den, men jag befärar att vi håller på att förstöra den.

I markskyddsdirektivet görs en klar distinktion mellan föreningar från jordbruket och föreningar från industrin. När det gäller föreningar från jordbruket görs många ansträngningar under den gemensamma jordbrukspolitik, och inom ramen för hälsokontrollen av denna. Vi har också fått en rapport nyligen om en betydande minskning av användningen av jordbrukskemikalier. Alla dessa insatser görs inom jordbruket.

Det största bekymret är dock vad som görs åt industriföreningarna. Vi i utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling är oroad över de konsekvenser de ökade markföreningarna har på vår jordbruksproduktion och på miljön.

Dessa föroreningar påverkar mark och vatten och det är därför tillrådligt att anta gränsvärden innan vi når en punkt utan återvändo. Därför vill jag med eftertryck begära att luftföroreningarna ska kontrolleras mycket ofta, något vi händelsevis gör grundligt, och även att markföroreningarna ska kontrolleras. Detta är något vi måste göra särskilt i högindustrialiserade områden.

Jag litar på att det franska ordförandeskapet kommer att ta hänsyn till medlemsstaternas ståndpunkter och finna lösningar på denna fråga som är acceptabla för alla.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Ett år har gått sedan vi i första behandlingen antog vår ståndpunkt angående markskyddsdirektivet. Rådet har emellertid ännu inte lyckats fatta ett beslut. Ett fåtal medlemsstater fortsätter att agera som en blockerande minoritet. Det finns nu hopp om att kunna uppnå en kompromiss under det franska ordförandeskapet. Frankrikes företrädarens presentation antydde att ett sådant hopp existerar.

Vi har hört mycket kritik mot projektet med påståenden om att det kommer att öka byråkratin eller duplicera nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Jag anser att det är tvärtom. Ett sådant direktiv är nödvändigt då det kommer att leda till en sammanslagning av lagstiftningen på detta område, och det kommer att sammanföra alla de ansträngningar som har gjorts på gemenskapsnivå för att skydda marken. Det är nödvändigt med åtgärder på gemenskapsnivå, som tillägg till lokala och regionala insatser, om vi vill stoppa markförstörelsen. Marken är en gemensam tillgång för alla. Gemensamma principer och mål måste därför upprättas och relevanta åtgärder vidtas. Det är viktigt för alla unionens medborgare att bli medvetna om den viktiga roll marken spelar i ekosystemet och i våra dagliga liv, liksom i ekonomin.

Tyvärr kan man fortfarande hitta farliga ämnen i marken hos många medlemsstater. Jag tänker på markdeponier och kemiska vapen som lämnats av den sovjetiska armén som befann sig där i det förflutna. Vissa länder kan inte ta itu med dessa problem på egen hand. Det är därför nödvändigt med lämpliga stimulanser och hjälp till medlemsstater för att bistå dessa länder i bortskaftet av sådant material. Det är bråttom med relevanta insatser som kan göra förstört land brukbart igen och som kan begränsa markförstörelsen och se till att marken nyttjas på ett hållbart sätt. Allt detta skulle betyda ett steg i rätt riktning när det gäller skydd av naturmiljöer och skydd av marken som är en så värdefull naturresurs. I detta avseende skulle direktivet vara till stor hjälp för oss. Lagstiftningsarbetet bör därför fortsätta. Dessutom bör oberoende experter konsulteras och vi bör ta hänsyn till deras åsikter.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag talade med en jordbrukare i morse, en jordbrukare som tyvärr sitter och tittar på genomdränkta fält eftersom vi på Irland och i andra delar av norra Europa verkligen har riktigt dåliga skördar. Jag tycker att vi ska tänka på dem denna förmiddag. Denna unga jordbrukare, och hon är van, har läst markskyddsdirektivet och är verkligen orolig för att sådana som hon som bearbetar jorden minimalt och behandlar marken på rätt sätt, ska straffas genom detta direktiv, speciellt vid ogynnsamma väderförhållanden. Hon vet vad hon talar om. Jag anser inte att vi behöver ett direktiv för att få goda jordar. Vi behöver medlemsstater som tar ansvar och mest av allt behöver vi bra jordbruksråd som backas upp med bra forskning i varje land om vad som är bäst för marken.

Jag tror att ett av de stora problem vi står inför, och på Irland gör vi det sannerligen, är en mycket dålig planering, vilket har skapat enorma översvåmningsproblem med de svårigheter detta leder till. Låt oss överlåta det till medlemsstaterna. Låt oss ge dem ledning men inte ännu ett direktiv att lägga till de 18 som jordbrukarna redan har att rätta sig efter.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Jag skulle vilja uppmana kommissionen och rådet att ta all den tid på sig som krävs för detta direktiv. För min del kan de faktiskt ta bort det för alltid. Enligt min åsikt varken behöver eller kräver vi detta direktiv.

Jordbrukarna tyngs redan tillräckligt av byråkratiskt krångel och de ser att allt detta kommer ifrån Bryssel. Detta kan mycket väl bli droppen som får bägaren att rinna över.

Det är sant att marken är mycket viktig och måste skyddas, men jag har ännu aldrig träffat en jordbrukare som inte vill skydda jorden på sin mark, deras framtid hänger på den. Behoven i olika delar av Europa är mycket olika. Jorden kräver olika stöd från norr till söder, från öster till väster.

Detta är en känslig fråga. Var vänliga och ta bort och begrav detta direktiv. Som Jan Mulder sa, vi har redan tillräckligt med direktiv. Intentionen må vara god men vi behöver inte denna goda intention.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Europeiska unionen borde agera inom ramen för sina befogenheter i de områden där den verkligen kan skapa ett

uropeiskt mervärde genom sina bestämmelser. I detta specifika fall ser jag inte att något mervärde skapas. Det jag ser är att vissa länder inte tar sitt ansvar på hemmaplan på allvar, eller åtminstone inte har gjort det hittills, eller helt enkelt tror att de kan komma åt europeiska pengar på detta sätt. Jag kan inte se något mervärde alls. Det jag däremot ser är högre kostnader och mer byråkratiskt krångel, speciellt för de länder som har uppfyllt sina åtaganden på hemmaplan och vidtagit tillräckliga markskyddsåtgärder.

Jim Allister (NI). - (EN) Herr talman! Markskydd behövs naturligtvis, men vad som inte behövs är ytterligare ett EU-direktiv. Som Jan Mulder sa har vi redan ett överflöd av direktiv och mängder av bestämmelser om tvärvillkor. Detta är en medlemsstatsfråga. Vilket land kommer att låta dess mark erodera bort och förstöras? Vilken jordbrukare behöver egentligen Bryssel för att säga till honom att han inte ska låta hans tillgångar förstöras? Det är skrottretande. Mer av Bryssels förmynderi kommer bara att öka den redan oacceptabla administrativa bördan för jordbrukarna, vars tid att sköta om sin mark hela tiden minskar genom den tid det tar att fylla i fåniga blanketter. Parlamentet och kommissionen borde bryta denna sedvana och glömma bort det hela.

Robert Sturdy (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag skriver helt under på vad mina kolleger i denna iögonfallande process har sagt.

Om kommissionen skulle vilja komma och se på mitt lantbruk så har det brukats sedan mer än 3000 år före Kristi födelse och fortsätter att brukas. Jorden är bland de allra bördigaste. I år har vi faktiskt producerat fyra och ett halvt ton vete per acre, vilket är över tio ton vete per hektar, om vi kan skörda det förstås.

Vi ser efter och sköter marken. Lämna frågan till de människor som kan den. Kom inte med ännu mer byråkrati från Bryssel, för allt ni gör är att ge alla här ett dåligt rykte, och vi gör en del bra arbete. Fortsätt utföra det bra arbetet men lämna det här till medlemsstaterna.

Nathalie Kosciusko-Morizet, rådets ordförande. - (FR) Herr talman, kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig först säga att jag inte vill ha mer osäkerhet på denna punkt. Ordförandeskapet är mycket motiverat av detta direktiv och är övertygat om behovet av ett sådant direktiv i denna fråga. Jag skulle också vilja upprepa att denna ståndpunkt är en fast ståndpunkt, den kommer inte från det nuvarande ordförandeskapet, och jag kan inte acceptera vissa insinuationer som har gjorts i detta avseende. I december 2007, när den första debatten hölls i rådet, motsatte sig vissa medlemsstater formellt principen om ett direktiv, och detta upprepas i dagens diskussion. Andra medlemsstater var redan i gång med att ta fram en nationell politik på detta område och var av den åsikten att även om ett direktiv var en god idé, respekterades inte subsidiaritetsprincipen på lämpligt sätt genom det förslag som lades fram. Tillräcklig hänsyn togs inte heller till de ansträngningar som redan hade gjorts, inklusive frågor av högteknologisk karaktär. Då hörde Frankrike till denna grupp av medlemsstater. I dag, när vi innehar ordförandeskapet och än en gång är trogna denna ståndpunkt, är vi mycket motiverade och angelägna om att finna överenskommelser om ett direktiv om markskydd. Vi har alla sett i dag att det finns skarpa meningsskiljaktigheter och att dessa speglar ganska väl vad som har skett i rådet. Vi strävar efter att nå en överenskommelse som vi hoppas kan bli framgångsrik under det nuvarande franska ordförandeskapet. Men som vi alla kan se kommer detta att bli långt ifrån enkelt.

Stavros Dimas, kommissionsledamot. - (EN) Herr talman! Tack för tillfället att bidra till denna debatt som har uppstått genom parlamentets muntliga fråga till rådet. Låt mig slå fast att kommissionen upprepar sitt åtagande för att söka uppnå en överenskommelse om markskyddsdirektivet och kommer att göra sitt yttersta för att nå det målet.

Kommissionen lade sitt förslag utifrån parlamentets och rådets resolutioner som efterlyste ett omfattande arbete med markskyddet. Jag minns mycket tydligt, Hartmut Nassauer, att jag på senvåren 2006 fick en skrivelse från den tyska regeringen där majoriteten, om det inte var alla, av de tyska delstaterna begärde ett markdirektiv. Vi välkomnar parlamentets starka stöd för ett markdirektiv, trots att det inför ändringsförslag i kommissionens förslag. Jag hoppas att vi kan nå tillräcklig nivå av komplexitet som Cristina Gutiérrez-Cortines sa.

Vi beklagar att rådet inte lyckades nå en politisk överenskommelse i december, trots det portugisiska ordförandeskapets enorma arbete, stödet från 22 medlemsstater och kommissionens flexibilitet. Jag vill betona att medan detta politiska dödläge består fortsätter markförstörelsen, vilket klargjordes mycket tydligt av det vetenskapliga samfundet, vid till exempel den högnivåkonferens om mark och klimatförändring som kommissionen arrangerade nyligen.

Jag välkomnar därför Frankrikes åtagande för att återuppta arbetet och ser fram emot att arbeta konstruktivt tillsammans med Frankrike och övriga medlemsstater för att se till att vi når en politisk överenskommelse i rådet och säkerställer en hög grad av markskydd så snart som möjligt.

Kommissionen måste emellertid se till att sluttexten kan genomföras och att den utgör ett mervärde jämfört med nuvarande markskyddsnivåer. Jag försäkrar er att jag fortfarande är engagerad i denna uppgift.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

TALMAN: HANS-GERT PÖTTERING

Talman

6. Rättelse (artikel 204 a i arbetsordningen): se protokollet

*

* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Under en punkt på föredragningslistan i går, före omröstningen om förslaget till resolution om Georgien, anklagade vår kollega Martin Schulz officiellt, inför hela Europa, presidenten Mikheil Saakashvili för att ha utlöst hela konflikten. Detta är rysk propaganda, liknande den enligt vilken polska soldater mördades av tyskar i Katyn, vilket gällde som sanning under 50 år.

Jag tycker att Martin Schulz och hela gruppen har mycket att lära om ryska metoder, ryska intriger och rysk propaganda.

(Ihållande applåder från höger)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Vi har en långvarig omröstning framför oss i dag. Eftersom Martin Schulz berörs av det Zbigniew Zaleski sade, ska han få ordet, men efter det vill vi gå över till omröstningen. Vi höll debatten om Georgien i går och vi har tagit en resolution, så vi behöver inte upprepa allting i dag. Vi vill påbörja omröstningen, men eftersom Martin Schulz var föremål för anmärkningen har han ordet.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Herr talman! Kanske lyssnade inte Zbigniew Zaleski riktigt på vad jag sa i går. Jag anklagade ingen nation. Det är inte min avsikt att lägga skulden på någon särskild nation. När det gäller brott mot mänskligheten utförda av tyskar under andra världskriget har jag vid mer än ett tillfälle uttryckt min skam över mitt land i vars namn dessa brott utfördes.

Jag vill upprepa det här och nu. Jag är en av de tyskar som vill se till att det aldrig händer igen. Icke desto mindre är en sak sann: Varje ansvarig politiker, varje man och kvinna som leder en regering och vill lösa problemen i sitt land genom vapenvåld sätter sig över internationell lag, och det gäller Mikheil Saakashvili.

(Applåder)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Detta är en fråga som i allra högsta grad rör oss alla. Jag vill inte beskriva det anförande jag höll i rådet som ett framgångsrikt försök att kombinera alla olika ståndpunkter, men jag skulle vilja rekommendera att ni läser anförandet och jag tror att de flesta här i parlamentet kommer att finna att deras ståndpunkt reflekteras i det.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Herr talman! Kanske har det gått även mig förbi men jag skulle gärna vilja höra officiellt, med andra ord från er, om ryktena som går här i parlamentet är sanna och vad som händer beträffande Strasbourg de närmaste veckorna.

Talmannen. – Jag tänkte uttala mig om det i slutet av sammanträdet, eftersom jag vill undvika att få en debatt om det nu.

(Applåder)

Kan vi besluta att jag uttalar mig i slutet om vad som har beslutats så att vi nu faktiskt kan gå över till omröstningen? Det finns också ett meddelande om denna fråga som kommer att delas ut. Jag vill be er att kolla er e-post. Jag kommer dock att uttala mig om detta i slutet när ni fortfarande är kvar allihop.

7. Omröstning

Talmannen. – Vi går nu över till omröstningen.

(För resultat och andra omröstningsdetaljer: se protokollet)

7.1. Uppförandekod för datoriserade bokningssystem (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (omröstning)

– Före omröstningen:

Jeanine Hennis-Plasschaert, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag talar för ALDE-gruppen avseende Timothy Kirkhopes betänkande. I enlighet med artikel 168 i parlamentets arbetsordning, vill ALDE-gruppen begära återförvisning till utskottet. För att vara tydliga så har vi inga avsikter att bryta åtagandepaketet med rådet som sådant, men min grupp anser att en mer omfattande debatt om definitionen av ett moderföretag borde hållas.

Kommissionen arbetar på ett formellt meddelande vilket vi välkomnar. Det ger oss ändå inte den 100-procentiga klarhet vi behöver just nu. En ordentlig debatt borde tillåtas liksom en lämplig rådfrågning av våra juridiska avdelningar. Det är ingen brådska att genomföra omröstningen om denna fråga just nu.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Herr talman! Jag är glad över att kunna tala för ALDE-gruppens förslag om återförvisning till utskottet. Under mina många år i detta parlament kan jag inte minnas ett betänkande på transportområdet som har förorsakat så mycket förvirring och osäkerhet som detta. Vi stiftar en lag här och med den kommer ett ansvar att agera med full vetskap och förståelse av den text som ledamöterna ska rösta om. Men många ledamöter är osäkra. Många ledamöter kämpar för att begripa denna komplexa lag, som har gjorts ännu mer komplicerad genom rådets ingripande.

Det finns en stor osäkerhet och oro i en stor del av kammaren, varför jag tror att vi behöver ompröva, omvärdera och mer i detalj granska effekterna av dessa förslag i transportutskottet. Det handlar om att få det rätt, inte att göra det snabbt. Genom att göra detta kommer vi inte att skapa några problem. Vi kommer att agera ansvarsfullt som lagstiftare och försvara parlamentets rätt att arbeta i sin egen takt, inte i en takt som dikteras av industrilobbyister och ministerrådet.

Georg Jarzembowski (PPE-DE) – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det Brian Simpson precis har sagt är verkligen svärbegripligt, han vänder verkligen upp och ner på allting. Det finns vissa industrier som försöker blockera lagstiftningen i sina företags intressen. Jag vill säga detta; med denna uppförandekod är vår avsikt att förbättra konsumenternas rättigheter. Vi behöver förstärka konsumenträttigheterna så att vi får skäliga erbjudanden från de datoriserade systemen.

Vi avvisar kraftfullt dessa förseningstaktiker från socialisternas sida, som försöker spoliera åtagandena med den franska regeringen och få dem att bryta ihop under denna mandatperiod. Jag vill uppmana er att avvisa begäran om återförvisning till utskottet.

Timothy Kirkhope, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag uppmanar till att inte återförvisa detta till utskottet. Jag tror att det är onödigt och en uppskjutningstaktik som eventuellt kan skada de europeiska konsumenternas intressen, vilka vi representerar. Överenskommelsen i första behandlingen togs i juni upp med rådet och kommissionen efter en omfattande debatt i mitt utskott, transportutskottet. Mina skuggföredragande var indragna helt och hållet genom hela processen och var såvitt jag vet överens om resultatet.

Två ordförandeskap, det slovenska och det franska, har båda samarbetat fullständigt med mig i denna fråga och jag förstår inte varför det nu behövs mer tid att debattera eller granska denna viktiga åtgärd. Den mest rättvisa och demokratiska vägen att fortsätta är att gå till omröstning nu om överenskommelsen. Många av dem som nu protesterar brydde sig inte att komma till debatten i går kväll när kommissionsledamot Peter Mandelson, på min begäran, klargjorde för parlamentet att ett formellt meddelande kommer att publiceras i Europeiska unionens tidning innan bestämmelsen träder i kraft, där bestämmelsen ges en tydlig tolkning från kommissionens synpunkt och ett mycket konkret och strikt kriterium (vilket gäller för konkurrensfrågor) för att driva igenom dessa åtgärder i de europeiska konsumenternas intresse. Jag tror inte att konsumenterna kommer att förstå dessa protester om vi inte går vidare för att genomföra åtgärden. Därför ber jag er alla uppriktigt att stödja mig och det hårda arbete som vi alla har gjort i de olika politiska grupperna för att få igenom denna fråga så snabbt som möjligt.

(Parlamentet avslog förslaget om återförvisning till utskottet)

7.2. Berättigande för centralasiatiska länder till EIB-finansiering inom ramen för rådets beslut 2006/1016/EG om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (omröstning)

7.3. Palestinska fångar i Israel (omröstning)

7.4. Utvärderingen av EU-sanktioner som en del av EU:s åtgärder och politik inom området för mänskliga rättigheter (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 10:

Hélène Flautre, föredragande. – (FR) Herr talman! Ändringsförslaget har dragits tillbaka och behöver inte tas upp till omröstning.

7.5. Ett millennium för utveckling - Mål 5: förbättring av mödrars hälsa (omröstning)

– Efter omröstningen om punkt 6:

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Min röstmekanism fungerade inte vid fem tillfällen under omröstningen med namnupprop. Jag insåg detta och försökte få ordet men fick inte tala. Detta var inte rätt. Dessutom saknades tolkning till polska under en viss tid och ingenting gjordes åt det heller. Jag begär att detta sätt att behandla oss upphör.

Talmannen. – Fru Ewa Tomaszewska! Jag är hemskt ledsen över att er röst inte räknades. Jag hoppas att detta inte ska hända igen. Lägg fram er röst här så ska den registreras korrekt och er inställning kommer att protokollföras för framtiden.

7.6. Handel med tjänster (A6-0283/2008, Syed Kamall) (omröstning)

7.7. En europeisk hamnpolitik (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (omröstning)

7.8. Godstransporter i Europa (A6-0326/2008, Michael Cramer) (omröstning)

7.9. Halvtidsöversyn av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004–2010 (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (omröstning)

Talmannen. – Omröstningen är härmed avslutad.

8. Meddelande från talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! Detta för mig till uttalandet om Strasbourg. Presidiet tog upp frågan i går. Flera reparationsarbeten håller fortfarande på att genomföras i Strasbourg. Presidiet fattade ett enhälligt beslut i går kväll, också på Szabolcs Fazakas förslag, som vi avser att offentliggöra nu när ordförandekonferensen har informerats om beslutet. Således kommer även sammanträdesperioden september II att äga rum här i Bryssel.

(Applåder)

Jag vill inte att er glädje ska vara förhastad. Vi har fått reda på att det finns flera ställen även i denna byggnad där det regnar in, och vi håller på att titta på det. Vi vill ha samma säkerhetsstandarder här i Bryssel som vi har i Strasbourg, och jag kan försäkra er att säkerheten alltid kommer att prioriteras.

Läget just nu är att experternas slutliga inspektion kommer att äga rum den 22 september. Det ger oss tillräckligt med tid för att kunna fatta ett beslut under oktobers sammanträdesperiod. Jag vill önska er en trevlig vistelse här i Bryssel, och eftersom det strax är dags för lunch vill jag också önska er *bon appétit*!

TALMAN: MAURO

Vice talman

9. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

– Förslag till resolution: Palestinska fångar i Israel (RC-B6-0343/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Jag vill säga att Europaparlamentets resolution om Israel och Palestina inte kommer så lägligt med tanke på den senaste utvecklingen då Israel den senaste veckan har släppt ytterligare 198 palestinska fångar. Denna gest visar Israels vilja att bygga upp ett ömsesidigt förtroende i fredsprocessen, trots en kraftigt kritisk israelisk allmänhet.

Detsamma gäller också det nyligen genomförda utbytet av fångar vid den libanesiska gränsen. Det är utan tvivel mycket sorgligt att det sitter palestinska ungdomar i de israeliska fängelserna. Det huvudsakliga skälet till detta är dock att terroristorganisationerna utnyttjar dem och framkallar hat och en inriktning på att döda hos dem. De senaste åtta åren har upp till 16 procent av självmordsmördarna och potentiella mördare varit underåriga och det har funnits en tydlig tendens till att det går ner i åldrarna. Barns uppfostran och utbildning är nyckelfaktorer som kan ha betydande effekter på den framtida utvecklingen av samexistensen mellan israeler och palestinier.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Med denna resolution visar parlamentet särskilt att det inte intar en neutral hållning i den mycket komplexa Mellanösternkonflikten, att det inte är en neutral deltagare. Tvärtom, parlamentet tar alltid systematisk ställning för palestinier mot israelerna.

Det räcker uppenbarligen inte för parlamentet att tiotals miljoner euro av skattebetalarnas pengar varje år försvinner ner i de bottenlösa, korrumperade anti-västhålen på de palestinska territorierna. Det räcker uppenbarligen inte för parlamentet att icke-statliga organisationer som öppet, och jag vill betona det, öppet stöder och bortförklarar terrordåd får miljoner av de europeiska skattebetalarnas pengar. Nu ber parlamentet bokstavligen om detta i en resolution för att släppa fängslade terrorister. Denna inställning må vara politiskt korrekt, men jag tror att vi kommer att få uppleva den dag då vi ångrar detta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Herr talman! Jag röstade också emot resolutionen om de palestinska fångarna i Israel. Detta därför att denna resolution i alla händelser förmedlar tanken, och jag vill säga detta på ett vänskapligt sätt, att Europaparlamentet inte är riktigt seriöst när vi fördömer terrorismen. I resolutionen förs argument fram för att befria människor som har deltagit i terrordåd. Minst en av dem bär ansvaret för flera israeliska medborgares död. Att godkänna denna resolution är därför inte bra för parlamentets trovärdighet. Men mycket värre är att den underminerar kampen mot terrorism i allmänhet.

– Betänkande: Hélène Flautre (A6-309/2008)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Herr talman! I Hélène Flautes betänkande röstade jag för ändringsförslag 4 och 5 som rör Israel, och som inte antogs. Jag vill förklara mina skäl. Dessa ändringsförslag hade ingenting att göra med sanktionerna mot Israel. De gällde, och framför allt ändringsförslag 5, Israels kränkningar av internationell lag, vilka är väl dokumenterade.

Jag vill säga att jag i allmänhet är emot sanktioner, oavsett om de är riktade mot palestinier eller israelerna. Jag beklagar dock att detta ändringsförslag som talade om initiativ som kunde tas gentemot Israel, som alternativ till sanktioner, inte bibehölls. Om vi överger tanken på att Europeiska unionen behöver ta initiativ för att förebygga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna sviker vi vårt demokratiska system.

Jag vill också säga att vi genom att framhålla denna synpunkt inte kritiserar det judiska folket, för vi håller det kärt och fördömer all form av antisemitism. Vi kritiserar inte den israeliska staten, för vi stöder dess existens och vill att den ska vara säker, men vi opponerar oss mot dem i Israel som underminerar demokratin i landet och det är någonting helt annat. Vi stöder dessutom alla israeliska icke-statliga organisationer som arbetar för att främja de mänskliga rättigheterna och internationell lag.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Jag fick redan i gårdagens debatt tillfälle att kort säga att Hélène Flautres betänkande om politiken på området för mänskliga rättigheter verkligen är ett bra och balanserat dokument. Jag beklagar emellertid att det inte finns någon uttrycklig hänvisning i betänkandet till problemet med och faran för islamisering i Europa och världen. Islamiseringen är obestridlig och äventyrar en rad grundläggande värden, grundläggande rättigheter och de mänskliga rättigheterna i Europa och västvärlden. Jag tänker i första hand på den viktiga separationen mellan kyrkan och staten och särskilt på jämställdheten mellan män och kvinnor.

De muslimska länderna slätas också över alldeles för lätt i detta betänkande, trots att det i en rad av de så kallade utvecklade länderna och i en rad av de ofta mycket rika länderna, i oljestater som Saudiarabien, råder oacceptabla situationer från verklig slavhandel och slavarbete till exceptionell och omfattande kvinnodiskriminering. Detta bör förvisso förbättras i ett efterföljande betänkande.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Herr talman! Hélène Flautres betänkande kan mycket väl visa sig vara ett av de mest betydelsefulla som har antagits under denna sammanträdesperiod. Detta betänkande rör sanktioner, ett instrument som vi i Europeiska gemenskapen inte kan klara oss utan. Vi får emellertid bara använda detta instrument med stor försiktighet, på ett mycket flexibelt sätt och företrädesvis sällan för att undvika att det degraderas eller att det går inflation i dess användning.

Jag vill ändå varna för att tillämpa dubbla standarder i användningen av detta instrument. Sanktioner ska inte bara tjäna som ett hot mot små och fattiga länder som kränker de mänskliga rättigheterna. Rika och stora länder som finns bland Europeiska unionens goda affärspartner borde också utsättas för hot om sanktioner, och de behöver bli medvetna om att Europeiska unionen kan tillgripa dessa.

– Förslag till resolution: Millennieutvecklingsmålen och mödradödlighet (RC-B6-0377/2008)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Jag anser att det gemensamma förslaget till resolution för utvärdering av millennieutvecklingsmål 5 om mödradödlighet är balanserat.

Jag instämmer i åsikten i resolutionen om att mödrars hälsa är det område där vi har noterat minst framsteg bland alla millennieutvecklingsmål. Då det inte alls är särskilt sannolikt att vi kommer att nå framsteg på detta område till 2015, speciellt i länderna söder om Sahara i Afrika och i södra Asien, håller jag med om att vi måste vidta åtgärder.

Jag är särskilt oroad angående de fyra ändringsförslag som ALDE- och GUE/NGL-grupperna föreslagit, vilka än en gång vill forcera Europaparlamentet att ta beslut om frågor som hör till medlemsstaternas suveränitet. Detta inbegriper samtycke till säkra och lagliga aborter. Tyvärr antogs dessa ändringsförslag i dagens omröstning.

Varje medlemsstat i EU har olika syn på avslutning av en graviditet på konstgjord väg, och de fattar därför beslut om detta problem i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Folkomröstningen om Lissabonfördraget stupade till och med på abortfrågan i det katolska Irland, aborter är förbjudna i Polen och Slovakien har också en annorlunda syn på abort. Därför röstade jag emot detta förslag till resolution.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Herr talman! Jag röstade emot denna resolution inte bara för att jag är motståndare till ännu ett stycke propaganda för abort som resolutionen innehåller, utan åtminstone i lika hög grad för att jag anser att parlamentets ståndpunkt om denna fråga i allmänhet är ganska hycklande. Å ena sidan säger parlamentet helt korrekt att allt måste göras för att åstadkomma en betydande minskning av mödradödligheten i utvecklingsländerna, men å andra sidan fortsätter parlamentet att på andra ställen förespråka en ännu större, ännu mer omfattande laglig invandring och för Europeiska kommissionens förslag för det så kallade blå kortet. Det är just denna invandringspolitik som är resultatet av en enorm hjärflykt från utvecklingsländerna till västländerna, och det är precis den här politiken som berövar utvecklingsländerna deras bäst utbildade arbetskraft som de behöver, inklusive hälsovårdspersonal, läkare och sjuksköterskor som behövs så mycket mer i Afrika än i väst. Jag vägrar gå med på en så hycklande ståndpunkt.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Jag reser mig för att ge en röstförklaring om vår resolution om mödradödlighet. Vi måste vänta och se var kammaren står i andra frågor men det har åtminstone uttalat sig tydligt om frågan om moderskap.

Jag står ändå här, utan någon polemisk anda, för att fråga varför vi alls kände behovet av att uttala sig om dessa frågor. Detta är känsliga, intima och för många av våra väljare, etiska frågor. De borde egentligen tas upp i de nationella demokratiska procedurerna i medlemsstaterna. Genom att vi uttalar oss, som vi har gjort

i kväll, har vi visat en förmätenhet, arrogans och en önskan att centralisera makten och köra över de nationella traditionerna hos våra konstituerande medlemmar. Titta på denna resolution så förstår ni varför väljarna hyser ett så starkt ogillande och misstroende mot Europeiska unionens institutioner.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Herr talman! Jag tycker att Daniel Hannan har missat poängen. Denna resolution handlar faktiskt om FN:s möte om millennieutvecklingsmålen, och syftar till att trycka på världens ledare att ta millennieutvecklingsmål 5 om mödradödlighet på allvar. Det är detta det handlar om. Det har ingenting att göra med abort i Polen eller Irland. Det handlar om tillgång till mödrars rättigheter. Min röstförklaring handlar dock inte om detta.

Det jag vill säga är att en av de sorgligaste saker jag har sett i hela mitt liv var på Fistulasjukhuset i Addis Abeba dit vi åkte med ett antal kvinnliga kolleger som en del av AVS-delegationen. Vi såg köer av unga kvinnor, de var i själva verket bara flickor på 13 eller 14 år, och det rann en ström av urin från kön ut på gatan. De köade och det kom en ström av urin därför att de hade utvecklat en vaginal fistel som ett resultat av att det inte fanns någon hälsovård vid barnafödandet i de avlägsna delarna i Etiopien.

Jag anser att det är extremt viktigt att Europeiska unionen investerar i lämplig mödrahälsovård i några av världens fattigaste länder. Det är en skam att det sker så få framsteg i detta millennieutvecklingsmål, då det är ett av de viktigaste. Jag hoppas att detta kan stärka våra förhandlare, som Glenys Kinnock, som kommer att åka till New York.

Jag anser också att personer som Daniel Hannan verkligen borde läsa och ta reda på vad som händer här i parlamentet.

– Betänkande: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Detta är ett särdeles viktigt betänkande. En stor efterfrågan på tjänster kännetecknar de utvecklade ekonomierna. Tjänster avgör samhällets levnadsstandard och välfärd. Det finns en ständigt ökad efterfrågan på utveckling av tjänster i samband med modern teknik och högkvalitativa tjänster som svarar mot användarnas standard och förväntningar.

Ökningen av BNP är allt mer beroende av tjänstesektorns storlek. Tjänster utgör en betydande del av handeln. Denna del av marknaden ökar ständigt. Det är därför det har varit så mycket debatt om avregleringens villkor och principer när det gäller tjänstehandel på global nivå inom ramen för WTO. Det finns många kraftigt vinstgivande typer av tjänster, speciellt de som är inriktade på specifika nischer. Detta är ett av skälen till att avregleringen av tjänstehandel går sakta och varför det finns ett stort motstånd mot den. Som avslutning vill jag säga att vi lever i en tid när tjänster är huvudindikatorerna för utveckling.

– Betänkande: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Jag röstade för antagandet av detta betänkande om en europeisk hamnpolitik, då det tar upp många viktiga frågor i denna ekonomiska sektor. Dessa frågor är också viktiga i Polen.

Jag frågade mig själv hur dessa texter skulle kunna tillämpas på de polska skeppsvarven i Gdansk, Gdynia och Szczecin. Förfarandena avseende statligt stöd till polska skeppsvarv har varit på gång i Europeiska kommissionen ganska länge nu. Szczecins skeppsvarv är det femte största i Europa och är drabbat av allvarliga svårigheter, liksom varvet i Gdynia. Allt detta beroende på en rad problem som har dykt upp de senaste åren, som ett resultat av det förändrade ekonomiska systemet och den internationella situationen, som jag påpekade i mitt anförande i går.

När det gäller den nuvarande situationen för de polska skeppsvarven anser kommissionen att de inte utgör en källa till sysselsättning. De är inte utsatta för illojal konkurrens. Det kan låta litet udda. Dessutom föreslår man att stänga två fartygsbäddar för att uppnå full potential, och det är helt enkelt löjligt. Omstruktureringsplanen för dessa skeppsvarv har för alltid avslagits, vilket med all sannolikhet kommer att leda till att de kollapsar i stället för att hjälpa den europeiska skeppsbyggarindustrin att återfå sin plats i världen.

Talmannen. – Jag vill påminna de kolleger som inte har fått tala att de kan lämna in en skriftlig förklaring som gör det möjligt att få sin röstförklaring till protokollet.

Muntliga röstförklaringar

– Betänkande: Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag tackar Timothy Kirkhope för detta betänkande, som jag hoppas kommer att bidra till att ge konsumenterna en bättre service. För närvarande beror det pris konsumenterna betalar för en biljett mellan medlemsstater på i vilket land biljetten köps. I mitt eget land, England, betalar jag samma pris för en biljett oavsett om jag köper den i staden för avgång, ankomst eller i en tredje stad. Jag kan inte se något skäl till varför detta inte borde gälla i hela unionen.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jag röstar för Timothy Kirkhopes betänkande om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem.

Den nya uppförandekoden kommer att stimulera konkurrensen mellan datoriserade bokningssystem vilket gynnar priset och tjänsternas kvalitet. Det befintliga systemet är inaktuellt. Nästan 40 procent av bokningarna sker nu via alternativa webbplatser, utan några som helst bokningsavgifter. Den nya koden kommer att gynna konsumenterna genom att öka konkurrensen och minska avgifterna, där även lågprisflygen nu ingår i bokningssystemen.

För att erbjuda kunderna bästa möjliga information och skydd mot illojala konkurrensmetoder måste tillhandahållandet av tjänster utökas, regleras och övervakas på EU-nivå. Det är därför viktigt att de flygpriser som anges i huvudannonserna innehåller det fulla flygpriset inklusive alla skatter och avgifter, så att kunderna inte luras av specialerbjudanden som faktiskt inte är tillgängliga. Samma sak gäller förteckningen över koldioxidutsläpp och bränslekonsumtion. Båda måste vara tydliga för konsumenterna. Ett alternativt tågerbjudande för flyg på mindre än 90 minuter ger kunden ett alternativ och gör det möjligt för honom eller henne att välja utifrån god information.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Genom att aktualisera uppförandekoden för datoriserade bokningssystem säkerställer man att bokningssystemen för flygresetjänster följer principen om rättvis konkurrens. Jag är dock rädd att den vaga definitionen av ett företags "kapitalägarande" då ägaren har "avgörande inflytande" på det datoriserade bokningssystemet kommer att skapa förvirring och leda till konkurrenssnedvridning. Detta betänkande ska handla om att gynna konsumenterna och denna syn återspeglas i min röst.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Det datoriserade bokningssystemet är ett program som samlar leverantörer av flyg- och järnvägstransporter och används för försäljning av biljetter till deras tjänster. Betänkandet om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning syftade till att ändra de regler som för närvarande gäller och öka konkurrensen genom ett datoriserat bokningssystem.

Uppförandekoden har uppdaterats för att förbättra insynen och också för att förhindra marknadsmissbruk och snedvridning av konkurrensen. Jag röstade emot betänkandet om uppförandekoden för datoriserade bokningssystem eftersom jag förespråkade att hänvisa det till utskottet för transport och turism.

Enligt min åsikt är många av begreppen i kommissionens rapport dåligt definierade. Detta gäller särskilt det viktiga begreppet moderföretag. Jag anser därför att konsumenternas intressen inom den gemensamma marknaden inte helt skyddas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för att remittera förordningen om det datoriserade bokningssystemet till kommissionen eftersom det fortfarande förekommer tvetydiga formuleringar som kan leda till olika texttolkningar. En förordning är bindande till alla delar och direkt tillämpbar i alla medlemsstater, varför texten måste vara exakt.

Jag anser inte att offentlighörandet i EU:s officiella tidning av en specificering, som presenterar den tolkning som ges av kommissionen av vissa definitioner i förordningen, innan förordningen träder ikraft, är en godtagbar lösning. De europeiska institutionerna har bundit sig för en process för förenkling av lagstiftningen och särskilt för stabil lagstiftning.

Självklart är en uppdatering och en förbättring av förordningen om det datoriserade bokningssystemet nödvändig och jag uppskattar det arbete som alla kollegerna i kommissionen utfört. Ändå anser jag att en större klarhet i texten skulle ha behövts för att säkerställa en stabil rättslig ram som krävs för att sektorn för passagerarflyg ska fungera bra.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. – (PL) Under omröstningen med namnupprop och i samband med ändringsförslag 48 röstade jag emot överträdelsen av lika rättigheter för konkurrerande företag genom att välja ut tre EU-stater och ge dem en privilegierad ställning på marknaden. Tyvärr fungerade inte min

voteringsutrustning och mina försök att få någon att uppmärksamma detta misslyckades. Jag skulle vilja att det togs till protokollet att jag röstade emot den andra hälften av det berörda ändringsförslaget.

– Betänkande: Esko Seppänen (A6-0317/2008)

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Att ta ställning för mänskliga rättigheter i vår omvärld är en del av unionens politiska uppgift i dess egenskap av värderingsunion. Detta får dock enligt Junilistans mening inte användas för att driva utrikespolitik på EU-nivå och därmed inkräkta på medlemsländernas utrikespolitiska suveränitet.

Vi uppskattar därför att EIB prioriterar kreditgivning som främjar demokratisk utveckling och stabilitet i Centralasien, men motsätter oss en utveckling som innebär att EIB blir ett instrument för EU:s utrikespolitiska strävanden.

Vi har efter noggrant övervägande valt att rösta för de föreslagna ändringarna från EU-parlamentet till kommissionens förslag, trots att en del av ändringsförslagen inte riktigt ligger i linje med denna principiella inställning.

– Resolutionsförslag: Palestinska fångar i Israel (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Herr talman! Jag röstar för detta dokument, men jag vill påpeka att det är ytterligare en av de otaliga texter som godkänts av denna kammare till stöd för mänskliga rättigheter i denna del av världen. Vilken effekt har våra deklarationer? Mycket liten tyvärr, bortsett från att uttrycka politisk solidaritet.

Om Europa vill vara trovärdigt i denna fråga måste det uttala sig enhälligt och sätta internationell säkerhet framför enskilda nationella intressen. Jag anser att det är nödvändigt att göra en avvägning mellan två krav: för palestinierna en fri och självständig stat; för israelerna trygghet att bo på sitt eget territorium, utan angrepp och hot. Om de båda synpunkterna skiljs åt blir det ganska besvärligt att hitta en trovärdig hållning och en varaktig lösning. Jag hoppas att denna vår europeiska gemenskap, som har ett så stort intresse av fred i en del av världen som ligger så nära oss, i fortsättningen kan spela en effektivare medlarroll än den har gjort tidigare.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi röstade för kompromissresolutionen, inte för att vi håller med om alla dess punkter och formuleringar, utan för att vi tror att den kan bidra till att fördöma de palestinska politiska fångarnas oacceptabla situation i israeliska fängelser.

Israel ockuperar olagligt, med stöd av och i hemligt samförstånd med Förenta staterna och dess allierade, de palestinska områdena, har byggt bosättningar och en skiljemur och mördar, internerar, angriper och utnyttjar det palestinska folket, samtidigt som det systematiskt kränker internationell rätt och åsidosätter detta folks obestridliga rätt till sin suveräna, livskraftiga och självständiga stat.

Omkring 10 000 palestinier, inberäknat hundratals barn, hålls för närvarande internerade i israeliska fängelser under omänskliga förhållanden och utsätts för förödmjukande och förnedrande behandling och också för misshandel, inbegripet tortyr. De flesta får inte motta besök från sina familjer. Många har internerats "administrativt", utan åtal eller rättegång.

Israel håller i sina fängelser omkring en tredjedel av de valda ledamöterna av det palestinska lagstiftande rådet liksom andra palestinska lokalt valda ämbetsmän.

Fängslandet av palestinska aktivister är ett medel som används för att bekämpa det palestinska folkets legitima motstånd och för att vidmakthålla den israeliska ockupationen.

En rättvis, genomförbar och varaktig lösning för att göra slut på den israeliska ockupationen av de ockuperade områdena kräver att Israel friger alla palestinska politiska fångar.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Detta är en oacceptabel resolution som i allt väsentligt frikänner Israel från folkmordet på det palestinska folket och ockupationen av dess territorier.

I paragraf 4 stöds exempelvis Israels kamp mot terrorism. På så sätt brännmärks ett folk, som kämpar för sin frihet, motsätter sig ockupationen av sina territorier av den israeliska armén och motsätter sig den ekonomiska, sociala och politiska blockaden och de vedergällningsattacker som det drabbas av, som terrorister. Små barn finns bland offren, på Gazaremsan till exempel, eftersom en regering har valts som inte är till Israels, Förenta staternas och EU:s belåtenhet.

Dessutom uppmanar paragraf 7 på ett provocerande sätt palestinska myndigheter att övervaka det palestinska folkets motstånd. Den anklagar tidigare fångar, särskilt små barn till och med, för vålds- eller terrorhandlingar.

Det är skamligt att göra sådana falska beskyllningar. I stället borde Europaparlamentet kräva att Israel drar sig tillbaka från de ockuperade områdena på Västbanken. Skammens mur i Jerusalem borde rivas, de blodtörstiga angreppen på civila, kvinnor och barn måste upphöra och alla politiska fångar måste frigges. Europaparlamentet borde kräva att Israel rättar sig efter folkrättens principer och gällande FN-resolutioner.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Situationen för Israel och Palestina är komplicerad. Att för Israel hantera den enorma osäkerhet som dess omgivning innebär är påfrestande. Som en varm vän av Israel känner jag väl till detta. Dock är det alltid viktigt att internationell rätt upprätthålls. Jag valde därför att delta i förhandlingarna gällande Europaparlamentets gemensamma resolution om situationen för palestinska fångar i israeliska fängelser.

Genom dessa förhandlingar blev slutresultatet betydligt mer balanserat, vilket medförde att jag i slutändan stödde resolutionen. Ur min synvinkel är det viktigt att inte fördöma Israel på det sätt som skedde i Hélène Flautre's betänkande om EU-sanktioner på området för mänskliga rättigheter där man inte hade studerat fakta. Det röstade jag därför nej till.

Marek Siwiec (PSE), skriftlig. – (PL) Resolutionen om de palestinska flyktingarnas situation i israeliska fängelser, som antagits av parlamentet, är vinklad och ger därför inte en riktig bild av konflikten i Mellanöstern. I resolutionen underlåter man att ta hänsyn till det politiska sammanhanget eller till det faktum att de israeliska myndigheterna behöver kunna garantera sina medborgares säkerhet. Israel hotas fortfarande ständigt av terroristverksamhet som utgår från de palestinska områdena, trots pågående fredsförhandlingar och tecken på god vilja, som det nya beslutet att frige 198 palestinska fångar. Israel är det absolut enda demokratiska landet i regionen och griper sig an detta hot med demokratiska metoder och resurser.

I resolutionen fördöms de israeliska myndigheterna för att de använder olämpliga metoder när de vidtar åtgärder mot minderåriga. I resolutionen underlåter man emellertid att nämna att terroristorganisationer som Al-Aqsa-martyrernas brigad, Hamas, Islamiska Jihad och Folkfronten för Palestinas befrielse enligt rapporter från Amnesty International rekryterar minderåriga och använder dem som kurirer. I vissa fall får minderåriga också tjänstgöra i strid eller används till att utföra terroristattacker mot israeliska soldater och civila.

Eftersom frågan om de palestinska fångarna behandlades på ett så vinklat och ofullständigt sätt röstade jag emot denna resolution.

- Betänkande: Hélène Flautre (A6-0309/2008)

Slavi Binev (NI), skriftlig. ? – (BG) Herr talman, ärade kolleger! I betänkandet av Helene Flautre diskuteras de sanktioner som måste tillgripas av EU beträffande alla kränkningar av mänskliga rättigheter, oavsett var de inträffar. Men vad händer på vår egen bakgård?! Ytterligare en gång skulle jag vilja fästa er uppmärksamhet på den exempellösa verksamhet som den sittande koalitionen i Bulgarien bedriver.

Den 30 juli, den dag då det skulle röstas om en misstroendeförklaring [i det bulgariska parlamentet], användes polisstyrkor mot ledamoten av Europaparlamentet Dimiter Stoyanov. Trots att namnen på de uniformerade "hjälparna" omedelbart fastslogs, har det till dags dato inte utdömts några straff, ingen ursäkt har framförts utan det råder en påtaglig arrogans i försöken att mörklägga fallet.

Det beteende som inrikesministeriets tjänstemän uppvisar klargör att de var medvetna om vem de slog, särskilt som Dimiter Stoyanov höll upp sitt id-kort som ledamot av Europaparlamentet hela tiden och upprepade gånger förklarade vem han var.

Illegal internering och misshandel av en ledamot av Europaparlamentet är något som inte har inträffat förut i denna institutions 50-åriga historia! Vår kollegas fall är ett hårt slag för den moderna europeiska demokratis grundläggande principer. Det utgör ett direkt och demonstrativt intrång på den personliga integriteten.

Eftersom det faktum att Dimiter Stoyanov var ledamot av Europaparlamentet inte förskonade honom från den sittande regeringens ingripande, vad återstår då för den vanliga bulgariska medborgaren?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Eftersom det är omöjligt att i en röstförklaring diskutera alla de många viktiga frågor som tagits upp i betänkandet, särskilt de många där vi är helt oense, är kanske det

bästa sättet att ta omröstningen om de ändringsförslag som lagts fram i kammaren som exempel för att belysa det centrala syftet med detta politiska instrument från EU.

Trots att hänvisning görs till flera länder i betänkandet förkastade en majoritet av parlamentet två föreslagna ändringar där man fastslog att:

- ... EU-sanktionerna mot den palestinska regering som bildades i februari 2006 efter val som EU erkänt som fria och demokratiska har undergrävt gemenskapspolitikens konsekvens och visat sig starkt kontraproduktiva genom att avsevärt förvärra den politiska och humanitära situationen;

- ... Israels ständiga kränkningar av internationell rätt kräver brådskande åtgärder från gemenskapens sida.

Finns det några bättre exempel för att visa att syftet med EU-sanktionerna är ett oacceptabelt ingripande, uppenbarligen tillämpat med "dubbelmoral". Med andra ord används sanktioner som ett medel för påtryckning och ett politiskt ingripande för att skydda "vänner" och kritisera "andra" som EU (och Förenta staterna) utpekar som mål.

Därför röstade vi emot betänkandet.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (EN) Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, Gusp, tillämpar EU restriktiva åtgärder eller sanktioner för att garantera att målen för Gusp iakttas. EU:s nuvarande sanktionspolitik är behäftad med orimliga specialfall som ofta resulterar i motsägelser och inkonsekvenser. Jag menar att kommissionen borde spela en mer förebyggande roll genom att klargöra en tydlig EU-politik om sanktioner.

Jag anser att Europaparlamentet måste vara mycket noggrant när det talar om sanktioner och särskilt när det kräver EU-åtgärder som svar på brott mot internationell lagstiftning som parlamentet gjort i detta betänkande om Israel. Jag tycker att innan vi ber EU tillgripa sanktioner måste vi vara mycket väl underrättade om konkreta brott mot internationell lagstiftning och bör avstå från att göra uttalanden av generell natur. Om det finns fall baserade på fakta måste de specificeras i texten eller presenteras i en fotnot till respektive dokument.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Hélène Flautres betänkande om utvärdering av EU:s sanktioner som del av EU:s åtgärder och politik på området för mänskliga rättigheter. Jag välkomnar föredragandens balanserade syn på ett viktigt verktyg för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Sanktioner behöver tillämpas i varje enskilt fall och riktas så att de inte skadar oskyldiga parter. Jag är säker på att Hélène Flautres betänkande nöjaktigt tillgodoser sådana krav.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) EU anser att respekt för mänskliga rättigheter är den viktigaste principen av alla och inbegriper därför klausuler om mänskliga rättigheter och genomförandemekanismer i alla nya bilateral avtal som sluts med tredjeländer.

Sanktioners politiska effektivitet och deras negativa konsekvenser är föremål för diskussion i dag. Vi är särskilt medvetna om detta när EU måste anta en ståndpunkt beträffande konflikten i Kaukasien.

Jag välkomnar därför och har röstat för Hélène Flautres betänkande som medför en ny syn på tillämpningen av sanktioner och en åsiktsförändring på området för mänskliga rättigheter.

Vi behöver en effektiv sanktionspolitik för att inte tillämpa en dubbelmoral som är grundad t.ex. på partnerens strategiska betydelse, som i fallet Ryssland och Kina.

Vi måste använda strategidokument för de olika länderna och andra liknande typer av dokument som grund för en utveckling av en sammanhängande strategi för mänskliga rättigheter i landet och situationen för demokratin. Vi måste använda objektiv och aktuell information som vi fått från företrädare för lokala och icke-statliga organisationer. Vi måste stödja det civila samhället och rikta in oss på dem som är skyldiga till konflikter, till exempel genom att frysa tillgångar och utdöma reseförbud. Sanktioner bör inte drabba de fattigaste människorna.

Jag är fast övertygad om att sanktionspolitiken inte blir mer effektiv förrän den införlivas med en integrerad EU-strategi för mänskliga rättigheter. Sanktioner blir inte effektiva förrän de bidrar till att förändra förhållanden och följaktligen lösa konflikter.

Pierre Schapira (PSE), skriftlig. – (FR) Efter parlamentsvalet i Palestina i februari 2006 var jag en av de första, både från Jerusalem och i parlamentet, som sa att vi inte borde tillämpa sanktioner mot den palestinska

regeringen eftersom det skulle bli folket som fick lida av detta. Vi måste onekligen erkänna att den politiska situationen i de palestinska territorierna har radikalt försämrats, särskilt mellan Fatah och Hamas, men denna politiska kris kan inte endast tillskrivas europeiska sanktioner. Därför avstod jag från att rösta om ändringsförslag 4.

Jag vill också slå fast att jag klart fördömer Israels ständiga kränkning av internationell rätt, men jag beklagar att man i betänkandet underlåter att nämna de kränkningar av internationell rätt som begås av andra länder i Mellanöstern. Detta verkar vara ett fall av dubbelmoral och därför röstade jag emot ändringsförslag 5.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Trots att det finns synpunkter i Hélène Flautres betänkande som förtjänar kritik, röstar jag för betänkandet för att visa mitt stöd för kampen för mänskliga rättigheter.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Sanktioner som tillgripits av EU är instrument som garanterar den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitikens effektivitet. Det är diplomatiska verktyg, det är sant, men de är för det mesta ekonomiska, och de tjänar till att de grundläggande principerna om internationell rätt, demokrati och mänskliga rättigheter följs.

Föredraganden kräver en omfattande och ingående utvärdering av gällande restriktiva åtgärder och jag tycker att hon gör rätt i det. Lämpliga principer för användande av sanktioner bör avfattas så att dessa endast används efter en grundlig analys i varje enskilt fall.

Vidare anser jag också att man bör prioritera utvecklingen av ekonomiska sanktioner som inte inverkar negativt på samhället och inte kränker de mänskliga rättigheterna för medborgarna i de länder som utsätts för sanktioner. Detta är särskilt nödvändigt beträffande vanan att upprätta svarta listor. Därför stödde jag betänkandet om en utvärdering av EU:s sanktioner på området för mänskliga rättigheter.

Skulle det visa sig nödvändigt att tillgripa sanktioner anser jag att det är viktigt att införa positiva åtgärder för att hjälpa medborgarna i de länder som har utsatts för restriktiva åtgärder.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder helhjärtat mänskliga rättigheter för alla. Vi stöder principen om ett gemensamt sanktionssystem för Gusp och EU som tillämpas på enhällig basis för att riktas mot de mest notoriska överträdarna av mänskliga rättigheter i världen, förutsatt att Storbritannien alltid kan utöva sitt veto i det avseendet. Vi beklagar också att sanktionerna har tillämpats inkonsekvent och är mycket väl medvetna om brott, t.ex. att President Mugabe har fått komma in i EU flera gånger, trots det reseförbud som utfärdats mot hans regering.

Tyvärr går Hélène Flautres betänkande längre genom att erkänna Europadomstolens rätt att fastställa förteckningen över förbjudna terroristorganisationer – vilket måste förbli ett politiskt beslut, inte ett juridiskt – och hävda att Lissabonfördraget är nödvändigt för att göra EU-sanktioner för brott mot mänskliga rättigheter mer effektiva. Det kräver att Europaparlamentet får tillsyn över medlemsstaternas säkerhetstjänster och att uppförandekoden för vapenexport blir bindande. Av dessa skäl kommer vi inte att stödja betänkandet.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. – (PL) Jag röstade emot punkt 57 under omröstningen med namnupprop. Tyvärr fungerade inte min voteringsutrustning. Mina försök att få någon att uppmärksamma detta misslyckades, och samma sak upprepades under fem andra omröstningar med namnupprop. Jag skulle vilja att det togs till protokollet att jag röstade emot den ursprungliga texten till punkt 57 i dokumentet.

- Resolutionsförslag: Millennieutvecklingsmålen och mödrahälsan (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. – (FR) På papperet var det femte millennieutvecklingsmålet – vilket ska minska mödradödligheten med 75 % från och med nu och fram till 2015 – klart ett av de mål som var lättast att nå.

I realiteten var det det mål som var mest försenat. Ett förödande faktum är att i Afrika söder om Sahara dör en kvinna av 16 i barnsbörd. Denna siffra har knappast förändrats på 20 år.

Finns det någon annan plats i världen där man kan hitta en sådan dramatisk obalans på folkhälsoområdet? Och dessutom, när modern dör är risken för att barnet också dör 10 gånger högre.

När vi anstränger oss till det yttersta för att nå millennieutvecklingsmålen behöver vi därför ägna speciell uppmärksamhet åt nummer 5.

G8-gruppen själv har till sist kommit till insikt. Vid dess senaste möte i Japan antog den ett "hälsopaket" som syftade till att rekrytera och utbilda 1 miljon sjukvårdsanställda för Afrika så att 80 % av mödrarna ska få stöd under barnsörden.

Bollen ligger nu hos EU.

Gemenskapen behöver agera samtidigt och med verklig substans i flera riktningar:

- information och utbildning för kvinnor,
- förstärkning av det allmänna hälsovårdssystemet i länderna i söder,
- kraftig investering i mänskliga resurser på hälsovårdsområdet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Varje år inträffar omkring 5 36 000 fall av mödradödlighet (95 % av dem inträffar i Afrika och södra Asien). För varje kvinna som dör drabbas 20 eller fler av allvarliga komplikationer, som sträcker sig från kroniska infektioner till invalidiserande skador, vilka lätt skulle kunna undvikas om det fanns allmän tillgång till grundläggande och akut förlossningsvård och reproduktiv hälsovård. Detta kräver mer stöd från utvecklade länder.

Dessa siffror är mycket oroande och visar att målet om minskad mödradödlighet (MDG 5) inte bara är på fel spår för att kunna nås av utvecklingsländerna, utan också är det enda där ingen framgång kan noteras. Dagens siffror är exakt desamma som för 20 år sedan.

Faktum är att mödradödlighet skulle kunna undvikas genom bättre hälsovård och genom en garanterad tillgång för alla kvinnor till omfattande information om och vård av sexuell och reproduktiv hälsa.

Vi stöder därför den antagna resolutionen och är glada över att vårt förslag att försvara tillgång till effektiv födelsekontroll och till laglig och säker abort också har antagits i plenum.

Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Det är helt fruktansvärt att en så stor del av världens befolkning lever i extrem fattigdom, att kvinnor i dessa länder och områden dör under graviditeten eller förlossningen och att så många saknar såväl information om, som tillgång till, säkra preventivmedel. Detta är en fråga som handlar om människovärde och okränkbara universella mänskliga rättigheter, inte minst för kvinnor som lever i fattigdom.

Denna resolution innehåller positiva - och nödvändiga - förslag, men tar även upp frågor som inte ligger inom EU:s kompetens. Vi har valt att stödja förslag där det uppmanas till förbättrade villkor för kvinnor, i synnerhet vad gäller sexuell och reproduktiv hälsa. Resolutionen behandlar emellertid även ämnen som till viss del är av utrikespolitisk karaktär. Vi har därför lagt ner vår röst vid slutomröstningen.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (EN) Europaparlamentets resolution om mödradödlighet har stor betydelse mot bakgrund av millennieutvecklingsmålen och låter förstå att vi är medvetna om den nuvarande situationen och att vi kräver åtgärder för att hjälpa miljontals kvinnor i utvecklingsländerna. Jag stöder kraftigt förslaget att be kommissionen och rådet att utveckla program och politik som skulle bidra till att förebygga mödradödlighet med särskild betoning av tillgång till information om sexuell och reproduktiv hälsa, läs- och skrivkunnet och näringslära.

Inom ramen för denna resolution anser jag att användningen av preventivmedel är mycket viktig för att förhindra sjukdomar, oönskade havandeskap och för att minska mödradödligheten, men samtidigt är jag övertygad om att vi inte har rätt att fördöma eller kritisera kyrkor, som bara uppträder som en moralisk men inte lagstiftande myndighet, för att de främjar sin tro men inte förbjuder någon att göra ett personligt val. Dessutom finns det kyrkor som inte tar upp frågor om preventivmedel med sin församling.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för detta betänkande eftersom mödradödligheten inte bara är hög i utvecklingsländerna utan också i de nya EU-medlemsstaterna.

Det är oroande att 5 36 000 familjer varje år lämnas utan stöd av en mor vilket skapar obalans på samhällets basnivå. Vi känner till orsakerna och vet metoderna för att bekämpa detta fenomen; hur man ska organisera och planera verksamheten beror på oss.

Jag anser verkligen att tonvikten huvudsakligen ska läggas på kvinnors tillgång till information beträffande sund reproduktion. Vi kommer inte att lyckas med vår verksamhet om inte kvinnorna själva blir medvetna

om de risker de utsätter sig för före eller under graviditeten. Vi borde också anslå största möjliga resurser för att ge service av hög kvalitet som är tillgänglig för alla.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Herr talman! Efter att ha stött ändringsförslagen om kritik av Förenta staternas munkavlepolicy och av förbudet för användning av preventivmedel som förespråkas av vissa kyrkor röstade jag för resolutionen. Men jag blev upprörd över att få veta att några av mina kolleger, som vanligtvis uppfattas som seriösa, har prioriterat uttalanden från påven framför hälsa och välfärd för utvecklingsländernas människor.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Ökningen av spädbarnsdödligheten och minskningen av födelsetalen å ena sidan och en åldrande befolkning å den andra kräver kraftiga och brådskande åtgärder från medlemsstaterna och europeiska institutioner.

Jag röstade för resolutionen om mödradödlighet före FN:s högnivåmöte den 25 september, som var ägnat åt översyn av millennieutvecklingsmålen, på grund av att dess text kräver att rådet och kommissionen ska utvidga resurserna för mödrahälsovård och lägga tonvikten på program för mödravård, näringslära för gravida, bra förlossningshjälp som leder till att alltför stor användning av kejsarsnitt undviks, samt eftervårdshjälp och familjeplanering. Genom denna resolution kräver vi att rådet och kommissionen garanterar att reproduktiv hälsovård är överkomlig, tillgänglig och av hög kvalitet.

Det är viktigt att tilldela största möjliga resurser till program och politik som vill förhindra mödradödlighet.

Jag anser också att det är viktigt att finansiera familjeplaneringsverksamhet med allmänna medel.

Ewa Tomaszewska (UEN), skriftlig. – (PL) Resolutionen innehåller bestämmelser som indirekt uppmanar till abort och andra som öppet kräver att abort legaliseras. Införlivandet av uttalanden om detta ämne innebär en kränkning av subsidiaritetsprincipen. Det betyder också att ekonomiska resurser från bidrag till gemenskapen av medlemsstaterna där abort inte är tillåten kan användas för att främja abort i tredjeländer.

Det är skenheligt att motivera engagemang för propaganda för abort i form av att främja mödrahälsan och att anslå ekonomiska resurser till abort i stället för att ägna dem åt att förbättra mödrahälsan. Jag röstade därför emot denna resolution.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jag röstade emot denna resolution.

Skydd av mödrahälsan är en ovillkorlig förutsättning för mänsklighetens överlevnad.

Mödrar i utvecklingsländer står för närvarande inför en pandemi utan tillgång till bashälsovård, tabletter eller en kopp dricksvatten. FN:s generalsekreterare betonade med eftertryck att mindre än 10 % av budgeten används för att lösa problem som berör 90 % av världens befolkning. Lunginflammation, infektiös diarré, tuberkulos och malaria – sjukdomar som orsakar enorma hälsoproblem i utvecklingsländerna men kan behandlas – utnyttjar mindre än 1 % av budgeten.

FN har antagit en strategi som stöder barnafödande under kvalificerad medicinsk övervakning. Detta avses begränsa riskerna med moderskap, minska spädbarnsdödligheten och ge tillgång till vård.

I vår resolution föreslår man emellertid bland annat "tillgång till säkra och lättillgängliga abortmöjligheter" och beklagar bristen på vård på området för reproduktiv hälsa. Man kräver att rådet och kommissionen ska garantera att reproduktiv hälsovård är tillgänglig, åtkomlig och av god kvalitet och främjar alla kvinnors tillgång till omfattande information om och vård av sexuell och reproduktiv hälsa. Man kräver att rådet och kommissionen ska ingripa på detta område, men abort hör till medlemsstaternas exklusiva behörighet och inte till EU:s.

Vi kan inte erbjuda mödrar i utvecklingsländerna en otydlig, förenklad eller, ännu värre, en ideologiskt vinklad syn på hälsoskydd.

- Betänkande: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS), som verkar för en liberalisering av tjänster på internationell nivå och som föredraganden så lidelsefullt vill se avslutat, är i realiteten inte mer än ett Bolkesteindirektiv i global skala. Gårdagens "polske rörmokare" kommer i morgon att vara kinesisk eller pakistansk.

Det enda undantaget hänför sig till tjänster "som tillhandahålls under utövande av statliga befogenheter", som "tillhandahålls varken på kommersiella grunder eller i konkurrens med en eller flera tillhandahållare av tjänster". Med andra ord de enda som inte berörs torde vara polisen, domstolarna, diplomattjänsten och armén. Å andra sidan kommer GATS att bli ytterligare ett steg mot ett avvecklande av offentliga tjänster, en process som påbörjades av kommissionen för ca 15 år sedan i konkurrensens och gemensamma marknadens namn.

I dag anser EU att det har en konkurrensfördel och gör gällande att dess tillhandahållare av tjänster har otillräcklig tillgång till marknader med tredjeländer. Men tjänstesektorn kommer att sluta precis som vår industri, med utlokaliseringar och nedskärningar och, som en bonus, import av social dumping. Att ha rätt perspektiv på sociala, miljömässiga och kvalitetsmässiga normer, som enligt föredraganden inte bör bli hinder för handeln, innehåller ett frö till en gradvis upplösning av den europeiska sociala och ekonomiska modellen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots att man har avlägsnat några av de mer negativa aspekterna och tonat ner vissa formuleringar som utan att ifrågasätta liberaliseringsprocessen försöker att "humanisera" den, är denna resolution i grund och botten fortfarande en handbok som försvarar liberalisering av tjänster, inklusive offentliga sådana (förmodligen begränsade i framställningen av dem genom behovet av ett differentierat sätt att se på liberalisering).

Men den nuvarande internationella situationen är trots oron från en majoritet av parlamentet inte likadan som den var när Doha-rundan började 2001, vilket innebär att Förenta staterna och EU kämpar för att få WTO att tillämpa deras agenda för ekonomiskt herravälde på världen.

Trots upprepade misslyckanden försöker emellertid EU och "socialdemokraterna" Peter Mandelson and Pascal Lamy på nytt att hindra förhandlingarna från att "spåra ur" för att säkra och inte förlora den mark man redan vunnit i förhandlingarna.

Som vi tidigare konstaterat är syftet för större ekonomiska och finansiella grupper kontroll över den internationella handeln inom ramen för kapitalistisk konkurrens, kontroll över nationella ekonomier (jordbruk, industri, tjänster, arbetsmarknad, naturtillgångar) och kontroll över staterna själva.

Liberalisering innebär angrepp på arbetstagarnas segrar och folkens suveränitet liksom också miljöförstöring.

Vi röstade därför emot resolutionen!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Tjänster svarar för mer än tre fjärdedelar av den europeiska ekonomin. Tjänstesektorn är av mycket stor betydelse för konkurrenskraften och förnyelsen av den europeiska ekonomin, vilken till stor del är baserad på kunskap. Att EU:s gemensamma marknad för tjänster fungerar effektivt är mycket viktigt för konkurrenskraften hos EU-företag på den globala marknaden. Att införliva och genomföra i rätt tid och på lämpligt sätt blir mycket viktigt för att marknaden ska fungera bra, särskilt när det gäller tjänstedirektivet.

Handel med tjänster innebär till stor del överföring av specialkunskap mellan länder. Följaktligen spelar fri handel med tjänster en viktig roll i alla utvecklingsstrategier, eftersom den underlättar snabb och effektiv överföring av sakkunskap i stor skala. Dessutom representerar ökande tillgång till marknaden för tjänster en möjlighet inte bara för industriländer utan också för utvecklingsländer som ofta lider brist på tillgång på sakkunskap.

Tillgång till marknaden för tjänster är en svår fråga inom ramen för de pågående förhandlingarna med WTO. Man bör emellertid komma ihåg att förhandlingar om handel med tjänster måste tjäna EU:s intressen samtidigt som den gynnar de fattigaste ländernas utveckling. Om substantiella utländska investeringar tillåts skulle det kunna bli precis den liberalisering i handeln med tjänster som kanske underlättar en ökad och mer hållbar produktion och en modernisering av infrastrukturen i alla ekonomier.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Syed Kamalls betänkande om handel med tjänster undersöker hur EU-företag kan få tillträde till tredjeländernas tjänstemarknader. Tjänster spelar verkligen en allt viktigare roll i internationell handel. Det är just därför som det är viktigt att skilja mellan kommersiella och viktiga offentliga tjänster. Jag har gjort det tydligt genom hur jag röstat.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Genom Allmänna tjänstehandelsavtalet stimulerar EU, med bilaterala och multilaterala avtal och öppna eller förtäckta påtryckningar eller hot, till satsning av kapital på

de mindre utvecklade ländernas växande tjänstemarknader för att öka vinsten och sitt eget inflytande. I kommissionens rapport applåderas och stöds denna politik.

Allmänna förnödenheter som vatten, hälsa och välbefinnande, utbildning etc., utses till mål av monopolerna som syftar till att avreglera och öppna upp nationella marknader och privatisera företag. Kapitalistisk omstrukturering kommer att vara ännu mer katastrofal för arbetare i de fattigare länderna.

Rivaliteten mellan de imperialistiska centrumerna kombinerat med de fattigare ländernas motstånd har resulterat i att de senaste WTO-förhandlingarna har misslyckats. Maktcentrumen tävlar med varandra för att sluta bi- och multilaterala avtal i ett försök att stärka sin ställning.

Uppmärksamheten riktas på det direkta eller indirekta avskaffandet av offentliga tjänster, särskilt på sektorer som är lönande för kapitalet, och på avskaffande av alla säkerhetsspärrar. Detta är ett försök att sätta likhetstecken mellan tjänster och varor och genomföra gemensamma förhandlingar om jordbruksprodukter. Allt detta är exempel på en europeisk, kapitalistisk och imperialistisk, offensiv som är snabb på att föra krig för att påtvinga sina val.

Tokia Saïfi (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för betänkandet om handel med tjänster för att uppmana kommissionen att i sina handelsförhandlingar både verka för att gradvis och ömsesidigt öppna tillträde till tjänstemarknaden och för att främja en politik för ökad insyn. EU, som är världens största exportör och tillhandahållare av tjänster, måste främja ökat tillträde till tjänstemarknaden för både industriländerna och utvecklingsländerna likaså.

Ändå måste denna liberalisering vara gradvis och ömsesidig på så sätt att den tar hänsyn till de berörda ländernas olika intressen. Det var med tanke på detta som jag röstade för ändringsförslag 2, där man uppmärksammar behovet av att det görs skillnad mellan kommersiella och icke-kommersiella tjänster och att man måste använda sig av en differentierad strategi när man öppnar marknader för tjänster av allmänt intresse. Jag röstade också för ändringsförslag 5 som inom ramen för ekonomiskt partnerskapsavtal kräver universella, tillgängliga och hållbara offentliga tjänster som garanteras för alla.

Slutligen röstade jag för ändringsförslag 7 som medger att vissa produkter, som vatten, bör betraktas som en universell allmän tillgång och jag skulle vilja påpeka att ett visst mått av försiktighet krävs när man föreslår att öppna marknaderna för tjänster av detta slag.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Handel med tjänster har idag blivit en nödvändighet för alla ekonomier. Det är omöjligt för något land att nå ekonomisk framgång med en dyr och ineffektiv infrastruktur för tjänster. Producenter och exportörer av textilier, tomater och andra varor kommer inte att vara konkurrenskraftiga utan tillgång till ett effektivt bankväsende, effektiva försäkringsbolag, revisionsbyråer, och telekom- och transportsystem.

Men även möjligheten att erbjuda offentliga tjänster i privat regi är avgörande. Genom konkurrens även inom bland annat sjukvård, skola och allmänna kommunikationer får vi bättre service. Jag valde därför att stödja att man inte gör någon kategorisk skillnad mellan tjänster för privat eller offentligt bruk eftersom jag tror på att konkurrens även inom det offentliga området bidrar till bättre effektivitet och service. Det är för mig en självklar sak oavsett om det gäller vår inre marknad eller handel med tjänster i andra länder, utanför EU:s gränser.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Betänkandet om handel med tjänster syftar till att betona handel med tjänster som en sektor som bidrar till att skapa nya permanenta arbetstillfällen och förbättra medborgarnas livskvalitet. Dessa tjänster representerar för närvarande så mycket som 75 % av EU:s BNP.

Föredraganden kräver att man öppnar och avreglerar marknaden för handel med tjänster. Det är självklart nödvändigt att öppna marknaden och förbättra konkurrensen. Men enligt min mening bör inte öppnandet av handel med tjänster förstås som privatisering. Det måste klart fastslås att kommersiella tjänster skiljer sig till karaktären från offentliga. Följaktligen måste det också garanteras att den metod som man använder för att öppna handel med offentliga tjänster är en helt annan än den som används för att öppna handel med kommersiella tjänster.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet om handel med tjänster vilket betonar betydelsen av handel med tjänster när det gäller att skapa arbetstillfällen.

Ändringsförslag 2, som framlagts av socialdemokratiska gruppen, betonar behovet av en differentierad metod i samband med att öppna marknaden för tjänster av allmänt intresse och särskilt behovet av att skilja mellan kommersiella och icke-kommersiella tjänster.

Jag anser att ändringsförslag 5 är ytterst viktigt som kräver att universella, tillgängliga, hållbara och överkomliga offentliga tjänster av hög kvalitet garanteras för alla, och ändringsförslag 10, som uppmanar kommissionen att vidta kraftigare åtgärder mot förfalskning, särskilt via Internet, och ber kommissionen att framlägga förslag för parlamentet och rådet för att förse gemenskapen och dess medlemsstater med kvalitativa och statistiska uppgifter på europeisk nivå om förfalskning, särskilt via Internet.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) Den så kallade tjänsterevolutionen som har varit på väg sedan mitten av 1900-talet har lett till att tjänster har blivit den viktigaste sektorn av ekonomin för de flesta länder. Teknisk utveckling, speciellt på områdena för telekommunikation och informationsteknik har radikalt förändrat synen på tjänster och deras potentiella roll i internationell handel. En dramatisk utvidgning av det förut nämnda systemet, tillsammans med tekniska framsteg har resulterat i en ökning av den internationella handeln med tjänster.

Polens inblandning i internationell handel med tjänster har aldrig varit särskilt stor. Detsamma gäller för de andra länderna i Central- och Östeuropa. Detta berodde till stor del på underutvecklingen av denna sektor i planekonomier. Radikala förändringar i utvecklingen av tjänstesektorn började först under övergångsperioden som följde på kommunisteran och fortsatte genom hela anslutningsprocessen till Europeiska gemenskaperna. Radikala förändringar i tjänstesektorn är redan uppenbara. Dessutom bör Polens inträde i gemenskapen och den därmed sammanhängande processen att anpassa Polens ekonomi till gemenskapens krav påskynda tjänstesektorns utvecklingsgrad och ge ökade möjligheter för Polen att delta i den internationella handeln med tjänster.

Jag anser därför att EU bör anstränga sig till det yttersta för att förbättra kvaliteten på handeln med tjänster eftersom denna sektor främjar välbästandet och skapar arbetstillfällen i alla världens ekonomier. Dessutom bidrar den till att påskynda utvecklingen.

- Betänkande: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Samtidigt som vi välkomnar det intresse som uttrycks i betänkandet för behovet av investeringar i hamnregioner, teknisk modernisering och miljöskydd anser vi att detta betänkande döljer det faktum att ett av målen för kommissionen med en framtida hamnpolitik är att fortsätta avregleringen av denna strategiska offentliga tjänst i flera medlemsstater.

Vi beklagar därför att våra förslag förkastades vilka

- betonade att varje nytt försök att avreglera hamntjänster på EU-nivå genom att tillämpa den gemensamma marknadens konkurrensregler måste avvisas;

- krävde att initiativ skulle tas för att bekämpa otrygghets- och olycksrisker i sektorn och för att garantera och säkra respekten för hamnarbetares rättigheter, särskilt på områden för anställning, skäliga löner, anständiga arbetsförhållanden, social välfärd, kollektivavtal, fackföreningsrättigheter och yrkesutbildning.

De europeiska hamnarnas mångfald och kompletterande karaktär måste bevaras och driften av dem måste baseras på höga kvalitets- och säkerhetsnormer, en strategisk faktor i ekonomisk utveckling. Att öppna driften av europeiska hamnar för internationella företag, som nu verkar ske, kommer att minska värdet av arbetsrelationer och kollektivförhandlingar och öka riskerna för otrygghet i hamnsystemet, vilket senare kommer att sätta sjösäkerheten i fråga.

Vi lade därför ner vår röst.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (EN) Under omröstningen har jag uttryckt mitt ställningstagande genom att rösta mot GUE-gruppens ändringsförslag. Hamnsektorn är av avgörande betydelse för EU ur ekonomiska, kommersiella, sociala, miljömässiga och strategiska synpunkter. Emellertid kan jag inte med tanke på sektorns betydelse stödja synsättet att hamnar borde utgöra allmän egendom.

Tvärtom stöder jag medlemsstaternas rätt att ta hänsyn till sina egna intressen när man beslutar om man ska öppna hamnsektorn för avreglering eller inte. Beslut om huruvida man ska privatisera och/eller tillämpa privat och offentligt partnerskap i hamnarna tillhör medlemsstaternas behörighet och ska inte styras av Europeiska institutioner så länge som besluten följer europeisk lagstiftning. I själva verket styrs redan några

europiska hamnar av myndigheter eller företag från tredjeländer. Enligt min åsikt bör hamnsektorn som alla andra sektorer få fungera på en lika konkurrensutsatt bas.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Greklands kommunistparti röstar emotfrämjar EU:s fastställda mål om att privatisera hamnarna. Privatiseringen av hamnarna har hittills hindrats av hamnarbetarnas kamp, men har inte övergetts av EU, eftersom den är ett mycket viktigt mål för EU-kapitalet.

Kommissionen försöker därför nu att gynna den genom uppsplittring, dvs. att överlämna lönsamma hamntjänster till kapitalet. Samtidigt har EU haft siktet inställt på statliga stöd för hamnar; det förbereder nu för en avveckling eller kraftig minskning av dem och bereder på så sätt vägen för en privatisering. Hamnar representerar sektorer av strategisk betydelse för medlemsstaternas ekonomi och är direkt knutna till deras försvarsförmåga och suveränitet. Av detta skäl påverkar planerna för att liberalisera hamntjänsterna och privatisera hamnarna inte bara dem som arbetar där utan också hela arbetarklassen och massorna.

Det räcker inte för arbetarklassen och arbetarna i allmänhet att enbart vara vaksamma och organisera sin kamp mot privatiseringsplaner; de måste kämpa för att hamnarna ska ägas av folket inom ramen för en självständig folkeekonomi under en folklig myndighet.

- Betänkande: Michael Cramer (A6-0326/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots att vi håller med om de angelägenheter och de förslag som betänkandet innehåller anser vi inte att det återspeglar väsentliga inslag i den nationella politiken på denna strategiska sektor – med sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser – särskilt vad gäller att upprätta detta system inom en stark offentlig sektor och behovet av att bekämpa den systematiska kränkningen och åsidosättandet av arbetarnas rättigheter, som kan ses i vissa segment på denna sektor.

Till följd av detta anser vi att man, genom att i betänkandet inte behandla denna centrala syn på arbetsförhållanden för yrkesfolk i denna sektor, misslyckas med sin målsättning. Praktiken med tillfällig upphandling, som medför brist på respekt för arbetstider, viloperioder och kollektivavtal och dessutom utgör en kränkning av arbetarnas rättigheter, sätter till och med deras säkerhet i fråga (och tredje mans). Därför behöver vi stoppa förlusten av arbetstillfällen och arbetsrelationernas ökade otrygghet genom att främja integration inom företagets arbetsstyrkor och anständiga befordringsgångar och löner.

Vi samtycker inte heller till att betona tillämpningen av principerna om att användaren betalar och förorenaren betalar, eftersom det är slutkonsumenten som huvudsakligen påverkas av dessa åtgärder, vilket bara gynnar dem som har ekonomisk möjlighet att "använda" eller "förorena", utan att nödvändigtvis bidra till en markant förbättring av godstransporten.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jag röstar för Michael Cramers betänkande om ett effektivt och hållbart logistik- och godstransportsystem i Europa.

Detta system spelar en viktig roll i att förstärka och utvidga Europas ställning som en internationellt konkurrenskraftig ekonomi utan att detta sker på bekostnad av miljön och medborgarna. "Gröna korridorer" är ett grundkoncept för att dra största möjliga fördel av Europas transport och göra den så hållbar som möjligt. Att minska alla slags föroreningar medan man ökar användningen av förnybara energikällor är rätt taktik.

I detta sammanhang spelar investeringar i nya tekniker, som datoriserat stop-go i godstransporter och stöd för andra transportsätt än vägtransporter, en viktig roll och pekar framåt.

Harmonisering av drift och administration på hela EU-området kommer också att göra det europeiska transportsystemet bättre och effektivare. Europa behöver en konkurrenskraftig och innovativ ekonomi för att bli framgångsrikt. Det föreliggande betänkandet utgör ett viktigt bidrag till att nå detta mål.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jag håller med om de synpunkter som Michael Cramer uttryckt, nämligen att man bör anstränga sig för att förbättra godstransporternas effektivitet, integration och hållbarhet i Europa.

Jag stöder också alla de åtgärder som förespråkats för att nå de önskade målen. Dessa åtgärder inbegriper fokusering på transportkorridorer, stöd av innovativa tekniker och innovativ infrastruktur och en effektivare styrning av godstransporterna. Det har också nämnts behov av att förenkla administrationen och godstransportkedjan och att göra transporter som inte är beroende av vägnätet attraktivare. Jag stöder alla

dess taktiker. Enligt min åsikt bör de prioriteringar som föreslagits av föredraganden utgöra ett markant bidrag till att förbättra godstransporter i Europa.

- Betänkande: Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Mina kolleger och jag välkomnar det förnyade intresset för forskning om de eventuella hälsorisker som man utsätts för genom en långvarig exponering för elektromagnetiska fält. Försiktighet beträffande dessa effekter på hälsan är nödvändig. Detta är en fråga som jag personligen har varit upptagen av och som jag försökte ta upp i januari i år. I mitt brev till förre kommissionsledamoten Markos Kyprianou, gjorde jag honom uppmärksam på att ingen översyn har gjorts av denna fråga sedan den 12 juli 1999, trots en väntad översyn 5 år från det datumet.

Jag röstade för Frédérique Ries betänkande där man medger att betänkandet från 1999 på grund av tillflödet av ny teknik är föråldrat. Men jag röstade emot ändringsförslaget som krävde införande av harmoniserade strängare gränser för utsläpp av specifika elektromagnetiska vågor. Detta är en hälsofråga och följaktligen en irländsk angelägenhet. Den irländska regeringen har offentliggjort en ny rapport där man fastställer att hittills inga negativa hälsoeffekter på kort eller lång sikt har konstaterats. Den har redan antagit Internationella kommissionen för skydd mot icke-joniserande strålning (ICNIRP) riktlinjer som begränsar allmän och yrkesmässig exponering för elektromagnetiska fält och stöds av Världshälsoorganisationen. Irland ska styra över Irland och vägleds av WHO.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi röstade för detta betänkande trots vissa inkonsekvenser. Där finns emellertid många positiva aspekter som är viktiga, särskilt när man försvarar försiktighetsprincipen och bekräftar att denna bör utgöra en av hörnstenarna i gemenskapspolitiken på områdena för hälsa och miljö.

I betänkandet kritiserar också handlingsplanen, särskilt där det konstateras att denna "i sig innehåller fröet till ett misslyckande eftersom planen endast syftar till att följa den befintliga gemenskapspolitiken, inte bygger på någon förebyggande politik för att minska de sjukdomar som är knutna till miljöfaktorer, och inte har något tydligt, kvantifierbart mål."

I betänkandet understryks också att kommissionen måste ta hänsyn till den ekonomiska betydelsen av små och medelstora företag genom att ge tekniskt stöd för att hjälpa dem att uppfylla bindande miljöskyddsregler och uppmuntra dem att göra andra förändringar som är positiva ur miljöskyddssynpunkt och påverkar hur företagen fungerar.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för Frédérique Ries betänkande om halvtidsöversynen av den europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004-2010. Kravet på att handlingsplanen ska rikta fokus på inom- och utomhusluftens kvalitet och kemiska sammansättning har mitt stöd. Att alla producenter och importörer måste visa att deras produkt är säker innan den kan placeras på marknaden är också en positiv åtgärd för att garantera att både konsumenterna och miljön skyddas tillräckligt.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den tanklösa användningen av naturresurser i vinstsyfte, den kapitalistiska omstruktureringen, avregleringen av marknaderna och privatiseringen av energi, transport och telekommunikationer leder till miljöförstörelse. I kombination med försämringen av arbetsvillkor och arbetsförhållanden och privatiseringen av hälsa, välbefinnande och försäkring ser vi en ökning av hälsoproblem i allmänhet, särskilt sådana som är knutna till miljörisker. Kommersialiseringen av hälsovården och EU:s miljöpolitik, som med handelssystemet för utsläppsrätter och principen förorenaren betalar förvandlar miljön till en handelsvara, kan inte förhindra risker och sjukdomar och inte heller behandla dem med arbetarnas bästa för ögonen, eftersom deras grundsyfte är att öka kapitalets vinster.

Betänkandets slutsatser om tillämpningen av förebyggande- och skyddsprinciperna är riktiga; bristen på väsentliga, stränga åtgärder; behovet av omfattande undersökningar som baseras på de mest sårbara grupperna; mental hälsa och effekterna av magnetiska fält etc. Det avslutas emellertid med förslag som styrs av EU:s pro-monopolistiska politik, som mer skattelättnader och ekonomiska incitament för företagen. Detta är en logik som flyttar skyddsansvaret till individen.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Entusiasmen i februari 2005 när "Europeiska handlingsplanen för miljö och hälsa 2004-2010" godkändes har falnat, utan att många av de föreslagna åtgärderna har genomförts. Det är ytterst nödvändigt att hålla dessa tidsplaner och vidta dessa åtgärder, särskilt detta årtionde när den största utmaningen för mänsklig hälsa, på området för miljöskydd, är anpassning till klimatförändringen.

De mindre välbärgade samhällssegmenten liksom de biologiskt mer ömtåliga (barn, gravida kvinnor och gamla) kommer att vara känsligare för dessa effekter.

Speciell uppmärksamhet borde ägnas åt anpassningens sociala aspekter, inbegripet de risker som relateras till anställning och effekterna på levnadsförhållanden och bostadsförhållanden.

Att förhindra negativa effekter på folkhälsan, som orsakas av extrema väderförhållanden, spelar en väsentlig roll och av det skälet uppmanas kommissionen att utarbeta riktlinjer för goda rutiner, som innehåller åtgärder som ska vidtas av regionala och lokala myndigheter i samarbete med andra institutioner, liksom folkbildning och åtgärdsprogram för att öka medvetenheten om anpassning till effekterna av klimatförändringen.

10. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl.13.05 och återupptogs kl.15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: DOS SANTOS

Vice talman

11. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

12. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (debatt)

12.1. Statskupp i Mauretanien

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om sex resolutionsförslag om kuppen i Mauretanien⁽¹⁾.

Alain Hutchinson, författare. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot! Vi betraktar den statskupp som har ägt rum i Mauretanien som en verklig tragedi. EU har, precis som i många andra länder, investerat stora summor i demokratiseringen av Mauretanien; vad mera är, och mycket viktigare skulle jag vilja säga, har det mauretanska folket bidragit avsevärt, och de som var ansvariga för störtandet av diktatorn Taya för relativt kort tid sedan lyckades väcka stora förhoppningar bland befolkningen i landet medan de samtidigt infriade alla sina löften, från organiserandet av en konstitutionell folkomröstning i juni 2006 till presidentvalet i mars 2007, inbegripet lokala och allmänna val som hölls 2006. Denna långa process gav alla möjlighet att säga sin mening: fackföreningar, det civila samhället och naturligtvis politiker. Efter bara ett år har denna kupp slagit allt i spillror och det råder en stor besvikelse bland demokraterna.

Denna katastrof för demokratin och för Mauretaniens folk påminner oss mycket tydligt om alla unga demokratiers extrema ömtålighet och också om den särskilda uppmärksamhet som man måste ägna dem. Det är nu mycket viktigt för oss att klart fördöma den nya mauretanska regimen. Om den valda presidenten hade begått misstag eller missgrepp, var det det mauretanska folkets, och dess parlaments och landets valda representanters sak att reagera, att kritisera och att tillgripa sanktioner. Det var absolut inte på något sätt arméns, eller gendarmeriets eller någon annan polisstyrkas rätt att blanda sig i vad som är en rent politisk angelägenhet.

Vi uppmanar därför Mauretaniens nya "starka män" att återlämna till Mauretaniens folk den makt som de har stulit från dem. Vi kräver att de låter den valda presidenten återta sina politiska funktioner så snart som möjligt, även om det innebär att han måste finna sig i all kritik, förutsatt att den uttrycks på ett demokratiskt sätt och med respekt för ambitionerna hos det mauretanska folk som än en gång har tagits som gisslan av önskemål från en minoritet.

Dessutom skulle jag vilja tillägga, herr talman, att jag hade äran att leda parlamentets observatörsuppdrag i Mauretanien och jag är givetvis djupt berörd av det som inträffat. Jag ska sluta där och lämna ordet till Marie Anne Isler Béguin, som ledde EU:s valobservatörsuppdrag. Vi beklagar djupt dessa händelser eftersom vad vi bevittnade i Mauretanien var en verklig önskan från hela befolkningens sida, en önskan som har uttryckts hela förra året, och det som nu hänt är en tragedi.

⁽¹⁾ Se protokoll.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Denna fattiga afrikanska nation har lidit av politisk instabilitet och oordning under ett antal år nu. En återspeglning av det är det faktum att två militärkupper har inträffat i landet under de tre senaste åren. Den andra av dessa ägde rum den 6 augusti 2008. En general tog makten i ett brott mot den lagliga konstitutionen och arresterade presidenten, premiärministern, andra medlemmar i regeringen och många civila. Egendomligt nog har två tredjedelar av de mauretanska parlamentarikerna undertecknat en deklaration till stöd för kuppledningen.

Trots ett möjligt inslag av rädsla för förföljelse är det en skymf mot demokratin och ett sorgligt förhållande när valda parlamentsledamöter väljer att erkänna att den demokratiska processen misslyckats och förklarar att de godkänner ett militärt diktatorskap. Vi uppmanar alla politiska krafter i Mauretanien att sätta sitt folks intressen i första hand och arbeta gemensamt med mognad och förnuft för att återställa den konstitutionella ordningen i sitt land. Därför ber vi enträget och förväntar oss att EU, FN och Afrikanska unionen ger allt nödvändigt stöd.

Esko Seppänen, författare. – (FI) Herr talman! Militärjuntans kupp i Mauretanien har fördömts i vida kretsar, på goda grunder. Enligt internationella observatörer i landet genomfördes valen 2006 och 2007 i enlighet med reglerna och det finns inga tvivel om att Mauretaniens avsatta regering är legitim.

Mauretanien har upplevt över 10 kupper eller kupp försök sedan det blev självständigt från den franska kolonialmakten. Den förra ägde rum för bara tre år sedan. Då deltog arméns högsta officerare på ett påtagligt sätt, som de gör nu igen. Utvecklingen kan knappast beskrivas som stabil eller demokratisk.

Twisterna mellan den demokratiskt valda presidenten och generalerna i Mauretanien med deras inställning till extremistisk islamism bidrog till kuppen. Detta är en enorm utmaning för andra som försöker skapa fred och stabilitet i regionen.

I förslaget till resolution noteras med all rätt att ett återinsättande av den lagliga och demokratiskt valda regeringen är en förutsättning för att Mauretanien ska få en stabil, demokratisk utveckling. Därför är det inte acceptabelt att hålla nyval, eftersom det ger militärjuntan rätt att använda våld. Det som gör situationen ömtålig är att extremistiska åsikter och aktiviteter kommer att frodas om landet förblir isolerat, vilket kommer att få den demokratiska utvecklingen att spåra ur. Därför måste vi stödja en FN-ledd lösning som är så snabb och fredlig som möjligt. Vår grupp stöder förslaget till resolution om situationen i Mauretanien.

Marie Anne Isler Béguin, författare. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot! Det var tack vare er som jag fick leda valobservatörsuppdraget till Mauretanien.

Vi var mycket stolta över resultaten, för den stora framgången var att militären efter 24 år överlämnade makt till folket.

Jag var i Mauretanien i åtta dagar förra veckan, och vad fick jag höra där? Jag hörde ett folk som efter att tidigare ha varit så nöjt med en civil regering nu var nöjt med att militären hade kommit tillbaka igen för att "anpassa demokratin", som de uttryckte saken.

Naturligtvis kallar vi detta en statskupp. Det är en statskupp. Vi påtalar det och vi har påtalat det. Jag anser dock att vi verkligen måste åka dit och se vad som händer, och jag råder er att skicka dit en delegation, kära kolleger. Företrädaren för Afrikanska unionen, Jean Ping, kallar det "en atypisk situation". Said Djinnit från Förenta Nationerna kallar det "en omsvängning", och båda säger att vi måste vara kreativa i dag. När de säger att det är ett dödläge har de ju helt rätt i att det finns ett institutionellt dödläge, men detta institutionella dödläge beror inte på kuppen. Det är följden av en process av gradvis försämring som började i april och kulminerade i juni eller juli med ett misstroendevotum som det inte kunde röstas om, med extraordinära sammanträden med parlamentet som inte godkändes, som inte beviljades, och med en förkrossande majoritet på två tredjedelar, om inte tre fjärdedelar för presidenten, som avsattes och uppmanades att avgå. Det var verkligen en omsvängning som är svår att förstå för dem som inte följer utvecklingen.

Kolleger! Jag ber er att åka dit och se hur det verkligen är och uppmanar er att stödja det demokratiska arv som landet lyckades skaffa sig efter det förra valet.

Man ska också komma ihåg att institutioner som senaten, parlamentet och de kommunala församlingarna fortfarande fungerar och jag anser verkligen att dessa organ fungerar som väktare av folkmakten. Därför tycker jag att det är de som måste finna en lösning. Jag anser att vi måste lita på att våra parlamentskolleger föreslår denna militärjunta, som vi har tagit avstånd från, en vägkarta och att det verkligen är de som företräder folket, i likhet med oss som företräder våra medborgare, som måste bestämma vad som nu ska göras.

Jag tycker att vi ska ge dem denna trovärdighet och visa lite tillit till dem: om de inte lyckas komma fram till lösningar som är lagliga och legitima institutionellt sett kan vi ingripa med kraft, men jag anser att det är dessa folkets företrädare, som har legitimiteten på sin sida, som i dag bör lägga fram förslag och att vi som kolleger bör ge dem vårt stöd.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Alla som intresserar sig för Mauretanien är medvetna om den aktuella situationen i landet. Det är också de ledamöter som hade äran att företräda Europaparlamentet där. Jag ingick i den gruppen.

Marie Anne Isler Béguin har stor relevant erfarenhet. Jag tycker att hon har rätt när hon säger att vi för vår del bör öka resurserna så att Europaparlamentet kan ge ett ändamålsenligt bidrag till situationen, som det redan har gjort i andra länder. Däri bör inte ingå att tala om vad som är rätt, vad som bör ske, eller att hänvisa till vissa standarder. I stället bör vi ge ett verkligt stöd till människor som kämpar för medborgerliga rättigheter och demokratiska värden i områden där dessa är mycket svårare att uppnå än i Europeiska unionen. Därför föreslår vi att resurserna ska fördelas på ett sådant sätt att de verkligen kan användas effektivt.

Colm Burke, författare. – (EN) Jag tänker föreslå en muntlig ändring före omröstningen. Kuppen i Mauretanien nyligen är en besvikelse. För ett land som har gjort stora framsteg på vägen mot demokrati de senaste åren är den här kuppen ett bakslag.

Vikten av ett demokratiskt Mauretanien i denna ömtåliga afrikanska underregion kan inte underskattas, så en återgång till demokrati och civilt styre är avgörande. Det är helt enkelt oacceptabelt att avsätta en demokratiskt vald regering, och att landets president och premiärminister fortfarande sitter i husarrest är lika oacceptabelt. Man måste dock också notera att två tredjedelar av ledamöterna av Mauretaniens parlament har undertecknat en förklaring där de stöder kuppledaren och hans generalskolleger I söndags bildade generalerna en egen regering, som enligt min mening måste betraktas som illegitim.

Jag erkänner inte denna självutnämnda övergångsregering, men vill icke desto mindre uppmana militärjuntan att fastställa en tidtabell för nytt presidentval så snart som möjligt, så att civila ministrar än en gång kan utses i stället för militärer. Juntan måste förbinda sig att vara neutral i valet, som den gjorde efter den senaste kuppen 2005. Om detta inte kan uppnås inom den allra närmaste framtiden måste Europeiska unionen överväga hårdare åtgärder, som att dra in icke humanitärt stöd. Kommissionen måste allvarligt överväga att aktivera artikel 96 i Cotonouavtalet igen, vilket kan leda till att juntans medlemmar får sina tillgångar frysta och att stödet dras in. Slutligen uppmanar jag Europeiska unionen att samarbeta nära med Afrikanska unionen för att finna en lösning på den här politiska krisen.

Laima Liucija Andrikiienė, för PPE-DE-gruppen. – (LT) Det är beklagligt, men Mauretaniens generaler har än en gång gjort en statskupp, som tyvärr kommer att få mycket negativa konsekvenser för landets folk. Det faktum att Världsbanken efter militärkuppen och i en ekonomiskt och socialt sett allt sämre situation har beslutat att stoppa utbetalningarna till landet har gjort läget ännu värre och folket kommer snart att känna av effekterna. Den enda möjligheten är att fördöma dem som är skyldiga till kuppen och kräva att den konstitutionella och samhällsliga ordningen i landet återställs så snart som möjligt. Vi kräver att president Sidi Mohamed Cheikh Abdallahi frigges omedelbart och att statstjänstemännen får normala arbetsvillkor igen.

En militärkupp är inte något sätt att lösa en kris. Det är bara politiska diskussioner och fria och rättvisa val som kan leda ett land ut ur en konstitutionell kris. Europeiska unionens uppgift är att bidra till att lösa krisen på ett så verkningsfullt sätt som möjligt och ge stöd till människor som har blivit sårbara av den ekonomiska krisen och livsmedelskrisen.

Leopold Józef Rutowicz, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Mauretanien är ett fattigt land. Det är också ett atypiskt muslimskt land som har drabbats av många oblodiga statskupper. Det är ett land som erkänner Israel och som stöder Förenta staterna i kriget mot al-Qaida. Mauretanien har en demokratisk konstitution. Landet har drabbats av många naturkatastrofer. Slaveri är fortfarande vanligt, vilket innebär att människor berövas sin kulturella och religiösa identitet och sin personlighet. Detta är dock en gammal sedvänja i landet. Mauretanien anses använda det stöd som tillhandahålls för att utveckla infrastruktur och skolväsende relativt väl.

Den senaste kuppen har åtföljts av en krigsförklaring om ett heligt krig från al-Qaidas sida. Det kan mycket väl destabilisera landet, öka svälten och omindetgöra de framsteg som har gjorts. Det kan också resultera i att många människor dör och att den radikala islamismens omänskliga metoder införs i landet. Mot bakgrund

av dessa risker är det viktigt att Europeiska unionen och de afrikanska ländernas organisationer agerar snabbt för att förhindra en sådan tragedi.

Raül Romeva i Rueda, på Verts/ALE-gruppens vägnar. – (ES) Herr talman! Så sent som igår talade vi om att Europeiska unionens sanktionspolitik ibland är inkonsekvent och ineffektiv. Det står klart att Mauretanien är ett uppenbart exempel på detta. Den kupp som ägde rum i landet i somras måste fördömas, och det är det vi gör i den här resolutionen.

Vi kräver dock också att de politiska spänningarna inom de relevanta institutionerna, som är de som fortfarande har möjlighet att göra något, ska lätta.

Bortsett från det bör omvärldens svar inte vara att bestraffa dem som inte förtjänar straff, särskilt det mauretanska folket som redan lider tillräckligt av den ekonomiska krisen och livsmedelskrisen.

Därför uppmanar vi Europeiska kommissionen att inte dra in finansieringen till stödprojekt för civilsamhället inom ramen för Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) samt att ompröva frysningen av fiskeavtalet.

Vi uppmanar också kommissionen att föra en politisk dialog i syfte att återställa den konstitutionella lagenligheten, i enlighet med artikel 8 i Cotonouavtalet. Om den dialogen skulle misslyckas bör den börja tillämpa artikel 96 i Cotonouavtalet igen, vilket kan leda till en frysning av stödet, med undantag av livsmedelsbistånd och humanitärt bistånd.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Herr talman! Bräckliga demokratiska regimer i Afrika som störtas i militärkupper. Det är en historia utan slut, som bara fortsätter. Jag överdriver inte när jag säger att den här kammaren förmodligen har fördömt alla slags kupper i Afrika dussintals gånger hittills. Större delen av Afrikas länder har fortfarande orättvisa styren och samma ledare har ofta suttit vid makten i decennier. Det har inte miljardbelopp i utvecklingsstöd ändrat på. Despoterna sitter ofta kvar och vi rullar ut röda mattan för dem alldeles för ofta. Det ger anledning till pessimism.

Det val som vårt parlament hjälpte till att övervaka gick rätt till: det har vi redan slagit fast här. Sommarens händelser i Mauretanien är dock ytterligare bevis på att det inte räcker med val för att stadigvarande få demokratiska värden accepterade i Afrika.

Den läxa vi måste lära oss i dag är att Europa måste ha modet att ställa god förvaltningssed och demokrati som villkor för ekonomiskt stöd och utvecklingsbistånd, för när allt kommer omkring kommer det afrikanerna själva till godo. EU har emellertid hittills inte haft modet att inta denna ståndpunkt. Ett fördömande av kuppen i Mauretanien i ord räcker inte om Europeiska unionen inte samtidigt inför konkreta sanktioner för att isolera juntan.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Det är högst beklagligt att vi måste diskutera Mauretanien i dag. Förra året hölls det första fria valet i Mauretanien. Världssamfundet, inklusive Europaparlamentets observatörer, betraktade det som rättvist och genomblickbart. Mauretanien har gjort stora framsteg med frågor som har avgörande betydelse för landets demokratisering, stabilitet och framtida utveckling. Jag tänker på att straffbelägga slaveri, avreglera media och göra det möjligt för flyktingar att återvända.

Nu har Mauretanien tagit ett steg i fel riktning, uttraderat resultaten av det demokratiska valet och visat brist på respekt för rättsstatsprincipen. Visst kan man tolka och bedöma president Abdallahs handlande på olika sätt, men en sak är säker. En president som väljs i allmänna, demokratiska och fria val kan aldrig bytas ut genom en statskupp. Ett sådant agerande är oacceptabelt i ett land som utvecklar sin demokrati, vilket är vad Mauretanien gjorde fram till alldeles nyligen. Europeiska unionen bör samarbeta med Mauretaniens regering och med Afrikanska unionen för att lösa krisen.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Herr talman! Som vi fick höra i början av augusti har den förste demokratiskt valde presidenten i Mauretanien avsatts och fängslats tillsammans med landets premiärminister och inrikesminister, till följd av en militärkupp.

Mauretanien är ett av världens fattigaste länder och en av dess nyaste oljeproducenter. Om dess demokratiska utveckling hotas måste samarbetet i stor skala med landet ifrågasättas. Eftersom Världsbanken har frusit 175 miljoner US-dollar i ekonomiskt stöd och eftersom EU överväger att frysa 156 miljoner euro riskerar åtskilliga utvecklingsprojekt att spåra ur. Det lönar sig dock inte på lång sikt att stryka regimen medhårs i en sådan här situation.

Att vi ska ha en hård linje betyder naturligtvis inte att mauretanierna ska berövas livsmedelsbistånd och humanitärt bistånd. Den styrande militärjuntan behöver dock påminnas om Cotonouavtalet och att pengaflödet från EU kommer att strypas igen om vi inte får till stånd en dialog om att återställa den demokratiska ordningen.

Glyn Ford (PSE). - (EN) Herr talman! Jag kan instämma i vad många kolleger har sagt här i eftermiddag: ett demokratiskt Mauretanien är en pelare av stabilitet i underregionen. Knappt 12 månader efter det att Europeiska unionens valobservatörsuppdrag förklarade att valet kännetecknades av integritet genomförde generalerna i Mauretanien den andra kuppen på två år.

Vi kräver att presidenten och premiärministern omedelbart ska friges och anser att vägen dit går genom dialog. Vi välkomnar att Afrikanska unionen är delaktig i processen, men uppmanar kommissionen att engagera sig i denna dialog för att försöka finna en fredlig och demokratisk lösning på dagens kris och om nödvändigt använda hotet att vi kommer att strypa allt stöd – bortsett från livsmedelsbistånd och humanitärt stöd – till Mauretanien om vi inte kommer fram till en tillfredsställande lösning de närmaste månaderna.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Jag vill stödja det som Filip Kaczmarek sa. En statskupp i Afrika och närmare bestämt i Mauretanien kan inte komma som någon överraskning. Om vi betraktar situationen på den kontinenten måste vi komma fram till slutsatsen att demokratiseringsprocessen visserligen tack och lov har kommit igång på många områden och fortfarande pågår, men ändå är mycket bräcklig. Detta är ett faktum.

Vår uppgift är att göra allt vi kan för att bidra till demokratiseringen. Däri inbegrips våra aktiviteter inom ramen för övervakningen av parlaments- och presidentval. Det handlar också om ekonomiskt stöd. Vår närvaro ute på fältet, arbetet med att öka människors medvetenhet om vad demokrati är och förklara hur de nu kan spela sin roll i den efter en svår förberedelseperiod är sannerligen någonting som är värt att investera i, och det gör vi verkligen. Här tycker jag inte att vi ska snåla. Tvärtom måste vi vara generösa. Afrikas framtid står på spel.

Benita Ferrero-Waldner, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! Den politiska situationen i Mauretanien har varit spänd i flera månader, och en stor del av parlamentet har gått emot presidenten. När flera arméchefer avsatte president Adallahi den 6 augusti 2008 reagerade militären med att genomföra en snabb och oblodig statskupp. För närvarande är den valde presidenten internerad i ett gästhus. Det bör noteras att premiärministern också har arresterats, medan andra institutioner, såsom det valda parlamentet, inte har påverkats.

För tre år sedan, den 3 augusti 2005, genomförde samma generaler – som då var överstar – en liknande kupp mot överste Ould Tayas 20-åriga regim. Översten kom själv till makten efter en kupp.

Den senaste kuppen skiljer sig icke desto mindre radikalt från kuppen 2005 som satte stopp för en diktaturregim och ledde till en exemplarisk övergång till demokrati, vilken Europeiska unionen stödde kraftfullt, både politiskt och ekonomiskt. Denna övergång, genom en rad fria och rättvisa val, förde de första demokratiskt valda institutionerna till makten i Mauretanien, och deras funktionssätt behöver fortfarande förbättras.

Vår ståndpunkt har varit tydlig från kuppens första dag. Kommissionsledamot Michel fördömde kuppen i skarpa ordalag och krävde att president Abdallahi skulle friges och återinsättas samt en snabb återgång till konstitutionsenligt styre. Hela världssamfundet följde efter med mycket snarlika ståndpunkter.

De senaste besluten som militärjuntan – det självutnämnda "höga statsrådet" har fattat – om att formalisera övertagandet och utse en ny premiärminister och regering är nu en rad steg i fel riktning, som strider mot världssamfundets krav.

Jag anser att den här kuppen är ett allvarligt och uppenbart brott mot de grundläggande bestämmelserna i Cotonouavtalet om demokratiska principer och rättsstatsprincipen. Den 2 september 2008 antog därför kommissionen ett meddelande till rådet om inledande av samråd med Mauretanien enligt artikel 96 i Cotonouavtalet.

Lämpliga åtgärder kommer att föreslås på grundval av resultaten av detta samråd. Med tanke på den potentiellt negativa inverkan som åtgärderna kan ha på befolkningen hoppas vi emellertid fortfarande att en acceptabel lösning kan komma till stånd utan att ett så strategiskt viktigt land måste isoleras, som många av er har sagt.

Under tiden fortsätter vi att följa utvecklingen i Mauretanien, samtidigt som vi till fullo stöder Afrikanska unionens bemödanden att återställa ett konstitutionsenligt styre i landet.

Låt mig nu kort kommentera två saker. Det är för tidigt att gå in på detaljer om vad som är lämpligt att göra i fråga om enskilda projekt eller samarbetsområden på det här stadiet. Jag tycker att vi bör vänta på resultaten av samrådet enligt artikel 96 i Cotonouavtalet, och det vore också bra att vänta med att skicka dit en delegation, fru Isler Béguin. Först måste samrådet enligt artikel 96 i Cotonouavtalet inledas.

Slutligen finns det två viktiga projekt: Det ena är ett pågående projekt inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden (värde 4,5 miljoner euro) för stöd till civilsamhället, och det andra är planerat stöd till investeringar för demokrati och mänskliga rättigheter (värde: 300 000 euro). Dessa skulle förmodligen fortsätta vid en partiell frysning av samarbetet. Så för tillfället befinner vi oss på ett stadium där vi anser att Cotonouavtalet måste återöppnas och att samrådet enligt artikel 96 måste genomföras, och sedan får vi se.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Frågan om respekten för mänskliga rättigheter i de afrikanska länderna har tyvärr ständigt varit aktuell. För många européer är respekten för mänskliga rättigheter en gåva som de föddes med. Jag kommer från ett land som upplevde den hårdaste kommunismen i Europa, där mänskliga rättigheter inte stod särskilt högt på ledarnas agenda. Jag kan inte säga att 18 års demokrati har lett till att brotten mot mänskliga rättigheter helt har upphört, men situationen är mycket bättre än under kommunisttiden.

Den bräckliga afrikanska kontinenten, vars sekellånga historia har satt allvarliga spår i invånarnas sinnen, hotas nu också av destabilisering av en hel region efter de militära ledarnas statskupp i Mauretanien. De annullerade faktiskt det mauretanska folkets demokratiska beslut 2007, när det valde sin första president på demokratisk väg. Att följa rättsstatsprincipen är det första, grundläggande villkoret för demokrati.

Den nya regimen i Mauretanien har inte folkets stöd och företräder bara en begränsad grupp människor. Det är världssamfundets skyldighet att se till att saker och ting inte degenererar i landet, både för att värna om invånarnas säkerhet och stabiliteten i hela regionen, där terrorism är ett reellt hot.

12.2. Hängningar i Iran

Talmannen. – Nästa punkt på föredragningslistan är sex resolutionsförslag om hängningar i Iran⁽²⁾.

Paulo Casaca, författare. – (PT) I år är det 20 år sedan massavrättningarna av tusentals politiska fångar i Teherans fängelser. Detta var ett av de största brotten mot mänskligheten sedan andra världskriget.

Antalet avrättningar i Iran är helt utom kontroll för närvarande. Enligt officiella kommunikéer från de iranska myndigheterna genomfördes 29 hängningar på en dag i Evinfängelset i Teheran. Regimen respekterar inte minderårigas eller någons rättigheter och nu är det möjligt att de amerikanska myndigheterna som utannonserat kommer att lämna över Ashraflägre, där nästan 4 000 iranier skyddas enligt den fjärde Genèvekonventionen, på grund av den status som de amerikanska myndigheterna gav dem. Trots att de officiellt skyddas av de amerikanska myndigheterna pågår det nu förhandlingar om överlämnande av dem till de iranska myndigheterna i det här läget och på dessa villkor.

Fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi kan absolut inte tillåta någonting sådant. I så fall bidrar vi till det värsta brottet mot mänskligheten. Det skulle göra oss till medbrottslingar. Det kan vi inte under några omständigheter tillåta. Mina damer och herrar! Jag måste säga att detta är mycket värre än Guantanamo, och det måste vi verkligen få de amerikanska myndigheterna att förstå. Vi kan inte tillåta någonting sådant, eftersom det skulle innebära en total kollaps för vår civilisations värden.

Charles Tannock, författare. – (EN) Herr talman! Den brutala teokratiska regimen i Teheran tycks perverst nog njuta av att chockera världen och trotsa de civiliserade normer som kännetecknar de flesta andra länder.

⁽²⁾ Se protokoll.

Iran är inte bara ökänt för antalet avrättningar, utan också för de regelbundna och skoningslösa avrättningarna av ungdomar som begick brott som barn.

De flesta länder som fortfarande tillämpar dödsstraff mot vuxna gör det enbart för överlagt mord, men Irans tolkning av brott som bestraffas med döden är oerhört bred och inkluderar homosexualitet och otrohet. Domstolarna utfärdar ofta sådana domar för saker som för oss i Europa betraktas som mindre lagöverträdelser eller inga brott alls.

Tidigare har tonårsflickor som ertappas med sexuell aktivitet utanför äktenskapet avrättats för så kallade "brott mot den sexuella renheten". Vi som union bör oreserverat fördöma Irans ohyggliga historia i fråga om mänskliga rättigheter, precis som vi fördömer dess ansträngningar att anrika uran för kärnvapen. Vi vädjar här i parlamentet till Irans president att visa nåd, men jag måste säga att jag inte har några större förhoppningar.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Trots att parlamentet och Förenta nationernas generalförsamling har antagit resolutioner, och i strid med grundläggande moraliska och etiska principer, fortsätter den teokratiska, totalitära regimen i Iran att utsätta sina medborgare för dödsstraffet – bland andra grymheter. Det ska dock sägas att avrättningar med den fruktade och mest barbariska metoden stening lyckligtvis tycks hålla på att försvinna. Det är utan tvivel ett steg i rätt riktning.

Icke desto mindre lämnar objektiviteten hos många rättegångar som äger rum i Iran mycket i övrigt att önska. I många fall är normerna för rättsskipningen långt ifrån de man väntar sig det tjugoförsta århundradet. Dessutom förekommer avrättningar av politiska och/eller teologiska skäl fortfarande ofta. Sådant är ännu en skamfläck på de styrande myndigheterna i Teheran. Vidare fortsätter avrättningarna av ungdomsbrottslingar, trots de internationella protesterna.

Med den här nya resolutionen i dag kan man verkligen hoppas att ledarna för regimen i Iran äntligen kommer att lyssna på reson och sunt förnuft, och snabbt kommer att sätta igång med att införa internationellt accepterade normer för rationellt beteende i landet. Irans folk förtjänar någonting mycket bättre än att lida av ett barbari som allvarligt kortsynta och oerhört grymma ledare för en skygglappsförsedd politisk eller religiös fanatism gör sig skyldiga till. Det har länge varit dags för en liberal förändring i Iran. Låt oss hoppas att den kommer snart.

Feleknas Uca, författare. – (DE) Herr talman! Än en gång måste vi tala om brott mot mänskliga rättigheter i Iran, och det var inte alls länge sedan vi gjorde det senast.

För bara tre månader sedan utarbetade vi en resolution om avrättningarna i Iran här i parlamentet. Tyvärr har det inte skett någon förändring till det bättre sedan dess. Tvärtom: i skuggan av kärnvapenkrisen fortsätter Mullahregimens regim med sitt mördande i oförminskad utsträckning. För bara en vecka sedan avrättades en 18-årig man, Behnam Saree, offentligt. Veckan före hängdes en 20-årig man för ett brott som han begick när han var 15. Förfarandet är alltid detsamma. Den unge mannen tvingas kliva upp på en pall, snaran läggs om hans hals och dras åt när bödeln sparkar undan pallen. Det finns ingen barmhärtighet i denna metod.

När man ställs inför barbariska handlingar av den här typen är det svårt att föreställa sig än värre barbari. Jag frågar er, mina damer och herrar, kan det bli värre? Ändå måste jag säga: Ja, det kan det! Någonting som är ännu värre är att avrätta minderåriga. De dödsstraff som utdöms och verkställs mot ungdomar som ännu inte har blivit myndiga är ett allvarligt brott mot Islamiska republiken Irans internationella skyldigheter och åtaganden.

Iran har undertecknat ett antal internationella konventioner enligt vilka landet måste avstå från att avrätta minderåriga brottslingar. Det är makabert – på gränsen till det smaklösa – när företrädare för den iranska regeringen svarar på kritik mot detta förfarande genom att hävda att avrättningen skjuts upp tills personen har blivit myndig.

Iran är det land som verkställer flest avrättningar av minderåriga och innehar således en djupt skamlig position i toppen av listan. Enligt Amnesty International har inget annat land någonstans i världen avrättat så många minderåriga sedan 1990. Bara under 2007 och 2008 avrättades 15 ungdomar, och antalet minderåriga brottslingar som ska avrättas har nått en oacceptabel, till och med kritisk nivå i Iran. Minst 132 minderåriga brottslingar sitter för närvarande i dödsceller, och det verkliga antalet kan mycket väl vara mycket högre.

Situationen i Irans fängelser är också kritisk. Sedan den 25 augusti hungerstrejkar flera hundra kurdiska politiska fångar i iranska fängelser. De protesterar mot de omänskliga förhållandena, mot tortyr och övergrepp

och mot dödsstraffet. Världssamfundet måste snarast vidta åtgärder mot detta. Vi måste fortsätta att oförtröttligt driva på och insistera på att Iran måste respektera mänskliga rättigheter.

Situationen är alldeles för prekär för att medge fördröjningar med att ta itu med den här frågan.

Raül Romeva i Rueda, författare. – (ES) Herr talman! I början av augusti fick vi strålande nyheter från Iran. Det iranska rättsväsendet hade beslutat att upphöra med stening som avrättningsmetod.

Den omedelbara följden var att minst 10 kvinnor undgick att avrättas på detta brutala sätt. Det blev dock en kortlivad glädje eftersom stening finns kvar som straff vid vissa former av otrohetsbrott i det förslag till reformering av strafflagstiftningen som det iranska parlamentet för närvarande behandlar.

Vårt problem med Iran handlar dock inte bara om stening, utan om dödsstraffets blotta existens, för det antal människor som avrättas i Iran hör fortfarande till de högsta i världen. Det har redan sagts, och jag ska upprepa det, att 191 människor har avrättats i år och att 317 människor avrättades 2007. Det är ett rekord som bara Kina kan slå.

Generellt sett fördömer vi öppet att de människor som ägnar sig åt att försvara och främja mänskliga rättigheter, de som försvarar sexuell frihet och de som arbetar mot dödsstraff förföljs, interneras och ofta avrättas. Alla dessa människor anklagas ofta för att bedriva verksamhet som hotar den nationella säkerheten i Iran.

Det finns många fall som borde tas upp här, men låt mig bara nämna ett: Yaghoub Mehrnehad, en aktivist och förkämpe för minoriteters rättigheter som tillhörde baluchifolket och var verkställande direktör för ungdomsorganisationen "Rättvisans röst". Han avrättades den 4 augusti efter att offentligt ha ifrågasatt lokala tjänstemäns inställning.

Marcin Libicki, författare. – (PL) Herr talman! I dag diskuterar vi brott som den iranska staten har begått mot sina egna medborgare. Den här frågan skiljer sig något från andra som vi brukar diskutera, eftersom Iran inte ligger i krig med något annat land. Landet är därför inte utsatt för det slags intensiva tryck som kan leda till olika typer av brottsliga handlingar. Den iranska regimen valdes på ett relativt demokratiskt sätt. Det är ytterligare en faktor som gör att det inte bör finnas något politiskt tryck. Dessutom finns det inga spänningar mellan de olika nationella grupperna i Iran.

Icke desto mindre avrättas minst en person om dagen i Iran. Äldre människor avrättas för brott som de begick när de var 13 eller 14 år gamla, och minderåriga avrättas också. Världssamfundet bör dra lämpliga slutsatser av detta. Det bör utestänga Iran från så många internationella organisationer som möjligt. Den sortens handlingar kan leda till resultat. Det bästa exemplet på det är att stening inte längre används. Jag kräver också att internerna i Ashrafläget inte överlämnas till Iran, eftersom de riskerar att överlämnas till bödeln.

Tunne Kelam, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman, fru kommissionsledamot! Det är verkligen viktigt att visa den iranska regimen att vi med kraft fördömer det ökade antalet avrättningar där och att vi stöder demokratisk förändring i landet. Men vi oroar oss också över vad som ska hända med de nästan 4 000 medlemmarna av den iranska oppositionen som finns i Ashrafläget i Irak.

Därför uppmanar vi med kraft de irakiska och amerikanska myndigheterna att inte tvinga några iranska flyktingar att återvända till Iran, utan att i stället finna en tillfredsställande långsiktig lösning för dem som sitter i Ashrafläget och har status som skyddade personer enligt den fjärde Genèvekonventionen.

Proinsias De Rossa, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! När en religion av något slag får absolut makt någonstans i världen tycker jag att resultatet blir precis samma brutalitet och intolerans som i sekulära diktaturer. I Iran är homosexualitet belagd med dödsstraff, otrohet är belagd med dödsstraff, spioneri, väpnat rån, narkotikahandel och förstas apostasi är brott belagda med dödsstraff. Om du inte rättar in dig i ledet blir du hängd.

Enligt oppositionskällor har politiska aktivister anklagats för att ha begått brott och avrättats. En iransk man har hängts för våldtäkt, trots att det påstådda offret drog tillbaka sina anklagelser och en juridisk granskning av domen beordrats. Mobilkranar och bilkranar används för offentliga hängningar, vilket innebär att de som avrättas långsamt och smärftullt dör av kvävning eftersom deras kroppar inte faller ned.

Det är viktigt att vi pressar de iranska myndigheterna att som ett absolut minimum systematiskt omvandla alla dödsstraff för ungdomsbrottslingar och att stoppa avrättningarna av de fyra unga pojkar som just nu

väntar på att få sina straff verkställda. Jag skulle välkomna ett stopp för stening av kvinnor – förhoppningsvis kommer det att komma. Som det står i resolutionen är det dock oroande att man i ny lagstiftning vill behålla stening som straff för otrohet.

Marco Cappato, för ALDE-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! När vi betraktar Iran som ett globalt hot och ett kärnvapenhot skulle vi till exempel behöva involvera Ryssland för att få till stånd ett kraftfullt politiskt och diplomatiskt agerande. Vidare är Iran det tydligaste beviset någonsin på att frågan om mänskliga rättigheter borde vara en integrerad del av vår internationella och gemensamma säkerhetspolitik, eftersom grunden till kärnvapenhotet Iran är det vardagliga våld som landets regim bedriver mot iranska medborgare, och det är detta vi måste uppmärksamma.

Jag hoppas att kommissionsledamoten kan berätta mer om hur pengarna för att främja demokrati och rättsstatsprincipen används. Vi vet att det är väldigt svårt att kontakta den demokratiska oppositionen i Iran. Dessutom har vi den allmänna frågan om dödsstraffet, som FN har röstat om. Den här kammaren drev på hårt för att få till stånd ett moratorium, ett globalt upphävande. Nu är det dags att förstärka den inställningen och föreslå att FN utser ett särskilt sändebud för generalsekreteraren om dödsstraffet. Jag föreslår det i ett muntligt ändringsförslag, och hoppas att de politiska grupperna kan stödja det.

Mogens Camre, för UEN-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag tror att alla här i plenisalen håller med mig om att när man läser om de enskilda fall av brott mot mänskliga rättigheter som refereras i den här resolutionen känns det inte som om det kan handla om händelser som har ägt rum det här århundradet. Men detta är beklagligtvis hur situationen ser ut i ett land som har återgått till medeltida, primitiv brutalitet för att försöka trycka ned sitt eget folk – ett folk som längtar efter demokrati, frihet och reformer.

Vi, de västerländska demokratierna, kan inte för all framtid förhandla med den kriminella regimen i Teheran i den naiva förhoppningen att våra svaga förhandlare någonsin ska kunna uppnå någonting från en regim som inte förstår och respekterar den moderna världen och dess värden och uppenbarligen hatar sitt eget folk lika mycket som den hatar oss. Låt den här resolutionen bli ett sista krav på rättvisa och mänskliga rättigheter. Jag vill också nämna – med djupt beklagande – att EU fortfarande har kvar den demokratiska iranska oppositionsrörelsen PMOI på sin terroristlista, trots beslut både i Europeiska gemenskapernas domstol i Luxemburg och i den brittiska högsta domstolen om att detta inte är motiverat.

Slutligen stöder jag de muntliga ändringsförslagen från Tunne Kelam om Ashrafläget och det muntliga ändringsförslaget från Alain Hutchinson. Dessa ändringsförslag förbättrar resolutionen.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Herr talman! Vi får inte göra oss några illusioner. Teokratin i Teheran känner uppenbarligen bara förakt för demokratin i Europa. Trots det är det bra att parlamentet än en gång utan omsvep fördömer avrättningarna i Iran. Avrättningar av minderåriga strider inte bara mot internationell lag, de är fullkomligt barbariska och säger allt om hur skoningslös den regim som har härskat i Teheran i decennier är. De bör också vara en varning för de naiva människor som tror att man kan hantera Iran med silkesvantar.

Ändå saknas det någonting i den här resolutionen. Man noterar helt korrekt att fler människor avrättas i Iran än i något annat land med undantag av Kina. Man borde emellertid ha lagt till att sedan januari 2005 är Saudiarabien, Sudan, Jemen och Pakistan de enda länder som har dömt minderåriga till döden och avrättat dem. Det är inget sammanträffande att dessa länder är muslimska länder där sharialagarna tillämpas till andan och bokstaven. Det är kanske politiskt inkorrekt att säga det, men fakta talar sitt tydliga språk. Dessa seder är ytterligare bevis på att denna islam, som ännu inte har genomgått någon upplysning, inte är förenlig med våra västerländska värden.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Herr talman! En kollega från vänstern i parlamentet har precis använt sig av den tragiska frågan om dödsstraffet i Iran och de förskräckliga brott som begås där som en förevändning för att angripa religionen i sig. Han tillskriver dessa handlingar till regimens religiösa karaktär. Jag anser att det är orimligt.

Det handlar helt enkelt om en totalitär regim som helt enkelt använder sig av islam för sina egna ändamål. Det är detta som är problemet och vi måste med kraft fördöma själva regimen, inte islam eller religionen i sig.

De mest fruktansvärda regimerna i världshistorien är för övrigt de som åberopat nationell eller internationell socialism, vilket Kina fortfarande gör.

Vi bör därför klargöra en sak: parlamentet är inte rätt plats för ideologiska konflikter, inte ens när det gäller problemet med Iran. Det här handlar inte om ideologi, utan om de mänskliga rättigheternas allmängiltighet.

De mänskliga rättigheternas allmängiltighet går utöver ideologiska olikheter. Det finns inga asiatiska mänskliga rättigheter, och inga islamiska, som ger folk mindre säkerhet och som skulle kunna överse med dödsstraffet i någon form. Vi är helt och hållet emot dödsstraff, oavsett om det tillämpas i Förenta staterna, Kina eller i Iran, men vårt sätt att se på dessa länder är olika. Vi måste ha en sak klar för oss: den Iranska regimen är en totalitär regim och vi ser gärna att den upphör.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Herr talman! Internationell lag är glasklar. Personer som var under 18 år när de begick brott får inte dömas till döden. Iran kränker den internationella lagstiftningen.

Jag vill understryka att Iran som stat är part i internationella konventioner. Man har undertecknat sådana förpliktelser. Tjugofyra organisationer från hela världen som arbetar för skydd för de mänskliga rättigheterna uppmanade i juli detta år Iran att avskaffa dödsstraffet, inte bara för minderåriga utan helt och hållet. Hittills i år har sex minderåriga avrättats i Iran, det blir sammanlagt 26 ungdomar sedan 2005.

Herr talman, fru kommissionsledamot! Parlamentet har redan vid ett flertal tillfällen debatterat de grymma metoder som används för att tillämpa lagen i Iran. Vi kan inte tillåta att människorna som nu befinner sig i Ashraflägrät överlämnas till Iran, eftersom rättsstatsprincipen inte tillämpas i landet.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE) – (PL) Herr talman! Situationen för de mänskliga rättigheterna i Iran förbättras inte. I Arak och i Boujerd hängdes i går två personer, och många fler väntar på att få sina domar verkställda. Flera tusen motståndare till ayatollans regim hålls för närvarande i förvar i Ashraflägrät. De är medlemmar i Folkets Mujahedin och de hotas med utvisning från Irak. För många av dem skulle detta innebära en säker död. I enlighet med den fjärde Genèvekonventionen har de amerikanska styrkorna tillhandahållit säkerhet för dem som befinner sig i lägrät. De planlagda förändringarna för dessa styrkors situation innebär, som konstaterats i resolutionsförslaget, att man så snart som möjligt måste finna en långsiktig lösning för de Iranska flyktingarna som bor i lägrät. Medan jag har ordet vill jag påminna parlamentet ännu en gång om behovet av att få rättsliga avgöranden korrekt genomförda och att stryka Mujaheddin från listan över terroristorganisationer.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE) – (PL) Herr talman! Antalet offentliga avrättningar i Iran ökar. Enligt uppgifter från Amnesty International avrättas varje år 200 personer framför tusentals åskådare. I Iran tillämpas dödsstraff för bl.a. hädelse, apostasi, äktenskapsbrott och prostitution. De mycket stränga straffen för sedeslöshet och apostasi har lett till berättigade protester från försvarare av de mänskliga rättigheterna utanför Iran och från reformvänliga politiker i landet.

Västvärlden kan helt enkelt inte vara en passiv åskådare till sådana makabra handlingar. Europaparlamentet bör otvetydigt fördöma den iranska regimens agerande. Parlamentet bör också stödja oppositionens fredfulla och reformvänliga strävan som företräds av Folkets Mujaheddin. Det logiska resultatet av en demokratisk omvandling av den nämnda organisationen, som leds av Maryam Radjavi, skulle vara att den stryks från EU:s lista över terrororganisationer.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Sett från ett psykologiskt perspektiv har det bevisats att hårda bestraffningar aldrig har haft en uppfostrande inverkan, utan har genererat hat, våld och önskan om hämnd mot sitt eget folk och mot myndigheter. Jag är inte emot att straffa de skyldiga, men inte genom att tillämpa dödsstraff.

Låt oss inte glömma att människor kan bättra sig genom omskolning och program för återintegrering i samhället. Låt oss inte glömma att ungdomar under 18 års ålder döms till döden även om de internationella rättigheterna, som iranierna godkänt genom underskrift, inte tillåter sådana grymheter. Vid ett tillfälle fick vi höra talas om en förskräcklig händelse när en grupp ungdomar från Isfahan straffades för att ha dansat för nära, några få centimeter från varandra, vilket är förbjudet.

Som lärare vill jag påpeka att positiva resultat inom utbildning inte kan uppnås genom rädsla, tvång och fysisk bestraffning.

Aloyzas Sakalas (PSE). – (EN) Herr talman! Jag vill uppmärksamma mina kolleger på att hundratals personer avrättas i Iran varje år. Det är resultatet av den misslyckade politik som vår union har bedrivit med Iran under de senaste åren.

Vi borde veta att endast en stark, intern opposition i Iran kan ändra på den situationen. Jag undrar i dag varför EU behåller den Iranska oppositionen på en svart lista, trots att brittiska domstolar beslöt att stryka den från listan? Är det inte dags att rådet, under det nuvarande ordförandeskapet, lever upp till sin skyldighet att respektera rättsstatsprincipen och en gång för alla tar bort oppositionsrörelser från den svarta listan? Jag anser att Benita Ferrero-Waldner kan vidta de nödvändiga åtgärder som krävs.

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Herr talman! Att döma en tioåring till döden är inget annat än inhumant. Att använda lyftkranar som galge är ett brott och att missbruka tekniken. Offentliga avrättningar främjar dessutom ett aggressivt beteende bland befolkningen. Vi har redan vid många tillfällen diskuterat situationen i Iran. Iran bryter cyniskt mot de internationella åtaganden som man har undertecknat. Våra resolutioner har visat sig vara verkningslösa. Jag hoppas att Europeiska kommissionen överväger möjligheten att införa sanktioner med tanke på de brott som begåtts av Irans ledare mot deras egen nation.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Den nuvarande totalitärregimen i Iran kan som bäst beskrivas som en regim som utför en *reductio ad absurdum* av lagen och använder sig av skräck som psykologisk metod. Lagen fungerar när människor vet vad som kan beläggas med straff, men de måste avpassas. Det finns ett relevant historiskt exempel. Det existerade ingen lag alls i Sovjetunionen, bara viljan hos en enda allvetande individ och hans departement, nämligen KGB. Situationen i Iran är absurd eftersom dödsstraffet kan utdömas för allt och inget. I Iran finns inga domstolar, ingen logik och inga rättvisa rättegångar. Därför stöder jag begäran om att inga politiska flyktingar, som de tidigare nämnda i Irak, ska återsändas till Iran – i synnerhet inte minderåriga – eftersom de helt enkelt skulle föras till galgen utan rättegång.

Benita Ferrero-Waldner, kommissionsledamot. – (EN) Herr talman! Jag anser att dödsstraffet sannerligen är ett av de sorgligaste brotten mot de mänskliga rättigheterna, och särskilt de dödsdomar som utfärdas mot ungdomar. Jag tror att vi alla känner samma djupa, allvarliga och brådskande behov av att göra någonting. I juni fördes en debatt i samma fråga, och ändå har situationen mellan juni och nu tyvärr inte förbättrats, utan försämrats. Det ökande antalet uttalanden som gjorts av EU sedan junidebatten, åtta till hittills, visar på vidden och allvaret av vår oro.

Ni har tagit upp många fall och jag vill också nämna några. I förra veckan, dagen efter att EU djupt beklagat avrättningen genom hängning av den minderåriga Reza Hejazi, avrättades ytterligare en tonåring. Den 26 augusti avrättades Behnam Zaree i fängelset i Shiraz. Detta skedde trots särskild begäran om nåd, inte bara från EU, utan från hela världen, särskilt från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter. Behnam Zarees avrättning innebär att antalet avrättningar av ungdomar, som ni tidigare nämnt, uppgår till så många som sex sedan början av året. Uppgifter säger att fler än hundra minderåriga sitter i dödscell i Iran. Tyvärr fortsätter dödsriffran att stiga. För tillfället riskerar ännu en minderårig, Bahman Soleimani, att avrättas inom kort. Moratoriet om avrättningar av unga, som påbjudits av Irans högsta dömande makt, kränks flagrant gång på gång av hans egna domare.

I frågan om Ashraflägre ska naturligtvis Genèvekonventionen tillämpas, som för alla andra. Om de boende i Ashraflägre riskerar att utvisas till Iran måste nödvändiga påtryckningar utövas på Irans regering. Vi har vid många tillfällen försökt både med att tala rent ut och med diskret diplomati. Jag har för min egen del vid varje tillfälle som jag mött utrikesministern eller parlamentets ordförande för att diskutera andra frågor, som kärnvapenfrågan, alltid betonat frågan väldigt starkt. Vi har bara haft framgång i en fråga, den om stening av kvinnor. Jag har alltid uttalat min åsikt om detta men, som ni förstår är jag också helt emot det som drabbar de unga och naturligtvis mot dödsstraff i allmänhet. De iranska myndigheterna vägrar i stor utsträckning att lyssna till våra uppmaningar. Ibland har vi därför inget annat val än att tillgripa den s.k. "megafondiplomatin" som Teheran påstår sig avsky och förkasta.

Iran måste ta sitt ansvar. Irans uppförande kastar bara en skugga över deras redan skamfylade internationella rykte. Utan en konkret förbättring av den människorättsliga situationen hindras vårt gemensamma mål att väsentligt utveckla förbindelserna mellan EU och den islamiska republiken Iran, även om kärnvapenfrågan skulle lösas.

Jag är säker på att parlamentet och alla EU-partner kommer att samtycka till denna politik och agera därefter. Därför upprepar jag högtidligt vår uppmaning till myndigheterna i Iran att hålla fast vid de internationella konventioner som den är en part i. Jag uppmanar Iran att skona livet på alla minderårigas liv som fortfarande tynar bort i dödscell. Hela situationen för de mänskliga rättigheterna är verkligen mycket bekymmersam. Som ni alla vet har vi haft en dialog om mänskliga rättigheter som tyvärr blev resultatlös. Vi försökte att arbeta för offentlig diplomati och vi arbetar ingående med EU:s medlemsstater för att söka nå en väl samordnad offentlig diplomati. Vi har tilldelat 3 miljoner euro till en nyhetskanal i Farsi. Vi försöker också arbeta med det civila samhället i Iran, men många hinder ställs i vår väg.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Parlamentet stöder ett totalt avskaffande av dödsstraffet över hela världen. Det är tyvärr en lång väg dit. Vi måste därför försöka göra de framsteg vi kan. Vi välkomnar beskedet om att avrättning genom stening av kvinnor i Iran tills vidare upphör. Vi uppmanar ledamöterna av Majlis att snarast ändra lagstiftningen för att se till att ingen avrättas för brott som begåtts före 18 års ålder.

Vi bör också fördöma fängslandet och förföljelsen av iranska medborgare som deltar i kampanjer för de mänskliga rättigheterna och ett avskaffande av dödsstraffet. Under rådande omständigheter uppmanar vi iranska och amerikanska myndigheter att inte med våld sända tillbaka iranska flyktingar och asylsökanden, samt att arbeta för att finna en långsiktig lösning på den ovissa situationen för dem som nu befinner sig i Ashraflägrät.

12.3. Mord på albiner i Tanzania

Talmannen. – Nästa punkt är debatten om sex förslag till resolutioner om mord på albiner i Tanzania.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! På 2000-talet mördas människor bara för att de är albiner. Detta sker i Tanzania, i ett land där mer än en tredjedel av befolkningen lever under fattigdomsgränsen. Under den senaste tiden har 173 personer gripits, misstänkta för att ha mördat eller skadat albiner. Det visar på problemets storlek. Under de senaste sex månaderna har 25 personer dödats eller skadats på grund av att de var albiner.

Det finns en ansevärd mängd albiner i världen. Det är faktiskt så att albinism drabbar 1 av 20 000 i hela världen. Det är emellertid endast i Tanzania som de behandlas så grymt. I Tanzania bedrivs handel med albiners blod och kroppsdelar. Ansvar ligger hos animistiska mediciner och de gäng som de lejer. Det bör påpekas att polisen också bär en del av skulden eftersom de har en benägenhet att blunda för problemet.

Avslutningsvis vill jag påpeka att vi endast kan betrakta vår protest här i dag som lyckad om och när medicinsk hjälp, utbildning och möjlighet till en integrering i samhället ges till albiner i Tanzania.

Laima Liucija Andrikiienė, författare. – (LT) I dag diskuterar vi ett fall av diskriminering mot en minoritet. Minoriteten i fråga är albiner i Tanzania som mördas och stympas, även små barn. Det här är ett allvarligt problem i Afrika söder om Sahara. Jag ber att få påminna om att albinism drabbar 1 av 20 000 i hela världen. Som nämntes i föregående anförande, säljer mediciner i Tanzania albiners kroppsdelar och blod till gruvarbetare och fiskare som troskyldigt tror att dessa delar ger dem lycka, hälsa och välgång. Vår ståndpunkt är mycket tydlig. Morden på albiner och den diskriminering de utsätts för är helt oacceptabel och kan inte tolereras. Tanzanias regering måste vidta konsekventa åtgärder för att få ett slut på denna förfärliga situation. Tanzanias regering och president har redan börjat vidta åtgärder, vilket vi uppskattar, men det är inte tillräckligt. Domstolsfallet som kommer att ställa 173 personer inför rätta för mord på albiner kommer att vara ett avgörande prov. Det kommer att avslöja grupperingen bland dem som sitter vid makten i Tanzania, och de skyldiga måste straffas. Det bästa sättet att lösa problemet skulle emellertid vara att erbjuda bättre utbildning och en fullgod sjukvård som är tillgänglig för alla i detta land, inklusive albiner. Det internationella samfundet och EU bör erbjuda hjälp för att få bukt med dessa problem. De flesta som lider av albinism dör av hudcancer innan fyllt 30 år.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Människor som har den genetiska defekten albinism, lider förutom av allvarliga hälsoproblem också av en varierande grad av diskriminering internationellt sett.

Men under senare tid i Afrika söder om Sahara, och i synnerhet i Tanzania, har albiner dessutom fått genomlida hittills okända barbariska angrepp såsom stympning, där deras kroppsdelar används av mediciner i tillverkningen av drycker som utlovar rikedom. Sådana förhållanden visar på, förutom den tydliga brottsligheten, ett samhälle som är allvarligt underutvecklat och där vedervärdiga häxkonster fortfarande utövas.

Tanzanias regering har ett ansvar i att agera snabbt och beslutsamt i följande avseenden: För det första för att skydda alla albiner från ytterligare angrepp. För det andra bör man till fullo undersöka alla brott som begåtts mot albiner och dra de skyldiga inför rätta. För det tredje bör man utbilda sina medborgare tillräckligt för att befria dem från häxkonstens förbannelse och vidskepelse. För det fjärde se till att de som lider av albinism ges den bästa möjliga medicinska och sociala hjälp som krävs för att de ska kunna leva ett så normalt, tryggt och fridfullt liv som möjligt.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Det som pågår i Tanzania är inte ett våld som staten gör sig skyldig till. Diskrimineringen och våldet är sedvänjor som har överlevt från tiden innan judendomen, kristendomen och islam, en tid då det inte fanns något antagande om alla människors lika värde.

I Tanzania finns 1 50 000 invånare som på grund av brist på färgämnet melanin har röda ögon, blek hy och ljust hår. De anses komma ur häxkonst. Många av dessa människor dödas, sedan flås skinnet av och tillsammans med andra kroppsdelar används det i magiska ritualer. På grund av sitt stora antal albiner är Tanzania den största leverantören av kroppsdelar till hela Afrika.

Det kommer att vara omöjligt att sätta stopp för dessa fasansfulla sedvänjor utan att aktivt utbilda allmänheten i Tanzania och i hela Afrika, erbjuda bättre läkarvård och garantera albiner en bättre tillgång till arbeten med status. Regeringen i Tanzania vidtar åtgärder, däribland en folkräkning av alla albiner, med syfte att kunna skydda dem. Utan en förändring av åsikterna om albiners sociala ställning kan denna förteckning i framtiden missbrukas för att spåra dessa människor och utrota dem. Under 1940-talet hade vi dåliga erfarenheter av registrering av hotade folkgrupper.

Charles Tannock, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Den svåra situation som albinerna i Tanzania befinner sig i verkar otrolig för vår tidsålder. När jag först hörde talas om den här frågan verkade det som taget direkt ur Joseph Conrads roman *Mörkrets hjärta*. Jag skulle gärna vilja tro på Afrikas potential och pånyttfödelse, som så många andra kolleger i parlamentet verkar göra, men mordet på albinerna för deras kroppsdelar bidrar inte till att förbättra bilden av världsdelen internationellt sett. Tråkigt nog är inte albinernas lidande begränsat till Tanzania, utan förekommer över hela Afrika.

Förutom de medicinska konsekvenser som albinism medför i tropikerna, däribland en hög risk för fruktansvärda hudcancer, ses traditionellt sätt de tålmodiga albinerna i bästa fall som en naturens nyck eller en kuriositet, men i värsta fall dödas de för att tillfredsställa efterfrågan av traditionell medicin som är mer besläktad med medeltida häxeri.

EU bör inte tveka i att delta i kampanjen för denna fråga och utöva påtryckningar på länder som Tanzania där uppenbarligen en ringa aktning för de mänskliga rättigheterna och värdighet är vanlig. Jag känner mig emellertid uppmuntrad av att Tanzanias president har vädjat till sitt folk att ändra på sina traditioner. Låt oss hoppas att andra ledare genom hela Afrika för detta viktiga budskap vidare.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, för PSE-gruppen. – (PL) Herr talman! I mars i år, i närheten av Lake Victoria, dödades och lemlästades 25 albiner brutalt. Bland offren fanns också barn. Människor i det området som påstås äga övernaturliga krafter har tidigare varit utsatta för attacker.

Det bör påminnas om att 36 procent av Tanzanias befolkning lever under fattigdomsgränsen. Dessa människor har praktiskt taget ingen tillgång till sjukvård. Det är vanligt att människor tar sin tillflykt till lokala medicinmän för att få hjälp. Den lokala befolkningens låga utbildningsnivå bidrar till deras tro på övernaturliga fenomen. Ett stort antal albiner lever i området kring Afrika söder om Sahara och de har blivit offer för en öppen diskriminering på grund av att de är annorlunda. De nekas inte bara sjukvård, utan även rätten till social hjälp och rättshjälp. Diskrimineringen av albiner är allmänt vedertagen, i skolor, inom offentliga inrättningar och på arbetsmarknaden. Albinerna upplever att de ständigt förödmjukas och behandlas som andra klassens medborgare.

Intoleransen kan motarbetas och antalet angrepp mot albinerna kan i framtiden minskas genom att straffa de som är skyldiga till mord, samtidigt som man företar grundläggande arbete för att öka medvetenheten i Tanzanias samhälle. Det är oerhört viktigt att stödja de åtgärder som Tanzanias regering tar i denna fråga. Sådana åtgärder omfattar ett särskilt skydd till albinobarn och ett samarbete med det civila samhället och icke-statliga organisationer. Åtgärderna bör först och främst inriktas på landsbygden där den sociala medvetenheten är som lägst. Kommissionen och medlemsstaterna bör dessutom ge ett starkt stöd till de akuta åtgärder som Tanzanias albinoförening utför. Åtgärder på längre sikt bör ha som målsättning att se till att albinerna får fullständiga rättigheter när det gäller utbildning, på arbetsmarknaden, till socialt skydd och till hälsoskydd.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Sedan i mars i år har 25 albiner dödats i Tanzania. Dessa mord är kopplade till de vidskepliga sedvänjor som finns i området och som grundar sig på att albinernas kroppsdelar, som fötter, händer, hår och blod gör en person frisk, välmående och rik. Det senaste offret var ett barn på sju år. Förra året miste 25 albiner sina liv.

Dessa ockulta sedvänjor äger rum i Victoriasjö-regionen, i jordbruksområden och bland fiskare och gruvarbetare. Albiner är ofta utsatta för diskriminering och förföljelse. President Jakaya Kikwete har med polisens hjälp försökt att lokalisera albiner som håller sig gömda. Presidenten har lovat att erbjuda albinerna skydd, men misstros av albinerna eftersom polismännen även är inblandade i de ockulta sedvänjorna. Organiserade gäng ligger bakom morderna på albiner. Gängen är ledda av läkare. Ett hundratals personer har gripits, misstänkta för inblandning i dessa mord.

Tanzanias president har varit hjälpsam i och med beslutet att utse Al-Shymaa Kway-Geer till landets första parlamentsledamot som är albino. Beslutet ses som ett erkännande av hennes kamp mot den diskriminering som hon och andra albiner utsätts för. Vi välkomnar denna utmärkelse och ser den som ett steg i rätt riktning. Vi stöder det arbete som utförs av Tanzanias albinoförening och är säkra på att kommissionen kommer att erbjuda dem sitt fulla stöd.

Urszula Krupa, för IND/DEM-gruppen. – (PL) Herr talman! Vi diskuterar här i dag överträdelser av de mänskliga rättigheterna i Tanzania. Tanzania är ett subtropiskt land där albiner diskrimineras, liksom i så många andra Afrikanska länder.

I Tanzania dödas dock albinerna på ett mycket brutalt sätt. Förra året förlorade 25 personer sina liv på detta sätt. Det finns 39 miljoner tanzanier och 270 tusen som lider av den genetiska defekt som orsakas av en recessiv gen, vilket betyder att deras hud saknar pigment. Detta medför att albiner kan lida av synfel, solskador, cancer och för tidig död. Båda föräldrarna måste vara bärare av genen för att deras barn ska drabbas av albinism. Kvinnor som föder albinobarn tvingas till skilsmässa. Barnen anses vara en förbannelse för familjen. Man tror att de är besatta av onda andar och de behandlas som djur. Å andra sidan sprider läkare historier om de magiska egenskaper som albinernas vita skin besitter och som påstås ge lycka och välgång. Detta leder till att albinerna dödas och brutalt styckas, och deras kroppsdelar används i tillverkningen av magiska drycker.

Det är svårt att förstå anledningen till denna grymhet och vad det tjänar till. Det kanske är ett försök i att eliminera sjuka människor med genetiska defekter. På senare tid har regeringen fördömt angreppen på vithyade afrikaner och man bedriver undervisningskampanjer. Man har till och med utsett en parlamentsledamot som är albino. Men den tragedi som drabbar dessa människor fortgår alltjämt. Det saknas också finansiering för skyddande kläder och annan hjälp för denna grupp som försätts i marginalen av samhället och som utsätts för diskriminering och nekas arbete och utbildning.

Protester och uppmaningar från det internationella samfundet, samt stöd till utbildning och finansiell hjälp skulle vara en hjälp i att motarbeta denna extrema diskriminering. Det skulle också hjälpa om rättsliga åtgärder vidtas mot de 173 blivande läkare som gripits och som anklagas för mord, anstiftan till mord och handel med kroppsdelar.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag vill också ansluta mig till mina kollegers stöd på alla olika håll i parlamentet när det gäller den skrämmande berättelserna om hur albinerna behandlas i Tanzania. Jag är medveten om att detta sker även i andra delar av Afrika, men det finns en särskild koncentration i Tanzania, vi har hört siffror på 270 000 albiner som utsätts för diskriminering och som försätts i utkanten av samhället, behandlas illa och dödas för deras kroppsdelars skull på grund av vidskeplighet och andra ockulta sedvänjor.

Genom att ta upp denna fråga här (och jag lovordar alla mina kolleger som har tagit upp denna fråga och de som för upp detta ämne på sin föredragningslista), tillfogar vi Europaparlamentets röst i den internationella protesten och förhoppningsvis kommer Tanzanias regering, och även andra, att lyssna.

Det är handlar i huvudsak om utbildning, men framför allt behöver vi ett skydd för albinerna inom deras egna samhällen. Vi behöver en oberoende undersökning. Det faktum att vissa inom poliskåren är en del av problemet och inte kan betros med att lösa problemet är extra bekymmersamt.

Benita Ferrero-Waldner, kommissionsledamot. – (EN) Herr talman! Vi delar parlamentets indignation över det ökande antalet angrepp i Tanzania mot albinerna och den motbjudande och illegala handel som bedrivs med deras kroppsdelar som är kopplad till traditionell medicin, vidskeplighet och läkarnas sedvänjor.

Vi delar särskilt den kritik som nyligen rapporterats om från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, som handlar om att särskilt albinokvinnor och albinoflickor har blivit målgrupper för ritualmord. Vi fördömer alla former av diskriminering och offrande och vi tänker stödja politik och åtgärder som syftar till att utrota dem.

Det bör också sägas att Tanzanias regering är fast besluten i att utrota dessa sedvänjor och att öka medvetenheten om albinernas svåra situation. Vi välkomnar därför utnämningen av en parlamentsledamot som är albino, de senaste arresteringarna av några medicinmän och presidentens beslut att ställa de skyldiga inför rätta.

Vi följer också ingående den allmänna situationen för de mänskliga rättigheterna i Tanzania, tillsammans med medlemsstaterna och övriga utvecklingspartners. Ett flertal medlemsstater och andra partners stöder organisationer som the Legal and Human Rights Centre vilka regelbundet kartlägger möjliga brott mot de mänskliga rättigheterna. Som medlem av the Donor Group on Governance kommer kommissionen att fortsätta med att samordna donatorers sätt att ta itu med problemet, däribland albinoföreningen.

Kommissionen kommer också att tillsammans med medlemsstaterna i Tanzania ta upp frågan i sin politiska dialog med Tanzanias myndigheter.

Civil Society Programme, som finansierats med 3 miljoner euro av EUF kommer att vara till hjälp för att skapa medvetenhet: man organiserar seminarier för att belysa albinernas situation och en ny kampanj för lyhördhet kommer inom kort att genomföras i Mwanza-området i norra Tanzania.

Vi använder oss i allmänhet av våra regelmässiga samtalsformer för att återropa denna fråga. Dessa frågor kommer naturligtvis också att tas upp i vårt pågående utvecklingsarbete beträffande offentliga medel och inom områdena för sjukvård, utbildning och arbete. Vi anser att ett självständigt och fungerande rättssystem är absolut nödvändigt.

Vi i kommissionen kommer därför i våra kontakter med myndigheterna betona betydelsen av att en tillbörlig laga åtgärd tas mot gärningsmännen av dessa fasansfulla dåd.

Vi kommer även att kontakta den hedervärda Al-Shymaa Kway-Geer, den första parlamentsledamoten i Tanzania som är albino (vi har redan nämnt henne) för att diskutera möjliga åtgärder, därför att hon om någon kan tala om för oss vad som kan göras. Slutligen, tillsammans med presidentskapet i Tanzania, kommer vi att diskutera denna fråga vid 60-årsdagen av undertecknandet av den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter som planeras i Tanzania den 10 december 2008.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum direkt efter debatterna.

13. Omröstning

Talmannen. – Vi fortsätter nu med omröstningen.

13.1. Statskupp i Mauretanien (omröstning)

– *Innan omröstningen:*

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag ber om ursäkt för min sena ankomst inför den tidigare debatten. Orsaken är att vi försökt komma överens om villkoren för ett muntligt ändringsförslag till punkt 8. Den muntliga ändringsförslaget lyder som följer:

”Europaparlamentet konstaterar att militärjuntan aviserat nyval till presidentämbetet, men beklagar att den inte meddelat någon tidtabell och inte gjort några utfästelser om valneutralitet, i motsats till den junta som satt vid makten 2005–2007. Parlamentet uppmanar militärstyrkorna vid makten att snarast förbinda sig till en tidtabell för återinrättandet av de demokratiska institutionerna och att besluta om en övergångsregering i samråd med samtliga politiska krafter.”

I enlighet med punkt 10 finns en rättelse att göra som det beslutades om under diskussionerna. Den sista raden i punkt 10 ska lyda som följer: ”som kan få till följd att stöd hålls inne, förutom livsmedelshjälp och humanitärt bistånd”.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget)

13.2. Hängningar i Iran (omröstning)

– Före omröstningen:

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag föreslår att vi lägger dessa ändringsförslag i slutet av resolutionen. Jag ber om ursäkt för att detta görs i sista minuten, men det har att göra med FN:s moratorium om dödsstraffet, som parlamentet redan under tre tillfällen har uttryckt sin åsikt om. Därför anser jag att ett rent muntligt ändringsförslag är godtagbart.

De två punkter jag föreslår är följande. Jag kommer att läsa upp dem mycket långsamt på engelska:

(EN) "Europaparlamentet uppmanar att en resolution läggs fram vid FN:s nästa generalförsamling, med en begäran till alla länder som har kvar dödsstraffet att offentliggöra all information till FN:s generalsekreterare och till den allmänna opinionen om alla dödsstraff och avrättningar, för att betvinga statshemligheterna om dödsstraffet som också är en direkt orsak till det ökade antalet avrättningar".

Den andra punkten lyder som följer:

"Europaparlamentet uppmanar att den nya resolutionen förutser ett särskilt sändebud till generalsekreteraren, med uppgift att övervaka situationen, att garantera maximal öppenhet i systemet av dödsstraff och att främja en intern process med målet att genomföra FN:s resolution om moratorium av avrättningar".

(IT) Jag är medveten om att detta är, låt oss kalla det ett tillägg i Iranfrågan, men det är också en fråga som kräver snabba åtgärder. Jag ber er därför att godta detta tillägg till vår resolution.

(Parlamentet godkände det muntliga ändringsförslaget)

Raül Romeva i Rueda, författare. - (EN) Herr talman! De två ändringsförslagen rör först och främst till punkt 9. Vi har en särskild förfrågan från UNHCR att de inte ska nämnas i resolutionsförslaget. Jag anser att det är helt acceptabelt och, enligt detta ändringsförslag, ber jag om att formuleringen "börjar i synnerhet att arbeta tillsammans med UNHCR och andra" ska strykas. Observera att vi i detta ändringsförslag även tar med Alain Hutchinsons muntliga ändringsförslag, i vilket han bad om att medlemmarna i oppositionen också ska tas med.

Vad gäller skäl K, har vi samma förfrågan i samband med samma princip som jag redan har nämnt. Den formulering som vi ber om att stryka från resolutionen är "under artikel 27 i den fjärde Genèvekonventionen". Här bör det också noteras att vi även tar med Tunne Kelams muntliga ändringsförslag. Eftersom det handlar om en specifik begäran från UNHCR, insisterar jag på att vi tar dem i under övervägande.

Paulo Casaca, för PSE-gruppen. - (PT) Herr talman! Jag anser att det som just har sagts bör korrigeras. Jag kan inför parlamentet gå i god för att FN:s högkommissarie inte vid något tillfälle har föreslagit detta, han är inte heller ense med vår kollegas uttalande. Jag uppmanar därför parlamentet att inte rösta för vad som föreslås. Detta skulle bestrida den viktigaste punkten som kommissionsledamoten betonade, nämligen det beskydd som Genèvekonventionen ger till fångarna i Ashrafläget. Vi bör därför inte godkänna detta framlagda ändringsförslag. Jag vill också påpeka att detta skulle gå helt emot min kollega Alain Hutchinsons förslag, och även mot vår kollega från gruppen för Europeiska folkpartiet. Jag avvisar därför kraftfullt detta muntliga ändringsförslag.

Bernd Posselt, för PPE-DE-gruppen. - (DE) Herr talman! Jag vill meddela att även vår grupp är emot detta muntliga ändringsförslag och vi anser att konventionen bör fortsätta att nämnas, vilket man också förhandlade om i början av veckan.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag är verkligen emot att man i skäl K förenar mitt muntliga ändringsförslag, som handlar om att byta ut termen "tidigare medlemmar" mot "associerade medlemmar" med strykning av omnämmandet av Genèvekonventionen. Kommissionsledamoten har precis bekräftat att den fjärde Genèvekonventionen även gäller för de som bor i Ashrafläget, så jag ber er stödja den första delen av detta ändringsförslag, som är samma som Alain Hutchinsons, men att motsätta er strykningen av omnämmandet av Genèvekonventionen.

Mogens Camre, för UEN-gruppen. - (EN) Herr talman! Jag ansluter mig till de senaste två talarna, eftersom även UEN-gruppen är emot några ändringar till det nuvarande muntliga ändringsförslaget som finns tryckt i akterna.

Alain Hutchinson, författare. – (FR) Herr talman! Jag vill meddela att vi inte kommer att stödja det ändringsförslag som har lagts fram här av vår kollega, men att vi har lagt fram ett muntligt ändringsförslag till punkt 9 som är i samma linje som det vår kollega lagt fram, och att vi naturligtvis kommer att stå fast vid detta.

(De muntliga ändringsförslagen från Raül Romeva i Rueda beaktades inte. De muntliga ändringsförslagen från Tunne Kelam och Alain Hutchinson beaktades.)

13.3. Mord på albiner i Tanzania (omröstning)

Talmannen. – Omröstningen är avslutad.

14. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

15. Beslut om vissa dokument: se protokollet

16. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

17. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

18. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

19. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets sammanträde ajournerat.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.45.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 7 från Gay Mitchell (H-0540/08)

Angående: EU:s vision efter Irlands nej till Lissabonfördraget

Efter det irländska förkastandet av Lissabonfördraget har det sagts en hel del om bristen på förståelse och/eller kommunikation mellan EU och de enskilda EU-medborgarna, vilket beror på det sätt som EU presenteras i nationella sammanhang, där EU ofta får stå som syndabock för svårigheter och problem och alldeles för lätt glöms bort i samband med många positiva effekter.

Om det här verkligen är fallet så innebär det ett hot mot EU:s legitimitet och bör tas på största allvar. EU behöver skapa kontakter till medborgarna och Europas folk bör få en EU-vision.

Kan rådet kommentera den här frågan och specificera hur EU kollektivt kan ta sig fram och vidare för att avhjälpa det underskott som finns när det gäller visionen om EU?

Fråga nr 8 från Christopher Heaton-Harris (H-0571/08)

Angående: Valet 2009 och Lissabonfördraget

Räknar rådet med att Lissabonfördraget kommer att ratificeras före valet till Europaparlamentet 2009?

Fråga nr 9 från Martin Callanan (H-0576/08)

Angående: Lissabonfördraget och framtiden

Anser rådet att EU behöver ytterligare en "reflektionsperiod" efter att Lissabonfördraget förkastats? Planerar rådet även ett nytt hopkok av dokumentet i slutet av reflektionsperioden, såsom man tidigare gjort?

Fråga nr 10 från David Sumberg (H-0593/08)

Angående: Omröstning om Lissabonfördraget

Anser rådet att det vore en bra idé att genomföra en andra omröstning om Lissabonfördraget i Irland trots att majoriteten av irländarna röstade emot förslaget i den senaste folkomröstningen?

Fråga nr 11 från Georgios Toussas (H-0598/08)

Angående: Stopp för ratificeringarna av Lissabonfördraget

Efter folkomröstningen på Irland den 12 och 13 juni i år försöker kommissionens ordförande, medlemmar av medlemsstaternas regeringar samt ledamöter av Europeiska rådet bortförklara det eftertryckliga "nej" som folket på Irland uttalat mot Lissabonfördraget och fortsätta arbetet med att få det ratificerat. Det här ser ut som om man inte skulle sätta värde på att inte bara Irlands folk, utan också folket i Frankrike och Nederländerna sagt nej, vilket de bägge sistnämnda gjorde med sitt avståndstagande från den europeiska konstitutionen 2005, och detta händer vid en tidpunkt då motståndet ökar bland folket i andra medlemsstater, där regeringarna inte låtit folket uttala sig om Lissabonfördraget.

Har rådet för avsikt att respektera det "nej" som folket på Irland uttalat, liksom också folket i Frankrike och Nederländerna och erkänna att det är slut med Lissabonfördraget och sätta stopp för arbetet med att få det ratificerat?

Gemensamt svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Den 19 och 20 juni noterade Europeiska rådet resultatet av den irländska folkomröstningen och noterade att ratificeringsprocessen fortsatte i andra medlemsstater.

Det franska ordförandeskapet håller en tät kontakt med de irländska myndigheterna. Nicholas Sarkozy besökte Dublin tillsammans med Bernard Kouchner den 21 juli för att lyssna på och ta del av de olika synpunkterna. De träffade företrädare för irländska myndigheter, ledarna för de politiska partierna och representanter från civilsamhället. Fler möten kommer att äga rum under de kommande månaderna i både Paris och Dublin.

Jag noterade att de senaste kommentarerna från Irlands Europaminister om möjligheten att låta det irländska folket rösta i en ny folkomröstning.

Som Europeiska rådet indikerade i juni så respekterar vi det irländska folkets känslor och val. Vi får dock inte glömma att 24 nationella parlament har godkänt Lissabonfördraget.

Dessutom är Europaparlamentet mycket medvetet om att det i det nya osäkra internationella klimatet är avgörande för EU att ha till sitt förfogande de politiska och juridiska resurser och verktyg som tillåter oss att uppfylla våra mål.

Med tanke på Europeiska rådets möte i oktober kommer vi att anstränga oss till det yttersta för att hjälpa de irländska myndigheterna att fastställa förslag i framtiden. Det är viktigt att dessa förslag är färdiga till oktober så att vi kan hitta en lösning som är acceptabel för samtliga 27 medlemsstater så snart som möjligt. På institutionsnivå får vi inte förlora någon tid. Vi måste agera. Vi måste se till att vi är redo, utifrån de irländska förslagen, att fastställa framtida rättsliga ramar och få dem att fungera så att det framgår att vi lärt oss vår läxa när det gäller organisationen av EU-val och kommissionens sammansättning för 2009.

*
* *

Fråga nr 12 från David Martin (H-0542/08)

Angående: Utvidgning av de israeliska bosättningarna

Vilka åtgärder har rådet vidtagit gentemot Israel när det gäller den fortsatta utvidgningen av de israeliska bosättningarna?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Europeiska unionens hållning är tydlig. Vi har upprepat den vid flera tillfällen:

Europeiska unionen anser att upprättandet av bosättningar på de ockuperade palestinska områdena, även östra Jerusalem, fortfarande är olagliga enligt internationell rätt. Besluten att bygga nya bosättningar ingriper på förhand i förhandlingarna om de palestinska områdenas slutgiltiga status och hotar därigenom genomförbarheten av den beslutade lösningen, baserad på samlevnaden mellan två olika stater.

I juli och augusti uppmanade Europeiska unionen återigen Israel att tills vidare stoppa all bosättningsverksamhet, särskilt de som kopplats till en "naturlig tillväxt". Detta gäller även bosättningarna i östra Jerusalem. Dessutom att avveckla de oplanerade bosättningar som upprättats efter mars 2001.

*
* *

Fråga nr 14 från Bernd Posselt (H-0551/08)

Angående: Anslutningsförhandlingar med Kroatien

Vilka åtgärder vidtar rådet för att se till att EU:s anslutningsförhandlingar med Kroatien kan slutföras redan i år? Hur ser tidsplanen enligt rådet ut för ett fullständigt EU-medlemskap för Kroatien?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Anslutningsförhandlingarna med Kroatien gör goda framsteg och har gått in i en nyckelfas under 2008. Sedan förhandlingarna inleddes i oktober 2005 har 21 kapitel öppnats och tre av dessa har tillfälligt stängts:

Kapitel 25: "Vetenskap och forskning."

Kapitel 26: "Utbildning och kultur."

Kapitel 20: "Företag och industripolitik."

Förutom att kapitel 20 stängdes öppnades kapitel 1, "Fri rörlighet av varor", vid konferensen om anslutning till EU den 25 juli.

Förhandlingstakten beror på och kommer först och främst att bero på Kroatiens utveckling när det gäller att uppfylla de villkor som har fastställts.

Den huvudsakliga utmaningen nu är att fortsätta skissa på de framsteg som har gjorts i fråga om att öka takten på reformer och deras genomförande, särskilt reformen av rättsväsendet och administrationen av den allmänna sektorn, kampen mot korruption, minoriteternas rättigheter och de ekonomiska reformerna.

När det gäller regionalt samarbete uppmuntrar Europeiska unionen Kroatien att fortsätta arbetet med att uppnå goda relationer med grannländerna i syfte att hitta definitiva och ömsesidigt godtagbara lösningar till alla viktiga bilaterala frågor om grannländerna, särskilt gränsfrågor samt arbeta för försoning mellan folken i regionen.

*
* *

Fråga nr 16 från Marian Harkin (H-0556/08)

Angående: Den gemensamma jordbrukspolitiken

Mot bakgrund av den världsomspännande matbristen och jordens befolkningsökning, håller det franska ordförandeskapet med om att det är mycket viktigt för EU:s medborgare att den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att kunna uppfylla det ursprungliga målet att säkerställa livsmedelsförsörjningen för Europa och i så fall vilka konkreta förslag har ordförandeskapet för att säkerställa detta?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Den 3 juli 2008 organiserade, som ni vet, det franska ordförandeskapet tillsammans med Europeiska kommissionen och Europaparlamentet konferensen "Who will feed the world?". Där deltog representanter från flera av EU:s institutioner och internationella organisationer, och även från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, internationella jordbruksutvecklingsfonden och världshandelsorganisationen, liksom representanter från civilsamhället från ett antal kontinenter. Samtliga konferensdeltagare erkände betydelsen av jordbruket som en katalysator för tillväxt och utveckling.

Den 19 och 20 juni upprepade Europeiska rådet följande åtgärder som redan vidtagits av Europeiska unionen för att lätta på trycket för livsmedelspriserna:

Försäljning av interventionslager.

Sänkta exportbidrag.

Borttagande av kravet på arealuttag för 2008.

Ökade mjölkkvoter och avskaffande av importtullarna för spannmål.

Dessa åtgärder har hjälpt till att förbättra tillgången och stabilisera jordbruksmarknaderna.

Europeiska rådet har bjudit in kommissionen att lägga fram ytterligare åtgärder för att ta itu med dessa problem.

Särskilda åtgärder för att stödja de mest eftersatta både i EU och runtom i världen utarbetas också av kommissionen. Rådet ska granska åtgärderna i oktober.

Förutom den övergripande hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken hoppas det franska ordförandeskapet att en reflexion även ges till framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken i syfte att avgöra om våra produktionsmetoder och vår organisation är anpassade för att tillgodose våra livsmedelssäkerhetskrav och övriga utmaningar i vår tid.

*
* *

Fråga nr 17 från Dimitrios Papadimoulis (H-0561/08)

Angående: Åtgärder mot prisökningarna

Hela Europa oroas av det historiska inflationsrekordet i maj, då inflationen nådde 3,7 procent i euroområdet och 3,9 procent i hela EU. Främst är det de fattiga folklagen som drabbas – låginkomsttagare, pensionärer, arbetslösa, ungdomar, ekonomiska invandrare m.fl.

Vilka åtgärder tänker det franska ordförandeskapet främja i kampen mot de stigande priserna?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Jag svarade delvis på denna fråga den 8 juli när jag svarade på er kollega Yiannakis Matsis fråga.

Det stämmer dock att situationen ändrades något under sommaren. Vi ser nu en dämpning i ökningen av råvarupriserna. Det är goda nyheter även om det ännu inte är tillräckligt. Det är dock fortfarande viktigt att betona det.

Som ni vet diskuterade Europeiska rådet den 19 och 20 juni 2008 utvecklingen av jordbruket och livsmedelspriserna. En rad särskilda åtgärder infördes därmed med tanke på Europeiska rådets möte i oktober eller december 2008.

Som jag just angett är det då viktigt att upprepa de åtgärder som redan har vidtagits av Europeiska unionen för att dämpa trycket på livsmedelspriserna och stabilisera marknaderna, t.ex. genom att sälja interventionslager, sänka exportbidragen, ta bort kravet på arealuttag och öka mjölkkvoterna.

Med tanke på de åtgärder som ska vidtas har Europeiska rådet betonat vikten av att se till en hållbar biobränslepolitik, bedöma konsekvenserna för livsmedlen på grund av åtgärderna för jordbruksprodukter och vidta åtgärder, om det krävs, för att kunna hantera problemen.

Särskilda åtgärder för att stödja de mest eftersatta både i EU och runtom i världen utarbetas också av kommissionen. Rådet ska granska åtgärderna i oktober.

Jag glömmer dock inte kopplingen mellan denna fråga och utvecklingen av internationell handel.

Förhandlingarna i juli i Doharundan resulterade inte i någon välavvägd överenskommelse, trots Europeiska unionens omfattande arbete. Vi har inte tid att inom ramen för ett multilateralt avtal, eller om det saknas ett sådant, ett bilateralt och regionalt avtal, försöka hitta resurser som gör det möjligt för tredjeländ att förbättra sin produktion och främja sin export.

Europeiska rådet har välkomnat kommissionens initiativ om att undersöka frågan om restriktiva förordningar i detaljhandelssektorn och att noggrant övervaka verksamheterna på finansiella råvarurelaterade marknader, inklusive spekulationshandel, och deras inverkan på prisrörelser, liksom eventuella politiska följder. Vi har bjudit in kommissionen att rapportera tillbaka om denna fråga före Europeiska rådets möte i december 2008 och att överväga förslag om lämpliga politiska åtgärder, även sådana inriktade på att förbättra insynen på marknaderna.

*
* *

Fråga nr 19 från Sarah Ludford (H-0562/08)**Angående: Rättshjälp**

Förhandlingarna om ett instrument som stärker de misstänkta rättssäkerhetsgarantier i brottmål har brutit samman. Är rådet berett att snarast möjligt ta itu med frågan om rättshjälp?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

För närvarande arbetar inte rådet med något initiativ som gäller rättshjälp. Rådet kan undersöka frågan samtidigt med övriga initiativ som vidtagits av kommissionen eller av en medlemsstat, i enlighet med EG-fördraget.

*
* *

Fråga nr 20 från Gunnar Hökmark (H-0565/08)**Angående: Det europeiska forskningsområdet**

Rådets ambition att skapa en övergripande politisk styrning av det europeiska forskningsområdet rör flera viktiga frågor, t.ex. själva definitionen av politikområdet, europeiska forskningsområdets geografiska tillämpningsområde och subsidiaritetsprincipen.

Hur kommer rådet att hantera dessa frågor och vilket tidsperspektiv arbetar man med?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet är medvetet om den nyckelroll som Europeiska forskningsområdet (ERA) spelar för uppfyllandet av Lissabonmålen och en katalysator för EU:s konkurrenskraft.

Under Europeiska rådets möte i mars och rådets (konkurrens) möte i maj 2008 fastställdes riktlinjerna för det europeiska forskningsområdets politiska styrning. Medlemsstaterna bjöds in att upprätta styrelseformer för varje initiativ på det europeiska forskningsområdet, dvs.

- en gemensam programplanering för forskning,
- forskarnas partnerskap,
- en rättslig ram för de europeiska forskningsinfrastrukturerna,
- en effektiv förvaltning av immateriella rättigheter och skydd, och
- en strategi för internationellt samarbete inom det europeiska forskningsområdet.

Vi är medvetna om behovet av att öka denna styrning, och det franska ordförandeskapet hoppas att en "2020-vision" fastställs i slutet av året med sikte inställt på långsiktighet för det europeiska forskningsområdet. I det avseendet kommer vi att samarbeta nära det tjeckiska och det svenska ordförandeskapet eftersom samtliga ordförandeländer prioriterar detta.

*
* *

Fråga nr 21 från Diana Wallis (H-0567/08)**Angående: Rättslig utbildning i Europeiska unionen**

Det råder enighet om att utbildning av domare och övrig personal inom det nationella rättsväsendet i huvudsak är en fråga för medlemsstaterna. Hur kommer det sig då att medlemsstaterna bidrar med mindre än en fjärdedel till budgeten för det europeiska nätverket för rättslig utbildning?

Anser rådet att denna finansiering räcker för att garantera lämpligt stöd till sådan utbildning i EU med tanke på t.ex. den rättsliga grund som fastställts för utbildning av domare och övrig personal inom det nationella rättsväsendet i Lissabonfördraget?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet fäster stor vikt vid utbildningen av domare och övrig personal och vid juridiskt samarbete i utvecklandet av det europeiska rättsliga området.

Vi har dock ännu inte fastställt alla instrumenten på gemenskapsnivå. Därför har ett antal initiativ lanserats.

Den 7 och 8 juli i Cannes ägnade det franska ordförandeskapet en betydande del av det informella mötet med rådet (rättsliga och inrikes frågor) åt frågan om utbildning av domare och övrig personal. Medlemsstaterna kom enhälligt överens om att arbetet på detta område måste ökas avsevärt.

Den 10 juli i Frankrike lade rådet tillsammans med tio andra medlemsstater fram ett förslag till resolution från rådet och medlemsstaternas regeringsrepresentanters möte i rådet i avsikt att erbjuda betydande politiskt stöd för viktiga åtgärder inom utbildningen av domare och övrig personal i Europeiska unionen.

Ytterligare ett initiativ inriktat på att samordna arbetet, det europeiska nätverket för utbildning av domare, har lanserats i form av en ideell förening enligt belgisk lagstiftning, utanför tillämpningsområdet för EU:s rättsliga ram. Detta initiativ får gemenskapsfinansiering och ekonomiskt stöd från de deltagande medlemsstaterna. Vi hoppas att det kommer att införlivas i EU-systemet. Det franska ordförandeskapet är inte bara för detta utan kommer att aktivt stödja projektet.

*

* *

Fråga nr 22 från Laima Liucija Andrikiienė (H-0568/08)

Angående: Ekonomiskt stöd från EU till Afghanistan och Irak

Afghanistan och Irak håller på att bli testområden för internationellt utvecklingsbistånd och multilateralt samarbete, i synnerhet för Europeiska unionen.

Är rådet inriktat på att öka EU:s ekonomiska stöd till Afghanistan och Irak under de närmaste åren? Vad anser rådet om synpunkten att man bör finna och tillämpa en korrekt balans mellan å ena sidan anslag till brottsbekämpning och stöd till militära aktioner, och anslag till civil återuppbyggnad, humanitärt bistånd samt bättre hälsa och utbildning, å andra sidan?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet påminde i sina slutsatser från den 26 och 27 maj 2008 om att Europeiska unionen vill se ett säkert, stabilt, demokratiskt, framgångsrikt och enat Afghanistan där de mänskliga rättigheterna respekteras. I allmänhet är Europeiska unionen mycket engagerat i Afghanistan. Inte bara EU:s medlemsstater utan också Europeiska kommissionen finansierar program för att främja styrelseformer och rättsstatsprincipen, landsbygdsutvecklingen, hälsoskydd och socialt skydd, minröjning och regionalt samarbete. Följaktligen meddelade Europeiska kommissionen vid den internationella konferensen till stöd för Afghanistan, som ägde rum i Paris den 12 juni, att den kommer att bidra med 500 miljoner euro till dessa åtgärder under perioden 2008–2010. När det gäller EU:s verksamhet i Afghanistan måste jag också nämna ESFP och Europeiska unionens polisuppdrag för Afghanistan, som gör ett beaktansvärt arbete för att utbilda den afghanska polisen.

Förutom EU:s särskilda åtgärder i Afghanistan betonade den ärade ledamoten mycket riktigt att världssamfundets åtgärder i Afghanistan grundar sig på två huvudsakliga delar: en militär del och en del som består av civilt återuppbyggande. Båda dessa aspekter hänger samman och kommer från världssamfundets

globala strategi i Afghanistan. Den internationella militära närvaron kan faktiskt endast berättigas om den försöker skapa villkor som kommer att främja Afghanistans institutionella, ekonomiska och sociala utveckling.

Som ett resultat måste det internationella arbetet i Afghanistan omfatta båda delarna. Efter att ha stärkt den militära insatsen i Afghanistan vid toppmötet i Bukarest i april beslutade världssamfundet dessutom vid den internationella konferensen till stöd för Afghanistan i juni att avsevärt öka och förlänga perioden för sitt politiska och ekonomiska åtagande till återuppbyggandet av Afghanistan. Genom att samla ihop nästan 14 miljarder euro och förnya partnerskapet mellan världssamfundet och de afghanska myndigheterna visade sig konferensen bli en enorm framgång för Afghanistan och dess folk. Den blev också en stor framgång för Europeiska unionen, som lyckades betona sin ståndpunkt i nyckelfrågorna för den framgångsrika utvecklingen av landet.

Rådet påminde i sina slutsatser från den 26 och 27 maj 2008 att Europeiska unionen vill se ett säkert, stabilt, demokratiskt, framgångsrikt och enat Irak där de mänskliga rättigheterna respekteras. Europeiska unionen utför biståndsuppdrag för att stödja återuppbyggandet av landet. När det gäller rättsstatsprincipen har man genom Eujust LEX-programmet utbildat 1 400 irakiska poliser, domstols- och kriminalvårdspersonal. Med tanke på uppdragets positiva resultat kommer dess mandat förmodligen att förlängas i juni 2009 i syfte att anpassa utbildningen till den förändrade säkerhetssituationen i Irak och se till att Europeiska unionens insatser så långt möjligt uppfyller behoven hos dem som arbetar i dessa sektorer. Förutom dessa samarbetsverksamheter är Europeiska unionen aktivt involverad i Iraks återanpassning till världssamfundet via stödet till den internationella paktens med Irak och dess förhandlingar om slutandet av ett handels- och samarbetsavtal.

Det är också nödvändigt att komma ihåg att en balans måste bibehållas mellan utgifterna för militära insatser och utgifterna för återuppbyggandet och humanitärt bistånd. Framför allt att båda delarna i operationen är inriktade på samma mål, att förbättra säkerheten och upprätthålla freden.

*
* *

Fråga nr 23 från Liam Aylward (H-0579/08)

Angående: EU och Mellanöstern

Kan rådet ange hur Europeiska unionen hanterar den nuvarande politiska situationen i Israel och Palestina och hur den tänker främja fred och försoning i denna region?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Som den ärade ledamoten vet är fred och försoning i Mellanöstern en strategisk prioritet i EU-medlemsstaternas gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

Europeiska unionen är i dag med i två stora fredsfrämjande insatser i regionen.

För det första samarbetar vi med de andra medlemmarna i Mellanösternkvartetten och dess partners i regionen för att uppmuntra israelerna och palestinierna att tillsammans lösa tvisterna och nå fram till ett fredsavtal före slutet av 2008, enligt beslut som togs i november förra året i Annapolis. I synnerhet har Europeiska unionen under mer än tio år utsett ett särskilt ombud med ansvar för fredsprocessen att arbeta med båda parter. Denna tjänst innehar för närvarande ambassadör Marc Otte.

För det andra har Europeiska unionen nyligen fastställt en handlingsstrategi om statsbyggande för fred i Mellanöstern. Denna strategi, som presenterades i november 2007 och fick stöd av medlemsstaterna under mötet med rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser), organiserar i synnerhet verksamheter knutna till EU:s nuvarande och framtida tekniska och ekonomiska stöd för att stärka det palestinska statsbyggandet.

Det är allmänt känt att Europeiska unionen och dess medlemsstater under lång tid har varit de största givarna till de palestinska myndigheterna. Endast EU svarar för nästan en tredjedel av deras budget och mer än hälften av allt utländskt stöd. Detta EU-stöd ges i synnerhet till en särskild finansieringsmekanism, för närvarande känd som Pegase. Denna mekanism har precis gett sitt stöd till den treåriga palestinska reform- och

utvecklingsplan som antogs i december 2007 av internationella ekonomiska institutioner. Planen avser styrning av de ockuperade områdena, offentlig infrastruktur, utveckling av näringslivet och social utveckling.

Europeiska unionen nöjer sig dock inte med att bara vara en givare utan är också t.ex. engagerat i utbildning av den palestinska polisen och förser dem med utrustning (s.k. Eupol Copps-uppdrag, ett civilt uppdrag som styrs av lagstiftningen för ESFP-uppdrag). Europeiska unionen kan också när som helst återuppta sitt gränsövervakningsuppdrag för gränspassagen i Rafah (EU BAM Rafah) när omständigheterna tillåter.

I syfte att än en gång stärka det palestinska statsbyggandet har Europeiska unionen i nära samarbete med Mellanösternkvartettens representant, Tony Blair, även organiserat eller gett sitt starka stöd till tre internationella konferenser på mindre än ett år som handlat om finansieringen av de palestinska myndigheterna (Pariskonferensen i december 2007), privata investeringar i de palestinska områdena (Betlehemkonferensen i maj 2008) och slutligen stöd för den civila säkerheten och rättsstatsprincipen (Berlinkonferensen i juni 2008). Var och en av dessa konferenser bidrog till att fler resurser gjordes tillgängliga och att nya åtgärder vidtogs för att stärka det palestinska statsbyggandet.

Inom ramen för handlingsstrategin granskar avslutningsvis Europeiska unionen hur den kan bidra till genomförandet av ett framtida fredsavtal som stöds av parterna.

Den ärade ledamoten kan därför vara säker på att Europeiska unionen utforskar alla möjligheter och tänker använda sitt inflytande för att se till att fredsprocessen i Mellanöstern fortsätter att röra sig framåt.

*
* *

Fråga nr 24 från Seán Ó Neachtain (H-0583/08)

Angående: EU-regler för taxfreehandel

Jag får ofta klagomål från europeiska medborgare som rest från ett tredjeland via en flygplats i EU om att deras taxfreevaror beslagtagits av europeiska flygplatsmyndigheter.

Kan rådet uppge när det kommer att lätta upp dessa regler och ingå mer bilaterala överenskommelser med tredjeländer?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

I enlighet med gemenskapslagstiftningen om mervärdesskatt och punktskatt är alla varor som tas in i Europeiska unionen från tredjeland skattepliktiga.

För att undvika dubbelbeskattning tillämpas ett gemenskapssystem för skattefri införsel av icke-kommersiell varuimport i personligt bagage hos resande från tredjeländer. Just nu, och i enlighet med direktiv 69/169/EEG⁽³⁾, beskattar medlemsstaterna inte varor vars värde ligger under 175 euro. Denna beloppsbegränsning ska höjas från och med den 1 december 2008 till 300 euro och till 430 euro för flyg- och sjöresenärer, i enlighet med direktiv 2007/74/EG⁽⁴⁾.

Förutom dessa monetära trösklar kan vissa mängder av tobaksprodukter och alkoholdrycker även importeras tullfritt och gränsvärden för dessa varor anges i direktiven.

Det bör noteras att direktiv 69/169/EEG även anger mängdbegränsningar med undantag för punktskatt på te, kaffe och parfym, som kommer att avskaffas från den 1 december 2008 i enlighet med direktiv 2007/74/EG.

Rådet har inte fått några rekommendationer från kommissionen om att ingå överenskommelser liknande dem som den ärade ledamoten nämnde.

⁽³⁾ Rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande, EGT L 133, 4.6.1969, s. 6.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2007/74/EG av den 20 december 2007 om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer, EUT L 346, 29.12.2007, s. 6.

*
* *

Fråga nr 26 från Nirj Deva (H-0587/08)**Angående: Lissabonfördraget och försvarspolitiken**

Diskuterades frågan om en EU-armé i något sammanhang när man beslutade om Lissabonfördragets bestämmelser om utrikespolitiken? Anser rådet att en EU-armé fortfarande är en möjlighet, även om Lissabonfördraget inte kan träda i kraft eftersom det inte ratificerats av alla medlemsstater?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Som Europeiska rådet angett vid flera tillfällen, särskilt i Helsingfors, Nice, Laeken och Sevilla består utvecklingen av den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken (ESFP) inte av att upprätta en EU-armé.

Utvecklingen av Europeiska unionens kapacitet (övergripande mål) är i själva verket baserad på principen om frivilliga bidrag och att i varje enskilt fall uppfylla de krav som är gemensamt fastställda.

Dessutom bestämmer varje medlemsstat nivån på sitt engagemang i alla EU-insatser i enlighet med ett nationellt förfarande. Det engagemanget fortsätter i högsta instans att vara medlemsstatens befogenhet.

När ingen EU-insats pågår är styrkorna i slutänden hela tiden kontrollerade av den medlemsstat som de tillhör. Därför har Europeiska unionen inte några permanenta styrkor.

*
* *

Fråga nr 27 från Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0589/08)**Angående: Ersättning till företagsledare**

Ordföranden för Eurogruppen gjorde under Europaparlamentets sammanträde den 9 juli 2008 ett uttalande om överdrivna ersättningar till företagsledare, och liknande uttalanden har gjorts av Europeiska centralbankens ledande befattningshavare. Vad är rådets inställning till förslagen om höjda arbetsgivaravgifter och tilläggstaxering av företag som betalar överdrivna bonus och avgångsvederlag ("fallskärmsavtal") till sina ledare? Anser rådet att det behövs en europeisk företagskodex för främjande av insyn i chefslöner och -ersättningar samtidigt som de olika företagskulturerna i Europa respekteras? Hur förklarar rådet det faktum att kommissionens rekommendation i denna fråga⁽⁵⁾ inte har haft tillräcklig framgång i medlemsstaterna eller i företagsvärlden? Är det nödvändigt att anta åtgärder för att avslöja ersättningspolicyn till företagsledare och för att undvika intressekonflikt mellan ledare och aktieägare? Vilka medlemsstater har redan reagerat på denna rekommendation, och på vilket sätt?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Ordförandeskapet påpekar att frågor angående insynen och beskattningen av ersättningar till företagsledare är huvudsakligen medlemsstaternas befogenhet. Likväl medger ordförandeskapet dess betydelse och EU-medborgarnas oro. Följaktligen kommer denna punkt att diskuteras vid det informella sammanträdet av finansministrarna och cheferna för EU:s centralbanker i Nice den 12 och 13 september. Målet med denna diskussion är att fastställa bästa nationella praxis inom detta område.

De huvudsakliga resultaten från detta möte kommer som vanligt att offentliggöras på ordförandeskapets webbplats.

(5) Kommissionens rekommendation av den 14 december 2004 om att främja en lämplig ordning för ersättningen till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag (2004/913/EG), EUT L 385, 29.12.2004, s. 55.

*
* *

Fråga nr 28 från Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0591/08)**Angående: Användning av selektiva fiskeredskap**

De senaste förslagen till rättsakt från rådet gör inget för att reda ut den osäkerhet som råder i länderna kring Östersjön när det gäller reglerna för användning av selektiva fiskeredskap. Det är fortfarande aktuellt att ställa frågan varför det i andra vatten i EU inte ställs krav på användning av sådana selektiva fiskeredskap som släpredskap med BACOMAfönster eller T90-lyft, vilka är obligatoriska i Östersjön?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet vill tacka den ärade ledamoten för hans fråga om användning av selektiva fiskeredskap.

För närvarande tillåter inte rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer⁽⁶⁾, som omfattar de flesta av Europeiska unionens marina områden med undantag för Östersjön och Medelhavet, användningen av redskap som släpredskap med Bacoma-utgångsfönster eller T90-lyft.

Förslag till rådets förordning för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder inkluderar dock bestämmelser som skulle tillåta användningen av denna typ av redskap i framtiden, utan att göra användningen obligatorisk⁽⁷⁾. Detta förslag diskuteras för närvarande i rådet. Rådet ser fram emot Europaparlamentets yttrande om detta förslag.

*
* *

Fråga nr 29 från Johan Van Hecke (H-0595/08)**Angående: Medelhavsunionen**

I juli invigdes Medelhavsunionen, ett försök att knyta de 17 länder som ligger runt Medelhavet till Europeiska unionen i frågor som rör regionala projekt. Situationen för de mänskliga rättigheterna är emellertid bedräglig i vissa av länderna.

I staden Fez i Marocko, 25 mil norr om Casablanca, upptäcktes t.ex. i mars en enorm massgrav. Människorättsaktivister tror att kropparna sköts av armén i ett försök att avbryta en generalstrejk 1990. Enligt experter visar upptäckten av kropparna i massgravar hur allvarligt de mänskliga rättigheterna har kränkts under modern tid i Marocko. De marockanska myndigheterna har hittills inte avskaffat dödsstraffet eller ratificerat Romstadgan.

Kommer denna Medelhavsunion även att fungera som en plattform för att kräva demokratiska reformer och en bättre situation för de mänskliga rättigheterna i de länder i Medelhavsunionen som inte är medlemmar i EU? Kommer ordförandeskapet att föra upp frågor om mänskliga rättigheter på dagordningen för Medelhavsunionens möten?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Vid toppmötet i Paris för Medelhavet (den 13 juli) fastställde stats- och regeringscheferna att "Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet" skulle byggas på regelverket för Barcelonaprocessen, vars tre kapitel (politisk dialog, ekonomiskt samarbete och frihandel samt mänsklig, social och kulturell

⁽⁶⁾ EGT L 125, 27.4.98, s. 1–36.

⁽⁷⁾ Kommissionens förslag KOM(2008)0324 av den 4 juni 2008, dok. nr 10476/08.

dialog) fortsätter att vara centrala för förbindelserna mellan EU och länderna i Medelhavsområdet. I förklaringen som antogs vid detta toppmöte betonade stats- och regeringscheferna även sitt arbete med att stärka demokratin och den politiska mångfalden. De fastställde dessutom sin vilja att bygga en gemensam framtid grundad på respekt för de demokratiska principerna, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som omsluts i de relevanta internationella verktygen, inklusive främjandet av ekonomiska, sociala, kulturella, medborgerliga och politiska rättigheter samt stärka kvinnornas roll i samhället, respekten för minoriteter, kampen mot rasism och främlingsfientlighet samt framtidskridandet av kulturell dialog och ömsesidig förståelse.

Dessutom innehåller de associeringsavtal och handlingsplaner som finns inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken åtaganden för de mänskliga rättigheterna och möjligheter att ta upp frågor om detta. Därmed har en bilateral dialog som särskilt betonar de mänskliga rättigheterna inletts med flera länder i södra Medelhavet, särskilt Egypten, Jordanien, Marocko och Tunisien.

*
* *

Fråga nr 30 från Syed Kamall (H-0600/08)

Angående: Ratificeringen av Lissabonfördraget

Medger lagstiftningen att delar av Lissabonfördraget genomförs om texten bara ratificeras av 26 medlemsstater?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

I enlighet med artikel 6.2 i Lissabonfördraget kan bestämmelserna i fördraget endast tillämpas när samtliga signatärstaters ratificeringsinstrument har deponerats.

*
* *

Fråga nr 31 från Mihael Brejc (H-0602/08)

Angående: Europaparlamentets flyttningar

Under denna valperiod och under de gångna valperioderna har det tagits flera initiativ till att få bort Europaparlamentets plenarsammanträden i Strasbourg. Ute bland allmänheten i Europa riktas skarp kritik mot att ledamöter och tjänstemän hela tiden håller på och flyttar mellan Bryssel och Strasbourg och det anses att de pengar som används för det här, nämligen över 200 miljoner euro, kunde användas till något nyttigare. Man kan inte heller bortse ifrån att det samlats över en miljon underskrifter mot det här flyttandet.

Nästa år hålls det val till Europaparlamentet och medborgarna kommer att fråga varför de här flyttningarna sker. Vad tycker rådet att frågeställaren bör ge dem för svar?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

I enlighet med artikel 289 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 189 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska sätet för unionens institutioner "fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd".

Enligt protokoll (nr 8) om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av deras organ och enheter samt för Europol, som i enlighet med artikel 311 i EG-fördraget, utgör en integrerad del av fördragen ska Europaparlamentet "ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena, inklusive budgetsammanträdet, ska hållas. Extra plenarsammanträden ska hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott ska sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess enheter ska vara kvar i Luxemburg".

Det bör noteras att fördragen, inklusive detta protokoll, undertecknades och ratificerades av samtliga medlemsstater i enlighet med deras respektive konstitutionella förfaranden. Alla ändringsförslag till bestämmelserna gällande institutionernas säte måste följa samma förfarande, enligt artikel 48 i EG-fördraget.

Att besluta om institutionernas säte faller inte under rådets behörighet utan under medlemsstaternas behörighet.

*
* *

Fråga nr 32 från Konstantinos Droutsas (H-0607/08)

Angående: Brott som begås av privata legoarméer

Amerikanska imperialister och deras allierade har ingått kontrakt med legoarméer, till exempel Blackwater, som ockuperar Irak och andra länder och utför dödliga attacker på värnlös befolkning och som sysselsätter sig med narkotikahandel och annan illegal verksamhet. Att anlita legosoldater är ett extremt reaktionärt drag, där befolkningen blir offer. Under förvändning att bekämpa organiserad brottslighet bistår de med att döda ledande politiker och fackföreningsmän och rent allmänt har de arbetarrörelsen som måltavla, inte bara i Irak där deras brutalitet har blivit ökad utan också i Afghanistan, Latinamerika och andra områden där de verkar med toppmoderna vapen som vapenindustrin tillhandahåller, och detta med stöd av civila regeringar.

Fördömer rådet den brottsliga verksamhet och andra privata arméer bedriver och kräver rådet att dessa ska förbjudas?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet har varken diskuterat Blackwaters verksamhet eller andra privata militära verksamheter eller säkerhetsföretag i allmänhet. Rådet anser dock, vilket nämns i Europeiska unionens riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt, att samtliga parter i en konflikt måste följa internationell humanitär rätt liksom mänskliga rättigheter. Användningen av privata militär- och säkerhetsföretag ändrar inte denna princip på något sätt.

Vi noterar den aktuella utfrågningen den 5 maj 2008 av Europaparlamentet om privata militär- och säkerhetsföretag och studien som begärts av Europaparlamentets underutskott för säkerhet och försvar om privata militär- och säkerhetsföretags ökade roll. Vid utfrågningen redogjordes för studien.

*
* *

Fråga nr 33 från Leopold Józef Rutowicz (H-0608/08)

Angående: Växthuseffekten

Anser rådet att det finns ett behov av att sammankalla en grupp som skulle bedöma den verkliga effekten av alla olika faktorer och som skulle utarbeta en heltäckande energipolitik som begränsar växthuseffekten?

I de diskussioner som förs och de dokument som utarbetats om växthuseffekten utgår man i princip från koldioxiden. Man förbiser frågan om metan, som både förorsakar hål i ozonskiktet och har del i växthuseffekten. En kvadratmeter metan får samma följder som 24 kvadratmeter koldioxid. Metan släpps ut genom gruvgift, den skapas av djur och människor och förekommer i förmultningsprocesser. I vissa medlemsstater står metanen för ungefär trettio procent av den totala växthuseffekten.

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

I januari 2007 lade kommissionen, som ni vet, fram ett lagstiftningspaket för energi och klimat, som ska tackla utmaningarna med att minska utsläppen av växthusgaser, förbättra energisäkerheten och garantera

Europeiska unionens konkurrenskraft på lång sikt. Paketet innehåller flera förslag på området energi och klimatförändringar.

Ett av förslagen i paketet, förslaget om jämn fördelning, omfattar alla växthusgaser som förtecknas i bilaga A till Kyotoprotokollet, dvs. koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFC), perfluorkarboner (PFC) och svavelhexafluorid (SF₆), uttryckt i koldioxidekvivalenter.

När det gäller jordbruks- och klimatförändringarna mer specifikt vill jag påminna er om att Europeiska rådet i sina slutsatser den 19 och 20 juni 2008 anger att det är centralt att fortsätta arbetet för innovation, forskning och utveckling av jordbruksproduktion, särskilt för att öka dess energieffektivitet, produktivitetstillväxt och förmåga att anpassa sig till klimatförändringarna.

Fram till i dag har inte rådet mottagit några förslag om att utse ett organ för att bedöma den verkliga påverkan från alla faktorer som bidrar till växthuseffekten men diskussionerna fortsätter, som ni vet, om förslagen till "energi/klimat"-paketet i rådet och med Europaparlamentet i syfte att nå en global överenskommelse före årets slut.

*
* *

Fråga nr 34 från Athanasios Pafilis (H-0610/08)

Angående: Hot om anfall på Iran

Under senare tid har Israels aggressivitet och hotande språkbruk avseende ett anfall på Iran trappats upp med anledning av Irans kärnprogram. Kännetecknande är uttalanden nyligen av den israeliske försvarsministern, Ehud Barak, om att hans land är redo att ingripa mot Iran, och där han underströk att Israel tidigare vid upprepade tillfällen tydligt har visat att man inte tvekar att skrida till handling. Samtidigt med dessa hotande uttalanden ägde en grekisk-israelisk militärövning, "Glorious Spartan", rum i Grekland den 28 maj till 12 juni. Denna övning var en simulering av ett israeliskt anfall mot en kärnanläggning i Iran. Denna utveckling gör det än en gång tydligt att Israels imperialistiska och aggressiva politik utgör en permanent fara för befolkningen och freden i regionen.

Fördömer rådet Israels hot om krig och militära förberedelser för ett anfall på Iran, ett steg som kommer att få oöverskådliga följder för befolkningen och freden i området och i resten av världen?

Svar

(EN) Detta muntliga svar från ordförandeskapet, som inte i sig är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, lästes inte upp vid rådets frågestund under Europaparlamentets första delsession i Bryssel i september 2008.

Rådet stöder strategin från generalsekreteraren, den höge representanten Javier Solana och G6 (Tyskland, Kina, Förenta staterna, Frankrike, Förenade kungariket och Ryssland), som aktivt söker en diplomatisk lösning på krisen mellan Iran och världssamfundet om frågan om Irans kärnkraftsprogram. De frågor som inkluderas i den iranska kärnvapenaffären har en avsevärd inverkan på stabiliteten i regionen och den internationella icke-spridningsregimen.

Rådet anstränger sig till det yttersta för att nå en fredlig förhandlingslösning som kan dämpa världssamfundets oro. I detta syfte måste vi, vilket rådet har upprepat vid flera tillfällen, bestämt fortsätta med den "dubbla strategin" som kombinerar en öppenhet för dialog och ökade sanktioner om Iran vägrar att tillämpa FN:s säkerhetsråds beslut.

Samtidigt beklagar rådet alla uttalanden som riskerar att äventyra detta arbete för att uppnå en förhandlingslösning och påminner om att rådet har kraftfullt fördömt hoten som de iranska myndigheterna vid flera tillfällen uttalat mot Israel.

*
* *

FRÅGOR TILL RÅDET

Fråga nr 41 från Christopher Heaton-Harris (H-0573/08)

Angående: Konsumentskyddet och Lissabonfördraget

Anser kommissionen att det nu begravda Lissabonfördraget skulle ha bidragit till ett bättre konsumentskydd i Europeiska unionen? Har kommissionen planer på att följa upp någon av konsumentskyddsbestämmelserna i fördraget?

Svar

(EN) Europeiska rådet noterade i juni 2008 resultatet av den irländska folkomröstningen och Irlands avsikt att föreslå en väg framåt. Kommissionen kommer inte på något sätt att föregripa resultaten från denna ratificeringsprocess.

Lissabonfördraget skulle hjälpa ett utvidgat EU att agera mer effektivt och mer demokratiskt, vilket gynnar samtliga politiska områden. Detta gäller även konsumentpolitiken, för vilken kommissionen antagit en strategi för perioden 2007–2013.

*
* *

Fråga nr 45 från Eoin Ryan (H-0586/08)

Angående: Reglering av kreditvärderingsinstitut

Kan kommissionen ge en detaljerad beskrivning av den lösning som föreslagits för den framtida regleringen av kreditvärderingsinstitut inom EU?

Svar

(EN) Under sommaren 2007 inledde kommissionen en översyn av verksamheten hos kreditvärderingsinstituten på kreditmarknaderna och deras roll i kaoset med sub prime-lånen.

Med tanke på de lärdomar som drogs av denna översyn har arbetet nu avancerat från ett reglerande svar till en rad problem som fastställts i relation till kreditvärderingsinstituten. Kommissionen rådfrågar om huvuddragen till ett regelverk. I samrådsdokumenten föreslås antagandet av en uppsättning regler som ska införa materiella krav som kreditvärderingsinstituten ska följa för att kunna få tillstånd och utöva sina kreditprövningar i EU. Huvudmålet skulle vara att se till att värderingarna är pålitliga och ger exakt information till investerare. Kreditvärderingsinstituten skulle vara tvungna att ta itu med intressekonflikter, ha sunda kreditprövningsmetoder och öka insynen i sin kreditprövningsverksamhet. I samrådsdokumenten föreslås även två alternativ för en effektiv EU-översyn av kreditvärderingsinstituten. Det första alternativet är grundat på en förstärkt samordningsroll för europeiska värdepapperstillsynskommittén och ett starkt samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter. Det andra alternativet skulle kombinera upprättandet av en europeisk byrå (antingen europeiska värdepapperstillsynskommittén eller en ny byrå) för gemensam europeisk registrering av kreditvärderingsinstituten och tilliten till nationella tillsynsmyndigheter för övervakning av kreditvärderingsinstitutens verksamheter. Genom samrådet hanteras även möjliga strategier till frågan om alltför stor tillit till kreditprövning i EU:s lagstiftning.

Detta förberedande arbete ska avslutas under hösten 2008 med att kommissionen antar ett lagförslag.

*
* *

Fråga nr 46 från David Sumberg (H-0594/08)

Angående: Lissabonfördraget och den inre marknaden

Anser kommissionen att förkastandet av Lissabonfördraget – som ett resultat av att det inte ratificerats av alla medlemsstater – är bra för den inre marknaden?

Fråga nr 47 från Syed Kamall (H-0601/08)**Angående: Lissabonfördraget och den inre marknaden**

Lissabonfördraget har ju fallit i och med att det inte ratificeras av alla 27 medlemsstater. Kan kommissionen därför hålla med om att fördraget inte stärkte den inre marknaden tillräckligt och att man i framtida EU-fördrag bör hålla fast vid principerna om frihandel och den inre marknaden?

Gemensamt svar

(EN) Som svar på den första delen av frågan vill kommissionen hänvisa de ärade ledamöterna till slutsatserna från Europeiska rådet i juni 2008. Europeiska rådet noterade resultatet från Irlands folkomröstning om Lissabonfördraget och kom överens om att mer tid behövdes för att analysera situationen. Det noterade att den irländska regeringen aktivt skulle samråda, både internt och med andra medlemsstater, för att föreslå en gemensam väg framåt. Europeiska rådet erinrade att syftet med Lissabonfördraget är att hjälpa ett utvidgat EU att agera mer effektivt och mer demokratiskt. Det noterade att så långt hade parlamenten i 19 medlemsstater ratificerat fördraget och att ratificeringsprocessen fortsatte i andra länder. Sedan dess har ratificeringen av Lissabonfördraget faktiskt antagits i ytterligare tre länder. Europeiska rådet angav att frågan kommer att tas upp den 15 oktober för att hitta en väg framåt. Rådets tjänstgörande ordförande Nicholas Sarkozy bekräftade denna strategi i sin intervention den 10 juli 2008 inför Europaparlamentet.

Den inre marknaden står och kommer att fortsätta stå i centrum för europeisk integration. Dess framtid är inte direkt kopplad till Lissabonfördraget. Därför kommer arbetet att fortsätta stärka den inre marknaden och göra den ännu effektivare så att den kan fortsätta vara en drivkraft för välstånd och ekonomisk tillväxt till förmån för EU:s medborgare och företag.

*
* *

Fråga nr 51 från Marco Pannella (H-0544/08)**Angående: Mänskliga rättigheter och Vietnam**

Under de senaste åren har Vietnam upplevt en snabb ekonomisk tillväxt som bl.a. har understöddes av EU:s program för utvecklingsstöd och finansiellt stöd. I takt med landets bruttonationalprodukt har även brotten mot de mänskliga rättigheterna ökat. Det gäller inte minst de över 250 montagnarder som fängslades 2001 och 2004 på politiska grunder och som ännu inte frisläppts, och det växande antal människor ur den kambodjanska minoritetsgruppen khmer krom som på grund av religionsförföljelser tvingas söka asyl i Kambodja.

Med tanke på kommissionens ansträngningar att se till att bättre anpassa sin utvecklingspolitik till människorättskraven, anser kommissionen att den har anledning att vara nöjd med hur dess stöd har påverkat landets etniska och religiösa minoriteter, invandrade arbetstagare och demokratiaktivister?

Anser inte kommissionen att de bör kontrollera att den vietnamesiska regeringen uppfyller de rättsliga skyldigheter den påtog sig då den undertecknade de aktuella samarbetsavtalen och ratificerade internationella konventioner om medborgerliga, politiska, sociala och ekonomiska rättigheter?

Svar

(EN) Samtidigt som man medger den ekonomiska öppenhetens fördelar i Vietnam delar kommissionen Europaparlamentets oro för människorättsituationen i landet. Etniska och religiösa minoriteters rättigheter liksom människorättsaktivisternas rättigheter är grundläggande för ett demokratiskt samhälle och för en hållbar utveckling. Kommissionen är i stor utsträckning engagerad på nationell, regional (dvs. Asean) och multilateral nivå för att garantera efterlevnad av och skydd för dessa rättigheter. Samtidigt som kommissionen aktivt främjar projekt gällande de mänskliga rättigheterna i Vietnam inser man att det fortfarande finns mycket kvar att göra.

För närvarande genomför kommissionen flera projekt som riktar in sig på att höja livskvaliteten för fattiga och missgynnade människor i Vietnam. Kommissionen håller på att genomföra ett projekt värt 18 miljoner euro (för åren 2006–2010) huvudsakligen i syfte att förbättra hälsovårds- och sjukvårdsstandarden genom att tillhandahålla förebyggande, kurativ och främjande omsorg av hög kvalitet till de fattiga som lever i de norra och centrala högländerna. Dessutom bidrar kommissionen med 11,45 miljoner euro i bidrag till ett projekt som förverkligats av Världsbanken. Projektet ska tillhandahålla bättre grundläggande hälsovård och

sjukvård, särskilt på kommunnivå i Vietnams bergsområden. Projektet förväntas gynna cirka tre miljoner människor, de flesta från etniska minoriteter samt fattiga människor. Kommissionen har även ett gemensamt projekt tillsammans med FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) som ska säkerställa lika och obegränsad tillgång till utbildning för missgynnade inhemska familjer.

Kommissionen fortsätter att pressa Vietnams regering för att förbättra skyddet av de mänskliga rättigheterna under den lokala människorättsdialogen och en gemensam underkommitté om mänskliga rättigheter. Dessutom insisterar kommissionen bestämt under de pågående förhandlingarna om det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet på att inkludera grundsatserna människorättsklausul och klausul för människorättsarbete.

Under det kommande besöket från Vietnams vice premiärminister och utrikesminister, Pham Gia Khiem, kommer kommissionen att ta upp frågan om Vietnams internationella skyldigheter och uppmana Vietnams regering att iakttä den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt övriga internationella människorättsstandarder i sin nationella lagstiftning.

*
* *

Fråga nr 52 från Bernd Posselt (H-0552/08)

Angående: Kommissionens representation i Kaukasien

Har kommissionen planer på att inrätta en representation eller åtminstone ett observatörskontor i Tjetjenien, med hänsyn till denna delrepubliks problem och strategiska betydelse? Hur ser situationen ut som helhet när det gäller fördelningen av kommissionens representationer och planeringen av arbetet på medellång sikt i Kaukasien?

Svar

(EN) Kommissionen har inga planer på att inrätta varken en representation eller ett observatörskontor i vare sig Tjetjenien eller någon annanstans i Nordkaukasien. Kommissionen har varit aktiv i det internationella humanitära biståndet i Nordkaukasien under hela konflikten i regionen och Moskvakontoret för generaldirektoratet för humanitärt bistånd (ECHO) övervakar detta bistånd, bland annat genom täta besök i regionen. Med tanke på de andra länderna i regionen har kommissionen en delegation i Tbilisi, en delegation i Jerevan och en ny delegation i Baku. Därmed förstärker vi vår position i regionen.

*
* *

Fråga nr 53 från Vural Öger (H-0560/08)

Angående: Östligt partnerskap – regionalt samarbete i det europeiska grannskapet

Efter Medelhavsunionen funderas det på europeisk nivå också på att upprätta en union med Östeuropa. Samtidigt diskuteras det också om en Svartahavsunion. Sverige och Polen lade i maj 2008 fram ett arbetsdokument med titeln "Östligt partnerskap", där det föreslogs ett fördjupat samarbete mellan EU och Ukraina, Moldavien, Azerbajdzjan, Armenien, Georgien och Vitryssland.

Hur ställer sig kommissionen till förslaget om en union mellan EU och Östeuropa? Kommer kommissionen, liksom i samband med Medelhavsunionen, att utarbeta konkreta förslag i form av ett meddelande för ett sådant partnerskap? Kan kommissionen ge upplysningar om grundpelarna för ett sådant partnerskap? Kommer Medelhavsunionen då att fungera som mönster och tyngdpunkten också för unionen med Östeuropa att vila vid projektinriktat samarbete? Har kommissionen några preferenser i fråga om vad denna union ska heta? Hur ställer sig kommissionen principiellt till att det upprättas olika "unioner"?

Svar

(EN) Den europeiska grannskapspolitiken är och förblir en nyckelprioritet för kommissionen. I detta sammanhang vill kommissionen gärna stärka de bilaterala förbindelserna med aktörer i öst. Förslag som praktiskt bidrar till detta mål, som t.ex. det polsk-svenska initiativet är välkomna.

I juni 2008 bjöd Europeiska rådet in kommissionen att leda arbetet framåt och under våren 2009 lägga fram ett förslag för rådet om metoder för "Östligt partnerskap", utifrån aktuella initiativ.

Kommissionen har omedelbart börjat arbeta med detta. I det här stadiet kommer kommissionens förslag att grundas på följande principer:

- a) Den europeiska grannskapspolitiken, baserad på bilateralt och differentierat samarbete med varje enskild aktör förblir det centrala för förbindelserna med EU:s grannländer i öst. Det är också mycket tydligt att det är vad dessa aktörer önskar.
- b) Förslagen ska grundas på, komplettera och ge mervärde till redan existerade strukturer utan att upprepa det som redan görs och särskilt Svartahavssynergien, som fastställdes för ett år sedan och som nu ger konkreta resultat på plats.
- c) Alla nya multilaterala ramar måste inkludera samtliga EU-medlemsstater, så att EU kan utnyttja sin fulla politiska och ekonomiska tyngd och så att övriga aktörer gradvis kommer närmare Europeiska unionen.
- d) Nya förslag ska självfallet ha ett tydligt stöd i de grannländer de är utformade för.

*
* *

Fråga nr 54 från Sarah Ludford (H-0563/08)

Angående: EU-finansiering till program för förebyggande av tortyr

Europeiska unionen har varit ledande när det gäller att finansiera förebyggande av tortyr och stöd till tortyroffer genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR). Med början 2010 är det tänkt att EU:s finansiering ska fasas ut och/eller minskas, och det underskott som då uppstår ska täckas av medlemsstaterna. Manfred Nowak, EU:s särskilda sändebud för tortyrfrågor, varnade nyligen för en sådan plan såvida inte ett omfattande program och tydliga åtaganden först garanteras.

Med tanke på att utfasningen redan är planerad, har kommissionen fått tydliga utfästelser från medlemsstaterna om att finansieringen av projekt för att förebygga tortyr kommer att fortsätta på nuvarande nivå?

Svar

(EN) Förebyggandet och utrotningen av alla former av tortyr och misshandel över hela världen är ett av huvudmålen i EU:s politik för mänskliga rättigheter. I detta sammanhang har kommissionen åtagit sig att fortsätta ge sitt starka stöd i kampen mot tortyr genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR). Den planerar inte att minska sitt övergripande stöd i detta område. Mellan åren 2007 och 2010 har mer än 44 miljoner euro avsatts till detta. Denna finansiering överensstämmer helt med tidigare medel.

Kommissionen vill dock dirigera om EIDHR-stöd till tortyrrehabiliteringscenter. Kommissionen planerar faktiskt att gradvis fasa ut vårt stöd till center i Europeiska unionen från 2010 och framåt, i syfte att finansiera fler tortyrrehabiliteringscenter utanför EU, där regeringsstöd och privat stöd ofta är otillräckliga eller till och med obefintliga. Kommissionen vill påminna om att EIDHR är ett instrument för att stödja projekt hos icke-statliga organisationer utanför EU och att EU:s medlemsstater är skyldiga enligt EU:s lagstiftning och internationell rätt att bidra med stöd till tortyroffer. I april 2008 erinrade rådet om vikten av ekonomiskt stöd till program för förebyggande av tortyr och stöd till tortyroffer och uppmanade särskilt medlemsstaterna att stödja tortyrrehabiliteringscenter.

Kommissionen är väl medveten om möjliga konsekvenser av denna omorientering och har tagit sig an frågan med försiktighet. Kommissionen och medlemsstaterna har åtagit sig att se till att utfasningen inte kommer att ske på bekostnad av tortyroffren i EU. Därför har kommissionen redan inlett en samrådsprocess med berörda aktörer, inklusive berörda FN-organ och icke-statliga organisationer. Under de kommande månaderna kommer kommissionen att utvärdera aktuella behov för tortyroffer och alternativa stödformer för att upprätta en omfattande strategi.

*
* *

Fråga nr 55 från Gerard Batten (H-0564/08)

Angående: Toppmötet mellan EU och Ryssland

Kan kommissionen berätta för mig, med anledning av toppmötet mellan EU och Ryssland som nyligen hölls i Chanty-Mansijsk, om den tog upp mordet på Alexander Litvinenko, vilket jag personligen bad Benita

Ferrero-Waldner om i Europaparlamentet den 18 juni 2008 under debatten om förberedelsen av toppmötet mellan EU och Ryssland (26–27 juni 2008)?

Detta gjorde jag eftersom mordet av allt att döma begicks av ryska myndigheter och p.g.a. de ryska myndigheternas vägran att tillåta utlämning av den huvudmisstänkte, Andrej Lugovoj.

Om ämnet togs upp, vilken blev reaktionen? Om ämnet inte togs upp, varför inte det?

Svar

(EN) När det gäller Alexander Litvinenkos död vill kommissionen hänvisa till den förklaring som ordförandeskapet avgav i Europeiska unionens namn för över ett år sedan där EU bestämt uttryckte "sin besvikelse över Rysslands misslyckande att samarbeta konstruktivt med myndigheterna i Förenade kungariket" och betonade "vikten av ett snabbt och konstruktivt samarbete med Ryska federationen i denna fråga". Den ståndpunkten har inte ändrats och kommissionen fortsätter att ta upp frågan i samband med sin dialog med Ryssland.

Kommissionen anser att rättsstatsprincipen bör vara den ledande principen för vårt engagemang med Ryssland, i enlighet med respekten för bindande internationella åtaganden som Ryssland har gjort, särskilt i samband med Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

Vid det senaste toppmötet mellan Europeiska unionen och Ryssland, som ägde rum i slutet av juni 2008, välkomnade kommissionen president Medvedevs fortsatta betoning på behovet av att stärka rättsstatsprincipen i Ryssland och kommer att fortsätta pressa honom om behovet av att se till att detta genomförs i praktiken.

*
* *

Fråga nr 56 från Laima Liucija Andrikiene (H-0569/08)

Angående: Ekonomiskt stöd från EU till Afghanistan och Irak

Afghanistan och Irak håller på att bli testområden för internationellt utvecklingsbistånd och multilateralt samarbete, i synnerhet för Europeiska unionen. I kommissionens nationella vägledande program öronmärks 610 miljoner euro för Afghanistan för perioden 2007–2010. Det blir då väldigt viktigt att finna och tillämpa en korrekt balans mellan å ena sidan anslag till brottsbekämpning och stöd till militära aktioner, och anslag till civil återuppbyggnad, humanitärt bistånd samt hälsa och utbildning, å andra sidan.

Vad har kommissionen planerat i denna fråga? Kommer EU:s ekonomiska stöd till Afghanistan och Irak att öka? Vilka program och projekt kommer att finansieras under de närmaste tre åren? Tänker kommissionen göra en regelbunden utvärdering av hur effektivt EU:s ekonomiska stöd till Afghanistan och Irak är, och informera Europaparlamentet korrekt om resultaten av en sådan utvärdering?

Svar

(EN) 1. Kommissionen håller tydligt med om vikten av att garantera ett effektivt stöd till återuppbyggandet i Afghanistan och Irak samt behovet av förbättringar av säkerhetssituationen och befolkningarnas välbefinnande.

De flesta medel som finns tillgängliga för Afghanistans vägledande program för perioden 2007–2010 har tilldelats för att stödja återuppbyggnad på områdena landsbygdsutveckling, styrelseformer och hälsa. Utbildning stöds genom Världsbankens fond för återuppbyggnaden av Afghanistan.

När det gäller Irak har kommissionen tyvärr inte kunnat utveckla ett flerårigt vägledande program. Säkerheten, den instabila politiska situationen och hastigt förändrade levnadsvillkor tillåter inte ett sådant flerårigt planerande just nu. Följaktligen har bistånd getts till Irak fram till nu via särskilda åtgärder. 2008 föreslog kommissionen att tilldela 85 procent av totalt 72 miljoner euro för att tillhandahålla grundläggande tjänster till befolkningen och flyktingarna, och balansen för tekniskt stöd till de irakiska institutionerna.

2. I landsstrategidokumentet för Afghanistan fastställs prioriteringarna för ekonomiskt bistånd från gemenskapen till Afghanistan 2007–2013. För perioden 2007–2010 har 610 miljoner euro tilldelats. Dessutom får Afghanistan stöd från tematiska budgetposter, europeiska instrumentet för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter, humanitärt bistånd och stabilitetsinstrumentet.

När det gäller Irak finns ett samförstånd mellan den irakiska regeringen och världssamfundet att givarestöd i framtiden ska koncentrera sig på att förbättra de irakiska institutionernas kapacitet för att bättre använda

Iraks betydande ekonomiska resurser. Kommissionen koncentrerar därför sitt stöd på tekniskt bistånd till de irakiska institutionerna och på att förbättra den grundläggande servicen till befolkningen.

3. Kommissionen kommer att i det årliga handlingsprogrammet för 2008 för Afghanistan föreslå stöd till hälsa (60 miljoner euro), socialt skydd (24 miljoner euro), den straffrättsliga sektorn och tull (30 miljoner euro) samt jordbruk (30 miljoner euro). Programmen för 2009 förväntas inkludera medel för styrning, landsbygdsutveckling, minröjning och regionalt samarbete och i programmen för 2010 för hälsa, landsbygdsutveckling och styrning.

När det gäller Irak, med tanke på frånvaron av flerårigt planerande förutses inga program för närvarande under de kommande tre åren. Särskilda åtgärder för Irak för 2008 kommer att presenteras för rådet och Europaparlamentet i oktober 2008. De kommer att följa riktlinjerna i den informerande not som distribuerades till Europaparlamentet i juni 2008.

4. Gemenskapens ekonomiska bistånd till Afghanistan övervakas och utvärderas systematiskt genom uppdrag på fältet och besök, oberoende uppdrag för resultatorienterad uppföljning, planenliga projektrapporter, liksom genom samordnade mekanismer för givardialog och ledningskommittéer med regeringen. Med tanke på ansvarsfriheten och att genomförandet av budgeten 2006 har beviljats, har kommissionen bekräftat sin avsikt att rapportera regelbundet till Europaparlamentet om genomförandet av bistånd i Afghanistan. En första rapport om nuläget ska offentliggöras på nätet och kommer att uppdateras regelbundet.

I Irak utfördes två kontrolluppdrag och en utvärdering på plats under 2008. De första resultaten är positiva. Slutresultaten och slutsatserna kommer att delges Europaparlamentet så fort de är tillgängliga.

*
* *

Fråga nr 57 från Martin Callanan (H-0572/08)

Angående: Yttre förbindelser och Lissabonfördraget

Nu när Lissabonfördraget är ute ur leken, eftersom det inte ratificerats av samtliga 27 medlemsstater, hur skulle kommissionen vilja utveckla EU:s engagemang i yttre förbindelser och utrikes frågor utan de bestämmelser som fanns i fördraget?

Svar

(EN) Efter ett "nej" till Lissabonfördraget i den irländska folkomröstningen i juni 2008 har Europeiska rådet undersökt situationen vid sitt möte den 19 och 20 juni 2008. Det beslutades att det behövdes mer tid för att analysera situationen. Det noterades att den irländska regeringen aktivt skulle samråda, både internt och med andra medlemsstater och föreslå en gemensam väg framåt. Europeiska rådet aviserade att det kommer att ta upp denna fråga den 15 oktober för att beakta vägen framåt.

Europeiska rådet erinrade att syftet med Lissabonfördraget är att hjälpa ett utvidgat EU att agera effektivare och mer demokratiskt. Kommissionen anser att ikraftträdandet och framtida genomförande av det nya fördraget skulle förstärka EU:s yttre dimension och öka överensstämmelsen för EU:s handlande i världen.

Under tiden, vilket presenterades i juni 2006 i kommissionens meddelande "Europa i världen"⁽⁸⁾, är kommissionen besluten att bidra till att förstärka effektiviteten, resultaten och synligheten hos EU:s yttre förbindelser utifrån de nuvarande fördragen.

Kommissionen vill fortsätta ge sitt aktiva stöd till det gemensamma synsättet på vägen framåt.

*
* *

Fråga nr 58 från Manuel Medina Ortega (H-0528/08)

Angående: Avtal om mottagande av invandrare som återsänds till sina hemländer

Kan kommissionen, mot bakgrund av det direktiv om återsändande av invandrare som nyligen antogs, informera om de avtal som man har ingått eller kommer att ingå med de främsta ursprungsländerna för

(8) KOM(2006)0 278.

invandringen till EU för att se till att de invandrare (särskilt barn utan medföljande vuxen) som inte kan tas emot av EU återtas av dessa länder?

Svar

(EN) För närvarande har kommissionen erhållit befogenheter att förhandla gemenskapens återtagandeavtal med sexton länder. Rådet antog beslut om förhandlingsdirektiv med Marocko, Sri Lanka, Ryssland, Pakistan, Hongkong, Macao, Ukraina, Albanien, Algeriet, Kina, Turkiet, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien, Montenegro, Bosnien och Hercegovina och Moldova.

Kommissionen har med framgång avslutat förhandlingarna med elva av de sexton länderna. Återtagandeavtal mellan gemenskapen och Hongkong och Macao trädde i kraft i mars respektive juni 2004, i Sri Lanka i maj 2005, i Albanien i maj 2006, i Ryssland i juni 2007 och slutligen med de övriga fyra länderna på västra Balkan, Ukraina och Moldova i januari 2008.

Förhandlingarna med Pakistan avslutades på chefsförhandlarnivå i september 2007. Den överenskomna texten behöver fortfarande ett formellt godkännande från Pakistans kabinett.

Att ingå avtal med Marocko förblir en prioritet för EU. Förhandlingarna är pågående och kan förhoppningsvis avslutas inom en inte alltför avlägsen framtid.

Förhandlingarna med Turkiet inleddes formellt 2006 men få framsteg har gjorts sedan dess. Ett återtagandeavtal mellan gemenskapen och Turkiet förblir en prioritet för EU och olika sätt att komma ur dödläget övervägs.

Slutligen har förhandlingar med Algeriet och Kina ännu inte inletts formellt men insatser görs för att göra det så fort som möjligt.

*
* *

Fråga nr 59 från Armando França (H-0531/08)

Angående: Delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

Rådets förordning (EG) nr 1348/2000⁽⁹⁾ om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, som Europaparlamentet och rådet förbättrade och uppdaterade 2005, är ett viktigt instrument för att förenkla, underlätta och påskynda hanteringen av handlingar i mål och för att i sista hand stärka handeln och ekonomin som helhet inom EU.

Då vi nu efter utvidgningen har 27 medlemsstater och det finns ett behov av att generalisera tillämpningen av denna viktiga förordning skulle jag vilja ställa följande frågor till kommissionen: Vilka medlemsstater har antagit förordningen? I hur hög grad tillämpas förordningen i unionen? Tänker kommissionen ta några initiativ för att uppdatera handboken för de berörda enheterna och förteckningen över handlingar? När kommer nästa rapport om tillämpningen av förordningen?

Svar

(EN) Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur är tillämplig i alla 27 medlemsstater. I fråga om Danmark är förordningen tillämplig sedan den 1 juli 2007 på grundval av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om delgivning av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁽¹⁰⁾.

Kommissionen antog i oktober 2004 en rapport om tillämpningen av rådets förordning. I rapporten konstateras att översändandet och delgivningen av handlingar mellan medlemsstaterna generellt har förbättrats och påskyndats genom tillämpningen av förordningen sedan den trädde i kraft 2001. Huvudskälen till snabbare översändning och delgivning var införandet av direkta kontakter mellan lokala organ, möjligheten till postdelgivning och direkt delgivning och införandet av standardformulär. Trots det hade många personer involverade i tillämpningen av rådets förordning, särskilt lokala organ, inte tillräcklig kunskap om

⁽⁹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽¹⁰⁾ EUT L 300, 17.11.2005.

förordningen. Det anges också att tillämpningen av vissa bestämmelser i förordningen inte är helt tillfredsställande. Anpassningar av dessa bestämmelser bör beaktas för att ytterligare förbättra och underlätta tillämpningen av förordningen.

Följaktligen i juli 2005 föreslog kommissionen att ändra vissa bestämmelser av förordningen (KOM(2005)0305). Europaparlamentet och rådet antog den 13 november 2007 förordning (EG) nr 1393/2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000. Den nya förordningen kommer att träda i kraft den 13 november 2008.

De viktigaste ändringarna med avseende på rådets förordning (EG) nr 1348/2000 är följande:

Införandet av en regel som fastställer att det mottagande organet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att delgivningen av handlingen sker snarast möjligt och i alla händelser inom en månad från mottagandet.

Införandet av ett nytt standardformulär för att informera adressaten om rätten att vägra att ta emot den handling som ska delges, antingen vid delgivningstillfället eller genom att återlämna handlingarna till det mottagande organet inom en vecka efter detta tillfälle.

Införandet av en regel som fastställer att kostnaderna för att anlita en stämningsman, eller annan person som är behörig enligt lagarna i den berörda medlemsstaten, motsvaras av en på förhand fastställd avgift i enlighet med proportionalitetsprincipen och principen om att inte diskriminera.

Införandet av gemensamma villkor för delgivning med hjälp av posttjänster (rekommenderat brev med mottagningsbevis eller motsvarande).

Kommissionen kommer att, i enlighet med artikel 23 i förordning (EG) nr 1393/2007, offentliggöra den information som inkommit från medlemsstaterna och en uppdaterad version av handboken och förteckningen.

I artikel 24 i förordning (EG) nr 1393/2007 föreskrivs att nästa rapport om tillämpningen av förordningen ska överlämnas senast den 1 juni 2011.

*
* *

Fråga nr 62 från Mairead McGuinness (H-0549/08)

Angående: Plastikkirurgisk turism

Uppgifter visar på att ett ökat antal medborgare reser utomlands för så kallad medicinsk turism. Under utlandsvistelsen utför de olika kirurgiska och icke-kirurgiska ingrepp såväl som estetisk tandvård.

Skulle kommissionen kunna berätta hur denna industri är reglerad? Kontrolleras resultaten? Vad finns det för uppgifter om resultaten av dessa behandlingar?

Vilka bestämmelser gäller för kirurger som flygs in speciellt för att genomföra kirurgiska ingrepp? Vilka kvalitetskontroller görs för att se till att kirurgen är legitimerad?

Svar

(EN) Kommissionen är inte satt att övervaka sjukvården i tredjeländer.

När det gäller Europeiska unionen så är det medlemsstaternas ansvar, i enlighet med artikel 152 i EG-fördraget, att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård på dess territorium, oavsett om sjukvård ges till inhemska patienter eller patienter från andra länder. Det innefattar resultatövervakning samt kvalitets- och säkerhetskontroller.

Kommissionen stöder inom sina befogenheter arbete som leder till ökad tillgång till uppgifter om resultaten för och kvaliteten på medicinska förfaranden i Europeiska unionen, genom projekt som medfinansierats av folkhälsoprogrammet.

Till exempel stöder kommissionen Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), projekt för kvalitetsindikatorer inom sjukvården med inriktning på hjärtsjukvården, diabetessjukvården, den psykiska hälsovården, primärvården och förebyggande samt patientsäkerheten. Andra exempel är Euphoric-projektet för att riktmärka hälsoläget och bedöma kvaliteten på förfarandena inom sjukvården eller projektet Sjukhusuppgifter 2 (HPD2) för att förbättra jämförbarheten av och utveckla en tidsserie för sjukhusförfaranden.

När det gäller "influgna läkare" föreskrivs i direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer om att fritt tillhandahålla tjänster samtidigt som en lämplig kvalifikationsnivå upprätthålls. Läkare tillhör de specialistkompetenser för vilket direktivet garanterar ett automatiskt erkännande av examensbevis grundat på minsta gemensamma normer på EU-nivå.

Europeiska gemenskapen kan dessutom, utan att påverka medlemsstaternas roll i hälso- och sjukvården, bidra i framtiden till att tillhandahålla bättre gränsöverskridande hälso- och sjukvård för patienter.

Kommissionen föreslog den 2 juli 2008 när det gäller hälso- och sjukvård som tillhandahålls i en EU-medlemsstat, ett direktiv⁽¹¹⁾ om tillämpning av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård vilket bland annat skulle klargöra medlemsstaternas ansvar i fråga om kvalitets- och säkerhetsnormer för gränsöverskridande hälso- och sjukvård. En tydlig princip skulle antas. Den behandlande medlemsstaten ansvarar för definitionen, genomförande och övervakning av kvalitets- och säkerhetsnormer. Detta förslag syftar också till att förbättra uppgiftsinsamlingen för gränsöverskridande hälso- och sjukvård. Det är dock patientens ursprungsmedlemsstat som ska avgöra vilka behandlingar som patienten har rätt att få ersättning för. Dessutom påverkar inte direktivförslaget direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och genomförandeåtgärder som antagna av medlemsstaterna inte ska utgöra nya hinder för den fria rörligheten för hälso- och sjukvårdspersonal.

*
* *

Fråga nr 63 från Bogusław Sonik (H-0550/08)

Angående: Sedlar i valören 500 euro

Jag har kommit i kontakt med klagomål från medborgare som har haft svårt att betala med sedlar i valören 500 euro i Belgien. Klagomålen har i första hand berört bensinstationer och Bryssels flygplats Charleroi. Att inte kunna betala med sedlar i valören 500 euro upplevs av medborgarna som förtretligt, framför allt på ett sådant ställe som en flygplats. Och här handlar det inte om några engångsföreteelser, där inrättningarna inte kunnat växla sådana sedlar, utan om att man systematiskt vägrar ta emot betalning med sådana sedlar.

Vad finns det för rättsföreskrifter som berör denna fråga och är sådant som beskrivits ovan förenligt med gemenskapsrätten?

Svar

(EN) I enlighet med tredje meningen i artikel 106.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron har alla sedlar som anges i euro ställning som lagligt betalningsmedel. Även om artikel 11 i förordningen anger det maximala antalet mynt som någon part är skyldig att ta emot begränsas inte antalet sedlar av förordningen. De olika sedlarna som anges i euro föreskrivs i ett beslut från Europeiska centralbankens råd.

Det finns inga gemenskapsregler som uttryckligen föreskriver om att överklaga beslutet om att vägra acceptera vissa sedlar. Olika bestämmelser kan gälla enligt civilrätten och medlemsstaternas monetära lagstiftning.

Kommissionen är medveten om att sedlar i valören 500 euro ibland inte tas emot som betalning i vissa affärer i Belgien. Denna vana verkar dock inte bli allt vanligare och den går tillbaka till när belgisk franc fortfarande användes. Samma sak skedde då med sedlar i valören 10 000 belgiska franc. Fall där sedlar i valören 500 euro vägras tas emot som betalning har även uppmärksammats i andra länder i eurozonen.

Om en butiksinnehavare tydligt informerar sina kunder om att han inte tar emot sedlar i stora valörer som betalning (t.ex. med tydliga skyltar i ingången till butiken och bredvid kassan) anses köparen allmänt sett ha ingått ett avtalsförhållande med säljaren och har underförstått gått med på de villkor som fastställts.

*
* *

(11) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, EUT L 149, 11.6.2005.

Fråga nr 64 från Marian Harkin (H-0557/08)**Angående: Konsumentskydd**

Jag vill fråga kommissionen vad den gör för att garantera att de europeiska livsmedelskonsumenternas intressen skyddas i framtida WTO-förhandlingar, genom att se till att EU:s producenter även i framtiden kan ägna sig åt sin verksamhet och producera livsmedel av kvalitet i enlighet med EU:s kontrollkrav och förordningar?

Svar

(EN) Efter sju års förhandlingar, precis när framgången äntligen verkade vara inom räckhåll, kunde inte ministrarna vid sitt möte i Genève i juli 2008 avsluta någonting som EU fortfarande trodde på och för vilken EU har kämpat för så länge. Det är för tidigt att bedöma de långsiktiga konsekvenserna av detta misslyckande. Vad vi vet är att en överenskommelse i Genève skulle ha gynnat EU och dess berörda aktörer samtidigt som det skulle ha stärkt ekonomin i utvecklingsländerna på ett sätt som aldrig tidigare hänt, lägga grunden för en ökad handel och ökat välbefinnande under det kommande årtiondet.

Självfallet innebär nya handelsmöjligheter större konkurrens och utmaningen att anpassa sig – vilket inte alltid är så lätt. Det är viktigt att se till att denna förändring fasas in. Därför skulle bestämmelserna från Doharundan inte ha genomförts över en natt utan under ett antal år. Det är även anledningen till att EU konsekvent i alla förhandlingar inom jordbruksområdet har avvisat alla extrema liberaliseringskrav som ställts av vissa medlemsstater i Världshandelsorganisationen.

I det långa loppet är anpassningsutmaningen värd att anta, eftersom skiftet från mindre till mer konkurrenskraftiga sektorer är centralt för att kunna förbättra produktiviteten och säkra långsiktig tillväxt. Kommissionen anser fortfarande att det framgångsrika slutandet av ett multilateralt avtal i enlighet med Världshandelsorganisationen är bästa sättet att uppnå detta mål och att göra det på ett sätt som tvingar andra att vidta liknande åtgärder.

Avregleringen och de lägre tariffer som ingår i det framgångsrika slutandet av ett sådant avtal skulle utan tvivel även innebära lägre tariffer för livsmedelsprodukter. Det skulle också innebära billigare livsmedel för konsumenterna och billigare insatsvaror för företagen.

Alla importerade livsmedel skulle dessutom även i fortsättningen behöva respektera striktare livsmedelssäkerhetsregler jämförbara med dem som redan finns i gemenskapen. Kommissionen kan försäkra den ärade ledamoten om att det inte kommer att bli någon kompromiss på denna centrala punkt. Gemenskapen har nu en omfattande rättslig ram för livsmedelssäkerhet utformad för att se till att alla livsmedel är säkra, oavsett ursprung. Kommissionen kommer inte att äventyra det.

Ett framgångsrikt avtal skulle också ha inneburit lika villkor för EU:s jordbrukare och därmed fler möjligheter för europeisk export genom att öppna nya marknader utomlands för europeiska jordbruksprodukter. 70 procent av EU:s jordbruksexport är färdiga konsumentinriktade produkter, för vilka det finns en växande marknad i världen.

Det är också väldigt viktigt att Europeiska unionen försökte via Doharundan, trots stora svårigheter och motstånd från många länder, säkra ett förbättrat rättsskydd för "geografiska beteckningar", de särskilda lokala jordbruksprodukter som tillhör EU:s mest konkurrenskraftiga export – produkter som parmaskinka och roquefortost. Det är också viktigt att notera att vissa former av åtagande av våra partners i detta ämne skulle ha varit ett oeftergivligt villkor för en slutlig överenskommelse.

*
* *

Fråga nr 65 från Lambert van Nistelrooij (H-0558/08)**Angående: Sjunde ramprogrammet**

De finansiella förfarandena i Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration har blivit ännu mer komplicerade än i det föregående ramprogrammet, och detta i strid med vad kommissionen utlovat. Det kommer nu att ta mer än 16 månader från det att ansökan inlämnas tills det att verksamheten kan börja. Detta innebär att förfarandena inom kommissionen kräver 80 procent mer tid trots att kommissionen just hade utlovat snabbare förfaranden.

Nu när väntetiderna blivit mer än ett halvår längre riskerar många små och medelstora företag att förlora intresset och kommer att sätta in sina resurser på annat håll, vilket innebär att det kommer att saknas kapacitet för EU:s arbete. Det är endast stora företag och institutioner som klarar av att hela tiden behöva sitta och vänta.

Kan kommissionen förklara varför de finansiella förfarandena behöver ta längre tid och bli mer komplicerade?

Kan kommissionen också ange vem som är kontaktperson för detta?

Svar

(EN) Kommissionen har inte sett något som stöder det aktuella uttalandet om att det skulle ta 80 procent mer tid att behandla förslagen. Genomsnittstiden för beviljande i det sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (FP6) var mellan 12 och 13 månader. Detaljerad statistik för det sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (FP7) finns ännu inte tillgängligt (eftersom förfarandena fortfarande pågår) men uppskattningar visar att genomsnittstiden för beviljande för den första vågen av FP7-projekt förmodligen kommer att vara lika lång.

Den rättsliga ramen för själva FP7 föreskriver förenkling av förhandlingarna om beviljande. Men både denna rättsliga ram och budgetförordningen förhindrar en sådan förenkling för att ge tillräckliga garantier och redovisningsskyldighet.

Införandet av en garantifond leder till ett betydligt mindre antal finansiella kapacitetskontroller i förhand. Såvida det inte förekommer exceptionella omständigheter ska endast samordnare och deltagare som begär mer än 500 000 euro kontrolleras. Det innebär att nio av tio deltagare inte kommer att beröras av finansiella kapacitetskontroller i förhand (i FP6 skulle alla deltagare kontrolleras). Detta är särskilt gynnsamt för små och medelstora företag samt nystartade företag.

Dessutom gjordes stora investeringar i början av FP7 i nya system och förfaranden som t.ex. den unika registreringslokalen och det nya förhandlingssystemet på Internet. Båda systemen är nu i drift. Införandet av dessa nya system har visserligen lett till en del förseningar i förhandlingarna för den första omgången av bidragsöverenskommelser, men vi är säkra på att dessa investeringar kommer att ge utdelning under det fortsatta arbetet med FP7 och ge en kortare tid för bidragsbehandlingen. Den unika registreringen av lagliga enheter är nu en etablerad process. Som ett resultat av den första omgång ansökningar som begärdes in är mer än 7 000 enheter redan registrerade i den centrala databasen för godkända enheter och kommer att genomgå detta steg i framtida ansökningar, vilket verkligen sparar tid och arbete i biståndsförhandlingarna. Det nya verktyget för förhandlingar på Internet (NEF) är nu installerat och i gång. Detta verktyg gör att samordnare och projektansvariga enkelt kan byta information med varandra. Mer generellt har vårt arbete för att förbättra informationen och vägledningen av potentiella förmånstagare lett till bättre målinriktade och mer förberedda ansökningar.

Behandlings- och utvärderingsförfarandet av de hundratusentals ansökningar som mottas för forskningsprogrammet är en komplicerad uppgift som kräver effektivitet, stränghet, oberoende och rättvisa. I den nya lokalen i Bryssel där detta förfarande sker har redan visats prov på de ansvarigas effektiva hantering av uppgiften. Kommissionsledamoten med ansvar för vetenskap och forskning bjöd nyligen in ledamöter från Europaparlamentets budgetkontrollutskott till att besöka lokalen i oktober 2008 för att de själva skulle kunna se processen. Denna inbjudan ges härmed även till den ärade ledamoten.

*

* *

Fråga nr 66 från Bart Staes (H-0559/08)

Angående: Undersökningar om hur konsumenter eventuellt påverkas skadligt av strålningen från mobila telekommunikationer

I juni 2008 offentliggjordes en oroväckande undersökning om riskerna med elektromagnetisk strålning (gsm, wifi, antenner). Den hade gjorts vid Université Catholique de Louvain (UCL). Samma månad gick ett tjugotal internationella vetenskapsmän i den franska söndagstidningen Journal du Dimanche ut med ett upprop till försiktighet då gsm används. I "Lägesrapport om den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation 2007 (13:e rapporten)" (KOM(2008)0153) ser vi inte någon enda hänvisning till sådant som har med konsumenternas hälsa att göra. Enligt gruppen av tjugo vetenskapsmän kan man fortfarande fråga sig hur oberoende av utomstående finansierars inflytande de vetenskapliga undersökningarna om

användningen av gsm egentligen är. Som ett led i tillämpningen av försiktighetsprincipen föreslår vetenskapsmännen tio praktiska råd till användarna.

Är kommissionen beredd att undersöka dessa råd och ställa upp bakom dem, av omtanke om konsumentskyddet och försiktighetsprincipen, och finansierar eller stöder kommissionen några ur konsumentskyddssynvinkel oberoende undersökningar om de eventuella riskerna med ökande elektromagnetisk strålning? Om så är fallet, kommer dessa undersökningar också att göras tillgängliga för parlamentet?

Svar

(EN) Kommissionen känner till allmänhetens oro om effekterna av elektromagnetiska fält från mobiltelefoni. Den känner också till de senaste rekommendationerna från en fransk grupp bestående av 20 personer och resultatet från den aktuella undersökningen som gjordes av Université Catholique de Louvain i Belgien. Kommissionen övervakar fortlöpande internationell forskning om elektromagnetiska fält för att kunna skydda allmänheten från eventuella skadliga hälsoeffekter av elektromagnetiska fält.

Frågan omfattas av direktiv 1999/5/EG⁽¹²⁾ som omfattar radioutrustning och relaterade hälsorisker. De harmoniserade standarder som antogs enligt detta direktiv gäller all utrustning och alla installationer som omnämns i den ärade ledamotens fråga. Värdena som gäller i dessa standarder är grundade på de värden som finns listade i rådets rekommendation 1999/519/EG om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält (0 Hz–300 GHz), som baseras på bästa tillgängliga kunskap. Sedan 1999 har kommissionen regelbundet övervakat genomförandet och vid flera tillfällen rådfrågat sina vetenskapliga kommittéer för att kontrollera om standarderna behöver anpassas till nya vetenskapliga rön.

Rekommendationerna från den franska gruppen är enkla åtgärder som användare själva kan vidta för att ytterligare minska exponeringen vid mobiltelefonianvändning. Som sådana är de ett hälsosamt sätt att tillämpa en viss försiktighet.

2007 bekräftade den vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) att när det gäller radiofrekvensfälten så har än så länge inga negativa hälsoeffekter blivit konsekvent bevisade vid exponeringsnivåer under de gränsvärden som fastställts av Internationella kommissionen för skydd mot icke-joniserande strålning (ICNIRP) och som föreslås i rådets rekommendation. SCENIHR:s yttranden är offentliga och tillgängliga för Europaparlamentet. SCENIHR håller redan på att uppdatera sitt yttrande från 2007 efter kommissionens begäran och kommer att se till att all nypublicerad forskning finns tillgänglig.

Kommissionen fortsätter att främja oberoende forskning på detta område. Den senaste förslagsomgången på temat miljö i det sjunde ramprogrammet för forskning innefattar hälsoeffekterna av exponering för radiofrekventa fält hos barn och ungdomar. Resultaten från denna forskning är också offentliggjorda.

*
* *

Fråga nr 67 från Karin Riis-Jørgensen (H-0566/08)

Angående: Konkurrensfråga om flygplats

I Köpenhamn har en krets privata investerare planer på att uppföra en ny privat lågpristerrminal på Köpenhamns flygplats. Projektet kallas för "Terminal A-projektet".

På Köpenhamns flygplats kan man i dag flyga från inrikesterminalen, terminal 2 och terminal 3. Ägaren till dessa terminaler, Københavns Lufthavne, vill emellertid inte att Terminal A ska förverkligas, men planerar i stället andra alternativ för att kunna erbjuda konkurrenskraftiga förhållanden för lågprisbolag i Köpenhamn.

Kan denna lösning betraktas som ett försök att begränsa konkurrensen? Och anser kommissionen att det skulle strida mot EU:s riktlinjer för fri konkurrens om man avvisade tanken på en privat, konkurrerande terminal?

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, EGT L 91, 7.4.1999.

Svar

(EN) Den flygplatsansvarige ska kunna garantera ett fritt tillträde för lufttrafikföretag till dess nav under förutsättningen att de följer gällande bestämmelser, särskilt de som gäller ankomst- och avgångstider, miljöskydd och flygplatsavgifter.

Om denna princip fastställts, och den verkar inte vara äventyrad i Köpenhamn, är det så klart upp till den flygplatsansvarige att besluta fritt om flygplatsens utveckling och kommersiella strategi.

Det är viktigt att tillägga att uppförandet av en ny terminal inte kan anses som oberoende från flygplatsens övriga faciliteter, de operativa kapaciteterna som av sin natur är begränsade: start- och landningsbanorna, inflygningskontroll, tillträde till flygplats och bilparkering.

*
* *

Fråga nr 68 från Ivo Belet (H-0570/08)**Angående: Kalitta Air**

Under loppet av två månader har två flygplan från flygbolaget Kalitta Air störtat. Detta väcker frågor om flygplanens säkerhet.

Överväger kommissionen att undersöka flygbolagets säkerhet - tillsammans med säkerhetsansvariga myndigheter i andra länder - för att vid behov införa ett verksamhetsförbud? På vilken sikt kan man förvänta sig resultaten från en sådan undersökning?

Svar

(EN) Kommissionen övervakar noggrant säkerheten hos flygbolaget Kalitta Air LLC i förbindelse med de behöriga amerikanska myndigheterna och medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Den information som kommissionen har samlat in avslöjar att detta flygbolag har haft tre olyckor, en 2004 och två 2008. Samtliga tre olyckor har utretts av de amerikanska myndigheterna, den federala luftfartsmyndigheten (FAA) och trafiksäkerhetsverket (NTSB). När det gäller de två olyckor som inträffade 2008 pågår utredningarna fortfarande och det skulle därför vara för tidigt att dra några slutsatser än.

Kommissionen fortsätter samråden med de amerikanska myndigheterna för att fastställa orsakerna till dessa olyckor och för att se till att lämpliga åtgärder har vidtagits. Om det verkar som om de amerikanska myndigheterna inte vidtar de åtgärder som behövs för att detta bolags flygplan ska kunna fortsätta att flyga i enlighet med säkerhetsföreskrifterna, kommer kommissionen att se till att det är möjligt att uppdatera förteckningen över flygbolag med operationella restriktioner i gemenskapen.

*
* *

Fråga nr 69 från Carl Schlyter (H-0574/08)**Angående: Införselregler för te från tredjeland**

En medborgare som kontaktat mig har berättat att när hon skulle flytta tillbaka till Sverige från USA ville hon ta med sig sina teer, men fick beskedet att det finns en gräns för import av (tullfritt) te på 100 g. Nu kan man ansöka om flyttsakstullfrihet, vilket hon inte informerades om, men dessutom är denna begränsad för produkter med särskilda restriktioner som t.ex. te.

För varor som alkohol, tobak, vapen m.m. är det logiskt och korrekt att ha stränga regler för skydd av folkhälsa, men jag har svårt att förstå varför något så harmlöst som te har så extremt stränga regler för import.

Kan kommissionen förklara bakgrunden till reglerna och varför inte t.ex. te åtminstone har samma gräns på 500 g som kaffe? Planerar kommissionen att mjuka upp reglerna för teimport? Har Sverige tillämpat reglerna korrekt i detta fall?

Svar

(EN) De tillämpliga gemenskapsbestämmelserna skiljer mellan förhållandena under vilka varorna fördes in i gemenskapens tullområde liksom mellan tullar, mervärdesskatt och punktskatter.

Vid flytt från tredjeland är personlig egendom undantagen från tullar och mervärdesskatt under särskilda villkor. Lagg märke till att varorna måste ha använts vid den tidigare bostaden och måste vara avsedda att användas i den nya bostaden. Undantaget gäller inte föremål som använts vid yrkesutövning. Undantaget gäller inte vissa särskilda varor, som t.ex. tobak, tobaksprodukter eller alkoholprodukter. Te har dock ingen särskild status och hör därför till undantaget enligt samma villkor som för de andra produkterna. Punktskatt på te är föremål för en annan ordning. Visserligen tillhör te inte de produkter där harmoniserad punktskatt tillämpas. Gemenskapsrätten hindrar dock inte medlemsstaterna från att antingen inte ta ut någon punktskatt på te eller tillhandahålla särskilda ersättningar när det gäller flytt från tredjeland. Därför kan medlemsstater som inte tar ut någon punktskatt på te i princip tillämpa sina egna nationella regler i denna fråga.

När det gäller resande från tredjeland är det annorlunda. Här gäller principen att varor som finns i personligt bagage är undantaget från mervärdesskatt, punktskatt och tull, upp till ett visst monetärt belopp som går att tillämpa på det totala antalet varor i personbagaget (än så länge 175 euro). Vissa varor är dock föremål för kvantitativa begränsningar. Detta gäller först och främst alkohol- och tobaksprodukter. När det i stället gäller mervärdesskatt och punktskatt gäller kvantitativa begränsningar för parfym, kaffe och te. När det gäller te är begränsningen 100 gram. Förlängningen till dessa tre senare kategorier, som antogs 1969, berodde på att medlemsstaterna då tog ut en betydande del i punktskatt för dessa varor. I dag återspeglar dock inte denna ordning längre det verkliga mönstret för beskattning av skattepliktiga varor i majoriteten av medlemsstaterna. Därför föreslog kommissionen den 22 februari 2006 att ta bort de kvantitativa begränsningarna för dessa tre produktkategorier⁽¹³⁾. Förslaget antogs av rådet den 20 december 2007⁽¹⁴⁾. Som en konsekvens av detta kommer te att behandlas som vilken annan produkt som helst och därmed endast bli föremål för den monetära begränsning som tillämpas för det totala antalet varor i det personliga bagaget (värdet ökat till 300 euro och till 430 euro för flyg- och sjöresenärer). De nya reglerna kommer endast träda i kraft med full effekt från den 1 december 2008.

*
* *

Fråga nr 70 från Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (H-0575/08)

Angående: Polska myndigheters nekan att utfärda intyg om civilstånd

För att medborgare från två olika EU-länder ska kunna ingå äktenskap eller registrerat partnerskap (heterosexuellt eller homosexuellt - i länder där nationell lagstiftning tillåter sådana partnerskap) krävs ett intyg om civilstånd.

De polska myndigheter som handlägger akter om polska medborgares civilstånd nekar att utfärda sådana intyg om civilstånd till polacker som begär det för att ingå äktenskap eller partnerskap utomlands.

De polska myndigheternas beteende innebär en kränkning av den mänskliga rättigheten att få bilda familj och strider mot en av Europeiska unionens grundläggande principer, nämligen fri rörlighet för personer. Kan kommissionen redogöra närmare för denna fråga, med tanke på att Polen i och med sin anslutning till EU den 1 maj 2004 åtog sig att respektera alla aspekter av gemenskapsrätten?

Svar

(EN) Kommissionen tackar den ärade ledamoten för hennes fråga om intyg om civilstånd från polska myndigheter för att polska medborgare ska kunna ingå äktenskap eller registrerat partnerskap i en annan EU-medlemsstat än sin egen.

Europeiska unionens princip om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa inom vilket den fria rörligheten för personer är garanterad är en av EU:s grundprinciper. Vi har tydligt tagit ställning för den principen, liksom vi tagit ställning för varje medborgares rätt att bilda familj.

Det finns dock ännu inget gemenskapsinstrument som gäller frågan om intyg om civilstånd.

När det gäller familjepolitiken är kommissionens mål att förenkla medborgarnas liv genom att genomföra program för ömsesidigt erkännande av lagar, rättsakter och beslut. Efter vad som sas under utfrågningen

⁽¹³⁾ Förslag till rådets direktiv om befrielse från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer, KOM(2006)0076.

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 2007/74/EG av den 20 december 2007 om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer, EUT L 346, 29.12.2007.

med kommissionsledamoten med ansvar för rättvisa, frihet och säkerhet den 16 juni 2008 ska kommissionen börja arbeta för erkännandet av civilståndsakter och lagstiftning om offentliga handlingar i Europeiska unionen, i syfte att särskilt göra det möjligt för medborgare som ingått äktenskap eller registrerat partnerskap att få det beaktat även i andra länder än det land där detta äktenskap eller registrerade partnerskap först ingicks. På liknande sätt ska upprättandet av en rättslig ram föreslås som tillåter erkännandet av äganderättsliga verkningar av äktenskap eller registrerat partnerskap.

*
* *

Fråga nr 72 från Brian Crowley (H-0582/08)

Angående: Fastställda standarder för import av leksaker

Anser Europeiska kommissionen att de uppdaterade bestämmelserna för import av leksaker till Europeiska unionen uppfyller de mest strikta standarderna när det gäller folkhälsa, säkerhet och konsumentskydd?

Svar

(EN) Kommissionen delar den ärade ledamotens oro om att leksaker ska uppfylla de mest strikta hälso- och säkerhetsstandarderna. Det går inte att kompromissa om barnens säkerhet, våra mest sårbara konsumenter. Av det skälet har kommissionen påbörjat ett stort urval av rättsliga och operativa åtgärder för att kunna garantera de högsta säkerhetsnivåerna för import av leksaker till Europeiska unionen.

På grundval av kommissionens förslag av den 14 februari 2007 antog Europaparlamentet och rådet den 9 juli 2008 två rättsakter om saluföring av produkter, nämligen en förordning som inrättar krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter⁽¹⁵⁾ och ett beslut om en gemensam ram för saluföring av produkter⁽¹⁶⁾. Dessa övergripande akter innehåller avsevärt högre krav på produktsäkerhet, inklusive leksaker, som t.ex. skärpta krav på ekonomiska aktörer, dvs. tillverkare och importörer, marknadsövervakning och behandlingen av upptäckt farliga varor. Tillämpningen av dessa akter kommer att se till att leksaker som importeras till Europeiska unionen är säkra.

Dessutom antog kommissionen den 25 januari 2008 ett förslag om ett reviderat direktiv om leksakers säkerhet⁽¹⁷⁾. I kommissionens förslag förutses att säkerhetskraven för leksaker skärps, i synnerhet för att ta itu med de nyligen upptäckta farorna, som t.ex. kemikalier i leksaker. Kommissionens förslag diskuteras nu flitigt i Europaparlamentet och i rådet. Kommissionen uppmanar Europaparlamentet att bidra till det pågående arbetet med att nå en överenskommelse vid första behandlingen, i slutet av 2008, av detta viktiga initiativ.

*
* *

Fråga nr 73 från Seán Ó Neachtain (H-0584/08)

Angående: Försäljning av spanska fastigheter för icke bosatta EU-medborgare

Europeiska kommissionen inledde nyligen ett överträdelseförfarande mot Spanien till följd av att landets nationella lagstiftning är diskriminerade för EU-medborgare som inte är bosatta i Spanien när det gäller skatt på värdestegring vid försäljning av fastigheter. Detta gäller emellertid endast personer som sålt sina hus efter 2007.

Vad gör kommissionen för att hjälpa de EU-medborgare som sålt sina hus före den 31 december 2006 och alltså inte omfattas av regeln efter 2007?

Svar

(EN) Kommissionen beslutade att hänvisa Spanien till EG-domstolen i enlighet med artikel 226 i EG-fördraget för dess beskattning av icke-bosatta EU-medborgare för de kapitalvinster som gjorts i samband med

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, EUT L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EG) nr 768/2008 av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG, EUT L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁷⁾ KOM(2008)0009.

försäljningen av fast egendom i Spanien. Kommissionen anser att den spanska skattelagstiftningen kränker den fria rörligheten för kapital som finns förankrat i EG-fördraget.

Enligt den tidigare spanska lagstiftningen beskattades kapitalvinster hos icke-bosatta EU-medborgare med en fast avgift på 35 procent, medan bosatta hade en progressiv beskattning när de fasta tillgångarna förblev i skattebetalarens ägo i mindre än ett år, och till en fast avgift på 15 procent när tillgångarna realiserades efter ett års innehav. Därmed utsattes icke-bosatta EU-medborgare alltid för en väsentligen större skattebörda om de sålde sin egendom efter ett års innehav, och i de flesta fallen om egendomen såldes inom ett år efter förvärvet.

Under tiden godkände det spanska parlamentet en skattereform genom lag nr 35/2006 av den 28 november 2006, som offentliggjordes i Spaniens officiella tidning den 29 november 2006. Reformen trädde i kraft den 1 januari 2007. En av de mest betydande ändringarna gällande beskattningen av kapitalvinster var införandet av en fast avgiftstaxa på 18 procent för alla kapitalvinster. Kommissionen anser att denna ändring avlägsnade all framtida diskriminering mellan bosatta och icke-bosatta EU-medborgare.

På grund av att det finns så många icke-bosatta EU-medborgare som har drabbats av tillämpningen av dessa diskriminerande regler när det gäller kapitalvinster som ofta är upplupna under en lång tidsperiod har kommissionen beslutat att fortsätta överträdelseförfarandet när den nya lagstiftningen trädde i kraft eftersom denna lagstiftning inte tillhandahåller några tillfredsställande åtgärder för dessa redan befintliga ärenden. EG-domstolen kommer att avgöra om den tidigare spanska skattelagstiftningen kränkte den fria rörligheten för kapital som finns förankrat i EG-fördraget.

Det bör noteras att även när ett överträdelseförfarande enligt artikel 226 i EG-fördraget inleds mot en medlemsstat, har något eventuellt utslag om en överträdelse av EG-domstolen ingen automatisk eller omedelbar inverkan på procedurpositionen för enskilda klaganden, eftersom domstolens förfarande inte är till för att lösa enskilda ärenden. Den förpliktigar endast medlemsstaten att ändra sina skatteregler i enlighet med gemenskapsrätten. Nationella domstolar och administrativa organ ansvarar för att se till att medlemsstaternas myndigheter följer gemenskapsrätten i enskilda ärenden. Om EU-medborgare anser att en särskild åtgärd eller administrativ praxis är oförenlig med gemenskapsrätten ska de därför söka prövning hos nationella administrativa eller juridiska myndigheter.

*

* *

Fråga nr 74 från Nirj Deva (H-0588/08)

Angående: Lissabonfördraget och internationella organisationer

Anser kommissionen att det nu begravda Lissabonfördraget skulle ha ökat EU:s närvaro i internationella organisationer, såsom FN:s säkerhetsråd?

Svar

(EN) Lissabonfördraget undertecknades av stats- och regeringscheferna för de 27 EU-medlemsstaterna den 13 december 2007. I enlighet med internationell rätt har varje signatärstat genom sitt undertecknande åtagit sig att göra sitt yttersta för att se till att medlemsstaten ratificerar fördraget. Ratificeringen påverkar inte förekomsten av fördraget. Den relaterar endast till fördragets ikraftträdande. Under Europeiska rådets möte den 19–20 juni 2008 beslutades att uppföljningen av Irlands "nej"-röst skulle diskuteras på Europeiska rådets möte den 15 oktober 2008.

Lissabonfördraget skulle i själva verket stärka EU:s roll på den globala arenan och särskilt hos de internationella organisationerna. I enlighet med fördraget skulle t.ex. den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, som även skulle vara kommissionens vice ordförande, stärka Europeiska unionens synsätt bland annat hos internationella organisationer och vid de flesta internationella konferenserna.

*

* *

Fråga nr 75 från Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0590/08)

Angående: Omstruktureringsprogram för polska varv

Den polska televisionen (TVP info) kom den 9 juli med uppgifter om att den företrädare för kommissionen som har ansvar för polska varv, Karl Soukup, under ett möte med en av de norska investerarna Ulstein Verft,

hade gett detta företags företrädare rådet att invänta den oundvikliga konkursen för varvet i Szczecin och istället köpa konkursboet. Detta möte ägde rum den 20 juni 2008, dvs. en vecka innan den polska staten lade fram ett omstruktureringsprogram för tre polska varv till kommissionen. Om denna uppgift skulle visa sig vara sann skulle detta betyda att kommissionens företrädare redan visste att den inte skulle acceptera omstruktureringsprogrammet oavsett dess innehåll. Kan kommissionen förklara dessa alarmerande uppgifter?

Svar

(EN) Kommissionen kan försäkra den ärade ledamoten om att varken tv-inslaget som han hänvisar till eller liknande tidningsartiklar stämmer.

Vid ett möte den 9 juli 2008 informerade kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens Polens finansminister att omstruktureringsplanerna för varvet i Gdynia och varvet i Szczecin som Polen lade fram till kommissionen den 26 juni 2008 i samband med en utredning om statligt stöd, inte garanterade någon långsiktig lönsamhet för de två varven och uppfyllde inte villkoren för beviljande av statligt stöd enligt gemenskapens riktlinjer för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter⁽¹⁸⁾.

Efter det mötet offentliggjorde pressen rapporter om en not från mötet den 20 juni 2008. Denna not framställdes inte av kommissionen och har heller inte setts, kommenterats eller godkänts av kommissionen.

Kommissionen kan dock bekräfta att pressens rapporter inte återspeglar den diskussion som ägde rum vid mötet den 20 juni 2008.

Vid detta möte presenterade Ulstein Verft sin strategi för omstruktureringen av varvet i Szczecin och ställde sedan ett antal frågor med anknytning till möjliga framtida scenarier för den pågående utredningen om statligt stöd. Kommissionen tillhandahöll därför en omfattande översikt av möjliga scenarier för utvecklingen av den pågående utredningen om statligt stöd för varvet i Szczecin. Kommissionen förklarade villkoren för beviljande av statligt stöd enligt gemenskapens riktlinjer för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter liksom konsekvenserna om dessa villkor inte skulle uppfyllas. Kommissionen förklarade att i det senare fallet, som i alla fall av olagligt och oförenligt statligt stöd som beviljats en medlemsstat skulle kommissionen ålägga återkrav av det beviljade statliga stödet. På frågan från Ulstein Verft om hur begäran om återkrav av det statliga stödet skulle påverka försäljningen av tillgångar vid en konkurs, om återkravsbegäran verkligen skulle leda till konkurs, svarade kommissionen genom att förklara kommissionens etablerade praxis och rättspraxis hos gemenskapsdomstolarna om hur begäran av återkrav av statligt stöd i konkursförfaranden hanteras.

Kommissionens svar grundades på kommissionens meddelande "Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd"⁽¹⁹⁾. Del 3.2.4 i detta gäller hanteringen av betalningskrav i fall med stödmottagare på obestånd.

Kommissionen kan bekräfta att inga förslag som de beskrivna i den ärade ledamotens fråga har gjorts. Kommissionen förklarade för de polska myndigheternas företrädare vid mötet och för representanter för Ulstein Verft, på begäran från den senare, den domstolens berörda rättspraxis och kommissionens praxis när det gäller att rädda och omstrukturera statligt stöd.

*
* *

Fråga nr 76 från María Isabel Salinas García (H-0592/08)

Angående: Kommissionen ändrar kriterium för godkännande av landsbygdsutvecklingsprogram Svar

Fram till slutet av mars 2008 godkände kommissionen utan större problem de landsbygdsutvecklingsprogram som utarbetats i enlighet med artikel 60 i förordning (EG) nr 1580/2007⁽²⁰⁾, genom vilken medlemsstaterna gavs behörighet att fastställa de särskilda kriterierna för finansiering av åtgärder inom frukt- och grönsakssektorn genom verksamhetsprogram och landsbygdsutvecklingsprogram, förutsatt att det gavs garantier för att ingen dubbelfinansiering förekom. Sedan dess har kommissionen beslutat att inte tillåta de

⁽¹⁸⁾ EUT C 244, 1.10.2004.

⁽¹⁹⁾ EUT C 272, 15.11.2007.

⁽²⁰⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

kriterier som medlemsstaterna har valt, utan har infört ett mycket striktare kriterium, vilket är i strid med den politiska överenskommelse som nåddes i samband med reformen 2007 och som hade som mål att garantera att stödet för landsbygdsutveckling och det stöd som är kopplat till den gemensamma organisationen av marknaden kompletterar varandra. Anser inte kommissionen att den genom att fastställa ett eget kriterium för överensstämmelse i stället för att ta hänsyn till medlemsstaternas kriterium kränker tillämpningen av subsidiaritetsprincipen som fastställs i förordning (EG) nr 1580/2007, som speglar rådets politiska överenskommelse från juni 2007? Har kommissionen utrett följderna för frukt- och grönsakssektorn?

Svar

(EN) Den politiska överenskommelsen om frukt- och grönsaksmarknadsreformen från juni 2007 förutsätter särskilda bestämmelser i samband med samexistensen av åtgärder som genomfördes enligt åtgärdsprogrammen som upprättades av den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker och åtgärder som genomfördes enligt landsbygdsutvecklingsprogrammen.

Komplementprincipen, dvs. särskilda bestämmelser om samexistens förutses i landsbygdsutvecklingsförordningen. Även kommissionens tillämpningsföreskrifter i frukt- och grönsakssektorn hänvisar till den principen.

Dessa bestämmelser fastställer som en allmän regel att inget stöd kan beviljas enligt Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling till program som är berättigade stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket. När stöd enligt landsbygdsutvecklingfonden i undantagsfall tillåts för åtgärder som faller inom gemensamma organisationer av marknaden, som t.ex. den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ska dock medlemsstaterna se till att en stödmottagare endast får stöd för en given verksamhet från ett program.

För att kunna försäkra sig om detta ska medlemsstaterna beskriva i sina landsbygdsutvecklingsprogram kriterierna och de administrativa reglerna som gäller för dessa undantag. Ett antal medlemsstater har redan definierat sådana kriterier och administrativa regler när de förberedde sina landsbygdsutvecklingsprogram för perioden 2007–2013.

När kriterierna och de administrativa reglerna redan har godkänts som en del av landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013 måste medlemsstaterna ändra sina program för att kunna beakta de nya regler som införts enligt frukt- och grönsaksreformen i samband med Nationell handlingsram för miljön och Nationell strategi för åtgärdsprogram i frukt- och grönsakssektorn. Därför anser kommissionen att subsidiaritetsprincipen har tillämpats fullt ut.

*
* *

Fråga nr 77 från Johan Van Hecke (H-0596/08)

Angående: Korruption och vattenkris

Vatten är en oersättlig och omistlig resurs som tyvärr inte är tillgänglig för alla. Enligt en rapport från Transparency International är korruption inom vattensektorn den främsta orsaken till den globala vattenkrisen som hotar miljontals liv och förvärrar miljöproblemen. I rapporten radas problemen upp: Från bestickning i liten skala vid vattenleveranser till bedrägerier i samband med fonder för bevattning och dammanläggningar, mörkläggning när det gäller industriföroreningar och manipulation av styret när det gäller vattenförvaltning och vattentilldelning. Enligt rapporten erkänns inte korruptionens effekter i samband med vatten i tillräcklig utsträckning i samband med utvecklingsstöd samt livsmedels- och energiförsörjning. Dock är detta nödvändigt, med tanke på att 1 miljard människor i hela världen saknar garanterad tillgång till vatten och mer än 2 miljarder saknar tillgång till adekvata sanitära anläggningar.

Europeiska kommissionen har alltid engagerat sig mycket starkt i kampen mot alla former av korruption. Kommer kommissionen att ta till sig slutsatserna i Transparency Internationals rapport och i sitt vattenprogram fästa större vikt vid kampen mot korruptionen?

Svar

(EN) Europeiska unionen för en mycket kraftfull politik när det gäller denna fråga om korruption i vattensektorn, eftersom korruption utgör ett stort hinder för uppnående av utvecklingsmålen.

Europeiska unionen anser att korruption är ett av resultaten av en bristfällig samhällsstyrning och av att det saknas system för ansvarsfull och öppen förvaltning och kontroll. Kampen mot korruption bör därför inte betraktas som en isolerad företeelse utan integreras i strategierna för utveckling och fattigdomsminskning liksom i stödet till processerna för en demokratisk samhällsstyrning. Detta förutsätter framför allt att det civila samhällets och mediernas roll förstärks, att det politiska flerpartisystemet och valkonkurrensen skyddas.

Kommissionen har deltagit – utan att vara en medlem – i årsmötena hos Water Integrity Network (WIN), som bildades 2006. Det främjar ökad kännedom och kunskap om vattenkorruptionsfrågor. Transparency International är en av nätverkets grundare och kommissionen känner till dess senaste rapport.

I detta sammanhang har kommissionen under de senaste två åren infört profilen för samhällsstyrning enligt tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF), som möjliggör en ingående analys av leveranstjänst och styrning av biståndsprogram – inklusive projekt i vattensektorn – för att ta itu med dessa frågor. Det nya formatet på landstrategidokumentet för staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet placerar analysen av de frågor som rör styrning i en bredare kontext som gäller en analys av den politiska situationen, vilket ger mycket användbar information. Målet är att underlätta kopplingen mellan analyser och Lösningstrategier.

Dessutom inför kommissionen en ram för analyser av samhällsstyrning i sektorer som även omfattar vattensektorn. Inom denna ram sker en analys och respons på frågan om dålig samhällsstyrning i våra interventioner och det omfattar korruptionsproblemet. I vattensektorn tar kommissionen praktiska steg mot ett större deltagande från lokala aktörer och redovisningsskyldigheten genom att främja en integrerad förvaltning av vattenresurser (IWRM). För 2007–2013 kommer cirka 180 miljoner euro att tilldelas den integrerade förvaltningen av vattenresurser över hela världen genom Europeiska utvecklingsfonden och gemenskapsbudgeten.

*
* *

Fråga nr 78 från Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0597/08)

Angående: Användning av drivgarn för laxfiske

Tyvärr är det nödvändigt att återkomma till frågan om reglerna för användning av drivgarn i EU. Mot bakgrund av kommissionens beslut om att förbjuda användningen av drivgarn för laxfiske i södra Östersjön är det senaste lagstiftningsförslaget från kommissionen och rådet överraskande, då det tillåter användningen i andra fiskevatten i EU av drivgarn som är upp till 10 mil långa, tillsammans med 5 % bifångst av haj, trots att de flesta hajarter är skyddade. Kan kommissionen således besvara följande frågor som jag redan ställt flera gånger: Varför är inte drivgarn tillåtna i Östersjön, där någon bifångst av tumlare inte har registrerats? Detta är ett tecken på bristande följdriktighet från kommissionens sida och innebär att olika fiskevatten behandlas olika. Hur kan EU:s lagstiftning bringas i överensstämmelse med FN:s förbud av pelagiskt fiske med långa drivgarn?

Svar

(EN) Förbudet mot användning av drivgarn i EU:s vatten har inte ändrats och är i högsta grad giltigt. När drivgarn används sker det vissa bifångster av valdjur som t.ex. tumlare eller delfiner. Eftersom ingen bevisat effektiv teknisk lösning har tagits fram än är det enda sättet att undvika dessa bifångster av valdjur att förbjuda användning av drivgarn.

Kommissionen antog i juni 2008 ett förslag om nya tekniska åtgärder i Atlanten och Nordsjön. Huvudsyftet med den översynen var att förenkla de gällande reglerna som ibland var alldeles för komplicerade och svåra att förstå, samt harmonisera huvudbestämmelserna, som beaktade de utmärkande regionala särdragen i fisket i de vatten. I det förslaget finns det inget som helst tillstånd för användningen av drivgarn, som är och ska fortsätta vara förbjudet. Det finns vissa regler om användningen av bottenstående nät/garn inklusive ett förbud mot användningen av bottengarn i djup över 200 meter för att minska fångst som kastas överbord och fångsten av haj. I förslaget tillåts användningen av bottengarn i djup upp till 600 meter där kummel eller marulk är målarter.

I Östersjön är förbudet mot drivgarn en nödvändig bevarandeåtgärd i linje med gemenskapens fiskeri- och miljölagstiftning och med befintliga internationella förpliktelser för skydd och återhämtning av tumlare. Under det senaste århundradet identifierades det oavsiktliga intrasslandet av tumlare i fiskeredskap och särskilt i drivgarn som en av nyckelfaktorerna bakom den kraftfulla minskningen av tumlarbeståndet i Östersjön. Under det att tumlare fanns i hela Östersjön förr i tiden så kan man i dag endast hitta dem i

Östersjöns västra del. Tumlare räknas till utrotningshotade arter och finns listade på Natura 2000 EU:s habitatdirektiv. Under de senaste tio åren har det inte funnits några tecken på återhämtning enligt de senaste bedömningar som gjorts, även om det fortfarande rapporterades om betydande bifångster av tumlare i polskt laxfiske med drivgarn under det senaste årtiondet.

Till skillnad från de åtgärder som vidtagits i andra EU-vatten trädde förbudet mot fiske med drivgarn i Östersjön inte i kraft förrän 2008 i stället för 2002, och endast efter en gradvis anpassningsperiod och bestämmelsen om ekonomiskt stöd till fiskare för att kunna anpassa sig till förbudet och byta fiskeredskap.

*
* *

Fråga nr 79 från Georgios Toussas (H-0599/08)

Angående: Förstärkning av begreppet tungt och hälsovådligt arbete

Internationella arbetsorganisationen (ILO) konstaterar att mer än 2 500 personer dör årligen i yrkessjukdomar i Grekland. Enligt Eurostat uppgår dödssiffran inom hela EU till 142 400 personer per år. De behöriga nationella myndigheterna och det grekiska sjukförsäkringssystemet registrerar i medeltal enbart 20 fall av yrkessjukdomar per år. Detta bekräftar att det totalt saknas ett system för att registrera och meddela om yrkessjukdomar, vilket är nödvändigt för att förebygga och behandla dem. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) utsätts 40–50 procent av den aktiva befolkningen för risker i sina yrken, men den grekiska regeringen och EU har än en gång tagit avstånd från begreppet tungt och hälsovådligt arbete för att kunna sänka lönerna och minska arbetstagarnas socialskydd och öka monopolföretagens vinster.

Anser kommissionen att begreppet tungt och hälsovådligt arbete bör förstärkas, att förebyggande hälsovård bör erbjudas på arbetsplatserna, att arbetstagarna bör ges bättre vård och att pensionsåldern bör sänkas till 50 år för män och till 55 år för kvinnor?

Svar

(EN) Kommissionen vill påpeka för den ärade ledamoten att den inte kan kommentera statistiska uppgifter från Internationella arbetsorganisationen utan kan endast hänvisa till de uppgifter som tagits fram av Eurostat⁽²¹⁾.

Enligt artiklarna 136 och 137 i EG-fördraget har Europeiska gemenskapen behörighet att anta lagstiftning och vidta åtgärder i arbetsmiljö för att kunna garantera en högre skyddsnivå för arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

Utifrån detta har en omfattande samling gemenskapslagstiftningar utvecklats med det övergripande målet att skydda arbetstagares hälsa och säkerhet.

Den centrala lagstiftning som berörs är rådets ramdirektiv om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet⁽²²⁾. I direktivet införs eller förbättras bland annat förebyggande åtgärder för att skydda arbetstagarnas säkerhet och hälsa och garanterar en högre skyddsnivå (skäl 10).

Ramdirektivet har en bred omfattning. I enlighet med artikel 2.1 går den att tillämpa på alla verksamhetssektorer, både offentliga och privata (industri, jordbruk, kommersiella, administrativa, tjänster, utbildning, kultur, fritid, etc.).

Enligt artikel 14 i ramdirektivet föreskrivs att man ska kunna garantera arbetstagarnas hälsokontroller och anpassa dem till de arbetsmiljörisker de utsätts för i arbetet. I artikel 15 bestäms att särskilt utsatta riskgrupper ska skyddas mot de faror som speciellt berör dem.

Kommissionen vill även rikta den ärade ledamotens uppmärksamhet på gemenskapens arbetsmiljöstrategi (2007–2012) för att främja hälsa och säkerhet i arbetet, för att "Såväl medlemsstaternas som EU:s politik

(21) Harmoniserade uppgifter om yrkessjukdomar samlas in som en del av den europeiska statistiken över yrkessjukdomar (EODS) genom metoder som antagits genom "gentlemen's agreement" med medlemsstaterna och kandidatländerna inom ramen för Eurostats arbetsgrupp för EODS. Grekland deltar dock inte i denna insamling av uppgifter. För EODS-metodik se Internet: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

(22) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989, EGT L 183, 29.6.1989.

bör bidra till att skapa arbetsmiljöer och hälsovårdstjänster i arbetslivet som gör det möjligt för arbetstagarna att till fullo och på ett produktivt sätt delta i arbetslivet tills de uppnår pensionsåldern⁽²³⁾.

När det gäller pensionsåldern erinrar kommissionen om att Europeiska rådet vid sitt möte i Stockholm 2001 satte upp målet att fram till 2010 höja den genomsnittliga förvärvsfrekvensen för kvinnor och män i åldrarna 55–64 år till 50 procent. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona 2002 enades man om att Europeiska unionen skulle sträva efter att fram till 2010 successivt höja den faktiska genomsnittliga utträdesåldern, dvs. den ålder då man lämnar arbetslivet, med cirka fem år.⁽²⁴⁾

Ett av målen med EU:s politik för sysselsättning och socialfrågor är att i enlighet därmed förbättra arbetsvillkoren vid varje arbetsplats i syfte att få en kontinuerlig och hållbar minskning av arbetsolycksfall och arbetssjukdomar och varje arbetstages kapacitet optimeras och ett förtida utträde ur arbetslivet förhindras.

Av dessa anledningar skulle utvecklingen av krävande ohälsosam sysselsättning inte överensstämma med målen för EU:s politik eftersom strategin är att uppnå en hälsosam och säker arbetsmiljö genom förebyggande och förbättring av arbetsvillkoren.

*
* *

Fråga nr 80 från Mihael Brejc (H-0603/08)

Angående: Konsumentskydd

Eftersom Europeiska unionens nya säkerhetsföreskrifter begränsar mängden vätska som får tas ombord på flygplan kan flygpassagerarna först efter säkerhetskontrollen av handbagaget och passagerarna köpa exempelvis vatten. På vissa flygplatser kostar exempelvis vattnet i butiker och på restauranger som befinner sig bakom säkerhetskontrollerna fem till sex gånger mer än vad som hade varit normalt. Det är uppenbart att affärsinnehavarna utnyttjar de stränga säkerhetsföreskrifterna på bekostnad av konsumenterna.

Hur ser kommissionen på detta problem och vilka åtgärder kan den vidta för att förhindra detta missbruk?

Svar

(EN) Utifrån den tillgängliga informationen känner kommissionen inte till flygplatsbutiker som använder några restriktioner gentemot passagerarna när det gäller vätska som får tas ombord som ett sätt att göra stora vinster på försäljningen av icke-alkoholhaltiga vätskor. Kommissionen skrev den 11 juni 2007 till Airports Council International (ACI) – en intresseorganisation som representerar flygplatser – för att uppmärksamma frågan om att ge passagerare tillgång till dricksvatten på flygplatserna.

ACI svarade den 26 juli 2007 att en undersökning som utförts av deras medlemmar inte avslöjade några prisskillnader i kostnaden av vatten på flaska som såldes före – och efter – säkerhetskontrollerna. Dessutom informerade ACI kommissionen om att flera flygplatsbutiker begränsar priserna till en viss nivå för deras detaljhandlare och matleverantörer i förhållande till affärer i stadscentrum.

Om kommissionen skulle få några konkreta indikationer om något missbruk, skulle den ta upp frågan med ACI.

*
* *

Fråga nr 81 från Proinsias De Rossa (H-0604/08)

Angående: Införlivande av direktivet om jämställdhet när det gäller varor och tjänster

Hur ser situationen ut i fråga om den formella underrättelse (dvs. första varning) som översänts till Irland om den irländska regeringens underlåtenhet att före tidsfristen den 21 december 2007 redogöra för de nationella

⁽²³⁾ Bättre kvalitet och produktivitet i arbetet: Gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 (KOM(2007)0062), inledningen, s. 3.

⁽²⁴⁾ Ordförandeskapets slutsatser: Barcelona, den 15 och 16 mars 2002, Del I, punkt 32.

åtgärderna för att införliva direktivet om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (direktiv 2004/113/EG⁽²⁵⁾)?

Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att säkerställa att detta direktiv införlivas korrekt och till fullo i den irländska lagstiftningen?

Svar

(EN) De irländska myndigheternas svar på den formella underrättelse som skickats av kommissionen håller just nu på att granskas. Utifrån detta kommer sedan kommissionen att besluta om de steg som ska tas i relation till denna överträdelse före slutet av 2008.

*
* *

Fråga nr 82 från Glyn Ford (H-0605/08)

Angående: Handelspreferenser för Colombia

Bara i år har ett stort antal fackföreningsföreträdare dödats i Colombia (30 personer hittills) och dessa brott omfattas av stor strafffrihet. Kommer EU mot bakgrund av detta att inta samma moraliska hållning som demokraterna i USA och suspendera alla handelspreferenser för Colombia tills alla garanteras sina mänskliga rättigheter i landet?

Svar

(EN) Europeiska unionen följer noggrant Colombias uppfyllande av sina skyldigheter när det gäller grundläggande mänskliga rättigheter som fastställts av FN:s människorättskonventioner, som Colombia är en del av och ratificeringen och det effektiva genomförandet av vilket har varit ett villkor för beviljandet av förmåner enligt Allmänna preferenssystemet plus (GSP+). Människorättssituationen i Colombia diskuteras regelbundet vid bilaterala kontakter med Colombias regering. Statusen för GSP+ hos samtliga förmånstagare av GSP+, inklusive Colombia, kommer att ses över senare under 2008.

Europeiska unionen förlitar sig på i sina omdömen gällande riktigheten i Colombias åtgärder, särskilt på övervakningen och observationerna från de berörda internationella, specialiserade övervakningsorganen, bland annat FN:s uppföljningskommittéer, som har kunskaper och auktoriteten över de relevanta konventionerna. Följaktligen beaktar Europeiska unionens bedömningar om människorättssituationen i Colombia övervakningsmekanismernas alla resultat och rapporter enligt de relevanta internationella övervakningsorgan som upprättats i enlighet med konventionerna.

*
* *

Fråga nr 83 från Konstantinos Droutsas (H-0606/08)

Angående: Tilläggsanläggningar som är nödvändiga för att avfallshanteringsanläggningen i Mavrorahiska fungera

Invånarna i Assiros i Langadas (Thessaloniki län) är bestörta över avfallshanteringsanläggningen i Mavrorahi och har börjat kämpa för den. Anläggningen håller på att förvandlas från en avfallshanteringsanläggning till en allmän deponi, eftersom de projekt som utlovats inte genomförts. Sju anläggningar för avfallstransport, två återvinningscentraler och ett biologiskt reningsverk ska fortfarande byggas. De ansvariga för detta är regeringarna som i årtionden har drivit deponin i Tagarades och inte byggt en avfallshanteringsanläggning som skulle garantera invånarnas hälsa och miljösäkerheten i Thessaloniki län. Då verksamheten på deponin i Tagarades upphör inom en snar framtid mångdubblas problemen för invånarna i Thessaloniki och framför allt för invånarna i Assiros.

Hur trygg är verksamheten vid Mavrorahis avfallshanteringsanläggning utan dessa projekt som är nödvändiga med tanke på invånarnas hälsa och miljöskyddet? Vad tänker kommissionen göra så att tilläggsanläggningarna byggs?

(25) EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

Svar

(EN) Kommissionen beslutade att, genom beslut K(2002)4710 av den 27 december 2002, som ändrats av beslut K(2008)3823, bevilja gemenskapsstöd enligt Sammanhållningsfonden till projektet för en "avfallshanteringsanläggning i nordvästra Thessaloniki och tillfartsväg". Detta projekt gäller endast uppförandet av avfallshanteringsanläggningen och relaterade arbeten liksom tillfartsvägen. Slutdatum för stödberättigande av utgifterna är den 31 december 2009.

Vissa av de åtgärder som den ärade ledamoten nämner är åtgärder som föreskrivs i planen för den regionala hanteringen av fast avfall och medfinansieras inte av Sammanhållningsfonden.

När det gäller det arbete som anges i ovan nämnda beslut har de behöriga grekiska myndigheterna (hanteringsmyndigheten i centrala Makedoniens åtgärdsprogram) informerat kommissionen om att testperioden för driften av avfallshanteringsanläggningen (HYTA) belägen i Mavrorahi, som medfinansieras av Sammanhållningsfonden började den 7 juni 2008 och kommer att pågå under en femmånadersperiod. Det bör noteras att detta test började efter att arbetet avslutats med de två återvinningscentralerna liksom det relaterade infrastrukturarbete för centralernas tillfartsvägar.

Dessutom kommer, enligt information från de grekiska myndigheterna, hela projektet som det angetts i beslutet att avslutas inom de tidsfrister som angetts i beslutet, inklusive byggandet av behandlingsanläggningen för lakvatten.

De grekiska myndigheterna bekräftar att det extraarbete som avses i planen för den regionala hanteringen av fast avfall inte påverkar verksamheten vid Mavrorahis avfallshanteringsanläggning. Fullbordandet av nätverket för omlastningsplatser för avfall påverkar avfallstransporten och inte anläggningens verksamhet. De två återvinningscentralerna i Tagarades och Thermi är tagna i drift men har ännu inte kommit upp i full kapacitet, medan anläggningen i Eukarpia håller på att få sitt miljötillstånd. Till sist, i enlighet med de grekiska myndigheterna påverkar inte behandlingsanläggningen för lakvatten verksamheten i avfallshanteringsanläggningen eftersom anläggningen bör vara färdigbyggd när lakvattenproduktionen börjar.

*
* *

Fråga nr 84 från Leopold Józef Rutowicz (H-0609/08)**Angående: Stöd till fattiga länder**

Har det undersökts hur effektivt stödet som EU ger till fattiga länder är?

Jag har tagit del av material som rör beviljat stöd - humanitärt stöd ej inräknat. I de flesta fall visar det sig att mottagarländerna praktiskt taget inte registrerar någon BNP-ökning som skulle kunna bekräfta stödets effektivitet. Det rör sig om miljardbelopp som våra skattebetalare lägger ut.

Svar

(EN) Effektiviteten hos kommissionens bistånd har utvärderats både internt och externt. Biståndseffektivitetens dagordning som den är känd i dag inleddes med Parisdeklarationen 2005 och inkluderade mål som skulle uppnås och indikatorer för att mäta utvecklingen. Signatärerna av Parisdeklarationen enades om ett konsortium för övervakning av genomförande. Resultatet av den senaste undersökningen håller på att sammanställas av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och kommer att presenteras vid det tredje högnivåforumet om biståndseffektivitet i Accra i september 2008.

Provresultat från undersökningsuppgifterna visar att i 33 partnerländer, som deltog i båda undersökningarna (2006 och 2008), gjorde kommissionen framsteg på området kapacitetsuppbyggnad (bättre samordning av tekniskt stöd och mindre användning av parallella enheter för projektgenomförande), anpassning till partnerländernas prioriteringar, förutsägbarhet av bistånd och samordning av fältuppdrag och analytiskt arbete med övriga givare. Utestående utmaningar förblir den ökade användningen av landets system (för hanteringen av offentliga finanser och upphandlingar) och användningen av gemensamma åtgärder och förfaranden via den ökade användningen av programbaserade strategier. Undersökningen visar även att investeringar i förvaltningssystemen för offentliga finanser i partnerländer ger utdelning, eftersom en tredjedel av länderna har förbättrat sina system. Dessutom kunde en fjärdedel av partnerländerna förbättra kvaliteten på sina nationella utvecklingsstrategier och nästan en femtedel av länderna förbättrade de relaterade resultatbaserade övervakningsramarna.

Att mäta biståndseffektiviteten är en process på medellång till lång sikt och nästa omfattande översyn av världssamfundet kommer att äga rum vid det fjärde högnivåforumet 2011. Då är det enklare att fastställa om målen för 2010 som fastställdes av utvecklingsgemenskapen i Paris har uppnåtts och vilken inverkan de mer effektiva bistånden har haft (genom att tillämpa åtagandena från Paris) på bruttonationalproduktens tillväxt.

2007 utförde OECD/kommittén för utvecklingsbistånd (DAC) en omfattande sakkunnigbedömning av bistånd från gemenskapen, där kommissionens ledande roll erkändes i debatten om biståndseffektivitet och inkluderade viktiga rekommendationer på områdena budgetstöd, användning av parallella genomförandeenheter, avbindning av bistånd och relationen med civilsamhället.

Enligt uppgifter från Internationella valutafonden (IMF) ökade bruttonationalprodukten i utvecklingsländerna betydligt under de senaste åren. Mellan 2000 och 2008 har det varit en årlig tillväxt på mellan 3,8 och 7,9 procent för gruppen "länder på ekonomisk frammarsch och utvecklingsländer". För Afrika söder om Sahara, en region som består helt av utvecklingsländer är samma siffra mellan 3,8 och 6,8 procent. Det är tydligt att ländernas enskilda situationer skiljer sig betydligt från varandra.

Det pågår omfattande forskning och en pågående debatt om exakt i vilken utsträckning bistånd bidrar till att säkerställa ekonomisk tillväxt (se t.ex. Dollar, Collier: "Aid Allocation and Poverty Reduction", JavaScript:WinOpen();). Bistånd hjälper till att lösa hinder för tillväxten på många olika sätt. Hur omedelbar denna inverkan är beror på många olika faktorer. Ett lands utvecklingsstrategi kan t.ex. vara mer inriktat mot utvecklingen av den privata sektorn och uppbyggandet av produktionskapaciteten. I sådana fall skulle den förväntade effekten på den ekonomiska tillväxten vara mer direkt. På liknande sätt kan resurser riktas t.ex. mot sjukvård och utbildning, vilket på lång sikt skulle ha en förväntad positiv effekt på den ekonomiska tillväxten.

Hursomhelst finns det ingen tvekan om att effektivt bistånd bidrar mer till den ekonomiska tillväxten än vad dålig biståndskvalitet gör, som i stället överbelastar parterna med stora transaktionskostnader. Eftersom förbättringen av biståndseffektiviteten, genomförandet av åtgärder och beteendeförändringar, inklusive nya förfaranden i biståndsförvaltningen, utan tvivel kommer att ta tid bör vissa delar av biståndseffektivitetsagendan ha en mer direkt inverkan på den ekonomiska tillväxten. Att förbättra förvaltningen av offentliga finanser hos partnerländerna bör t.ex. ha en positiv effekt på investeringar. Dessutom ger avbindningen av bistånd fler möjligheter för operatörer från utvecklingsländerna att tillhandahålla och utveckla sin sakkunskap.

*
* *

Fråga nr 85 från Göran Färm (H-0611/08)

Angående: Tolkning vid fackliga möten

Hur kommenterar kommissionen tillgången till tolkning vid möten i Luxemburg för Europeiska Byggnads- och träarbetarefederationen (ETBF)? Svensk tolkning saknades exempelvis vid Building Committee (22–23 april 2008), trots att mötesdeltagarna hade anmält närvaro två månader i förväg och tre personer var närvarande och därmed uppfyllde de krav som kommissionen numera ställer för att tillhandahålla tolkning. Tolkning till alla deltagares språk vid fackliga möten är demokratiskt viktigt. Just nu pågår svåra och avgörande fackliga diskussioner angående EU-domstolens beslut i Laval, Viking och Rüffert-målen, där fri rörlighet ställs mot skydd för arbetstagares rättigheter. Fackliga representanter väljs inte för sina språkliga talanger och kan inte förväntas delta i möten på EU-nivå utan tolkning.

Svar

(EN) Kommissionen håller med om att tolkning till alla deltagares språk är en demokratisk fråga och ska så långt det är möjligt tillhandahållas i en institutionell kontext.

Kommissionen noterar dock att de möten som refereras till av den ärade ledamoten inte är organiserade efter kommissionens beskydd. De är interna sammanträden för Europeiska byggnads- och träarbetarefederationen (ETBF) (eller eventuellt andra fackföreningar), där kommissionen inte har någon roll förutom den att låna ut sina lokaler. Det är Europaparlamentet som tillhandahåller tolkning.

När det gäller det särskilda sammanträdet av den 22–23 april 2008 kunde inte Europaparlamentet tillhandahålla någon tolkning på vare sig danska eller svenska på grund av parlamentssessionen den veckan. Kommissionen informerade Europeiska byggnads- och träarbetarefederationen om detta före sammanträdet.

*

* *